

CATALUNYA+ CRISTIANA

Director: Manuel Valls i Serra

19 · desembre · 1996

Any XVIII ● Núm. 900 ● 200 ptes.

Foto: Arxiu diocesà de Barcelona i Escudo de Oro.

Fragment de predel·la del retaule de sant Bartomeu i santa Isabel, de Guerau Gener (Barcelona, 1401).

Bon Nadal

«EL CRISTIANISME COMENÇA AMB L'ENCARNACIÓ DEL VERB. AQUÍ NO ÉS SOLS L'HOME QUE CERCA DÉU, SINÓ QUE DÉU ES FA REALMENT PRESENT, PER TAL DE PARLAR D'ELL MATEIX A L'HOME I PER INDICAR-LI EL CAMÍ PEL QUAL PODRÀ ARRIBAR A ELL.»

(Tertio millenio adveniente, núm. 6)

VENIU AL SANTUARI D'EL MIRACLE

Més de 500 anys
d'història, d'art i de pregària.

1458. Aparició de la Mare de Déu a Jaume i Celdoni, de la Cirosa, el dia 3 d'agost. Els dies immediats a l'aparició, s'incoà acta de procés canònic que garanteix l'autenticitat històrica del fet.

1459. El prelat diocesà Arnau Roger de Pallars autoritzà la construcció d'una capella sota l'advocació de Nostra Dona d'El Miracle. Subsistí fins a mitjans del segle XVI.

1553. Es fa l'encàrrec de bastir un alberg, que durant els segles XVII i XVIII tingué successius engrandiments, fins a convertir-se en l'actual «Casa Gran». Per això presenta diversos estils.

1590. Es consagra la segona església d'El Miracle. Derruida a finals del segle XVIII, en queden encara alguns vestigis dins la part interrompuda del temple actual. Restava també el bellíssim retaule que adorna la capella del Santíssim Sagrament.

1652. S'encarreguen les obres de l'actual temple. L'església d'El Miracle, encara inacabada, és un exemple d'arquitectura religiosa únic a Catalunya per les seves característiques.

1747. L'escultor Carles Morató construeix, amb 9 anys, el retaule, de gran estil, de l'altar major. Les proporcions impecables del conjunt, l'efecte magnífic de riquesa i esplendor, el situen entre les obres mestres del seu temps a casa nostra. En el treball de daurat i policromat, el solsoní

Antoni Bordons hi esmerçà 14 anys.

1774. S'entronitza la santa imatge de la Verge d'El Miracle en el retaule barroc actual.

1810. Guerra del Francès.

1841. Efectes de la desamortització.

1860. Incautació de tots els béns d'El Miracle, que foren venuts a diferents compradors en subhasta pública.

1872. Desposseït del seu patrimoni, el santuari quedà completament abandonat.

1886. La propietat estrictament dita d'El Miracle fou adquirida per Antoni Freixes, de Riner, qui en feu lliurament a la diòcesi de Solsona per una indemnització raonable. El santuari es convertí una altra vegada en el centre religiós que havia estat.

1899. Es col·loca la primera pedra del cenobi benedictí, que serà atès per monjos procedents de Montserrat a partir del 1901.

1936. La Guerra Civil causà al santuari gravíssimes pèrdues materials i la desaparició irreparable de notabilíssimes obres d'art. La imatge fou ocultada a Solsona.

1940. La santa imatge retorna al santuari.

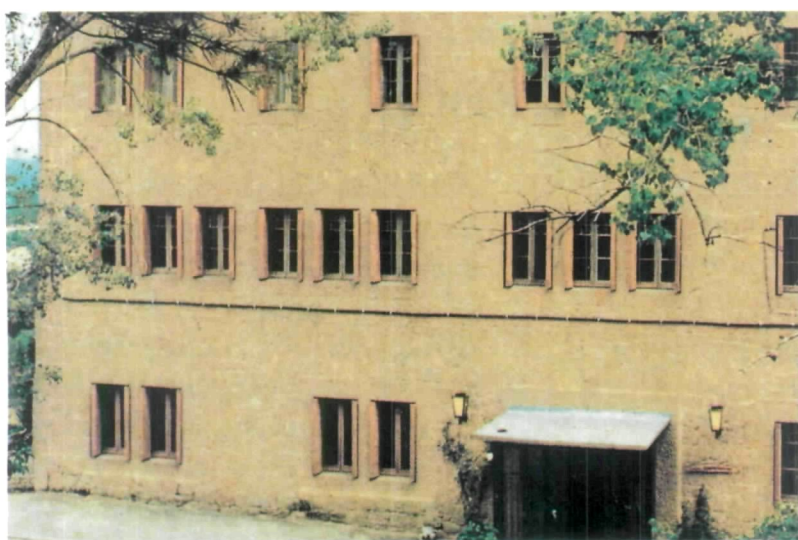
Santa Maria
d'El Miracle

1951. Celebració del cinquantenari del monestir.

1958. Commemoració del cinquè centenari de l'aparició de la Mare de Déu.

1981. Obertura de la Casa d'Espiritualitat.

Més de 30.000 persones i 7.000 escolars l'han visitat durant l'any 1996.

La Casa d'Espiritualitat

* Un casal d'acolliment, de pregària i de pau.
* Oberta tot l'any al servei de tothom.

LA CASA D'ESPIRITUALITAT

MÉS DE 2.000 PERSONES

—individualment o en grups— són acollides, al llarg de tot l'any, a la Casa d'Espiritualitat: grups de joves, matrimonis, parròquies, col·legis, vídues i vidus, sacerdots, comunitats religioses, gent gran...

LA CAPACITAT DE LA CASA

permet d'atendre diversos grups i realitzar alhora activitats diferents, però cal convenir i reservar prèviament la data per assegurar i tenir disposats els serveis necessaris.

MONJOS BENEDICTINS

Sacerdots Diocesans i els Directors de grups que ja vénen organitzats, atenen les necessitats pastorals. L'acolliment de la Casa és atès per les Germanes de la Fraternitat de Maria Verge, que així col·labora en aquest servei d'Església.

SÓN MOLTES LES PERSONES

que vénen individualment a la Casa d'Espiritualitat, cercant un ambient de silenci i recolliment. Moltes busquen consell i orientació, que la Comunitat de monjos benedictins sempre està a punt d'acollir.

* Molt gustosament li enviarem el BUTLLETÍ INFORMATIU/6 amb les activitats per tot l'any 1997. Envii les seves dades. Moltes gràcies.

Desitjo rebre el BUTLLETÍ INFORMATIU/6 amb les activitats per a l'any 1997.

Nom i cognoms _____

Domicili _____

Població _____

Província _____

C.D. _____

Podem enviar-li més exemplars per a repartir entre persones interessades. Indiqui aquí quants en necessita: _____

* PER A INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Per telèfon: (973) 48 00 45
Per fax: (973) 48 02 43

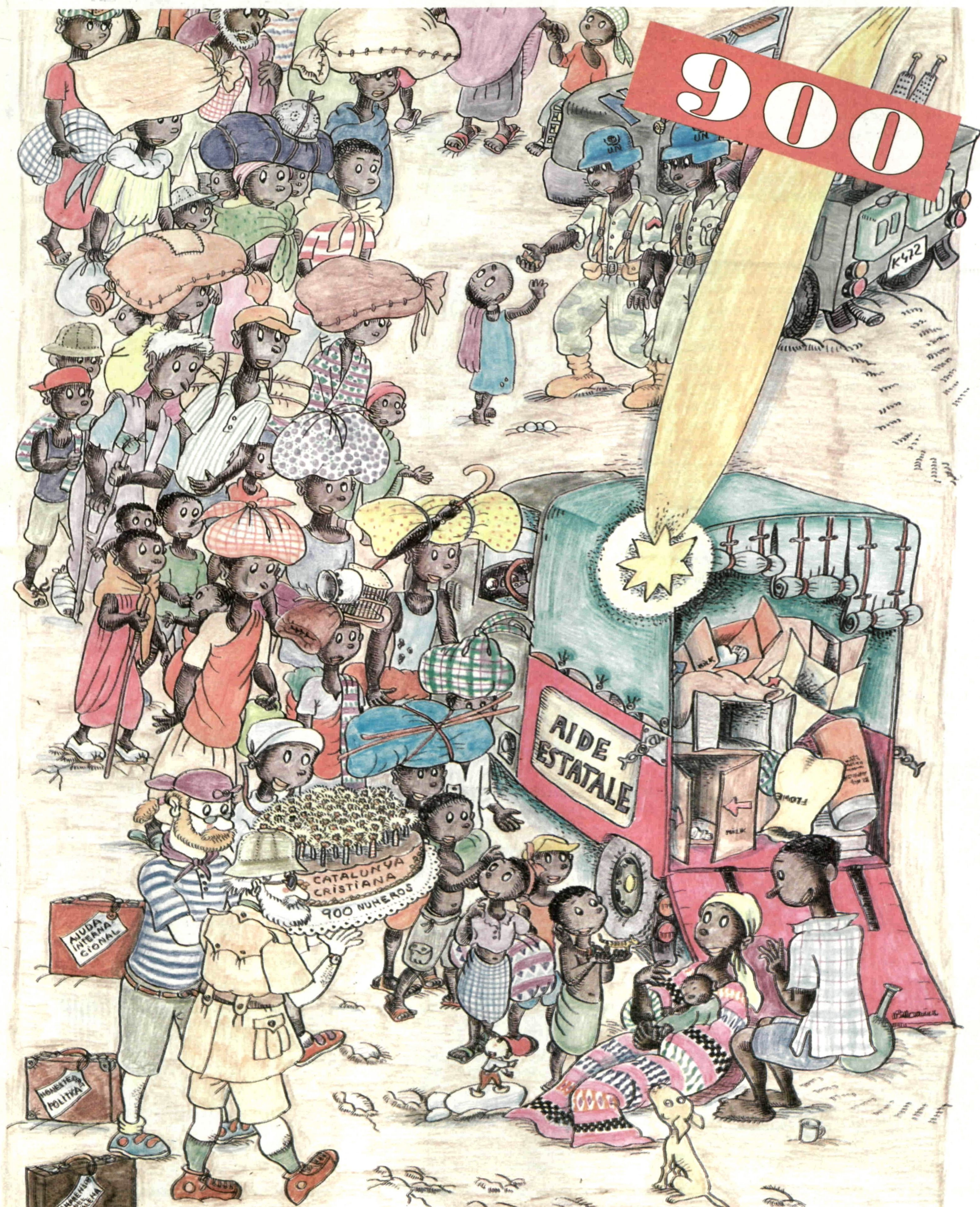
CASA D'ESPIRITUALITAT
25287 EL MIRACLE
(El Solsonès)

CATALUNYA⁺ CRISTIANA

Director: Manuel Valls i Serra

19 · desembre · 1996

Any XVIII • Núm. 900 • 200 ptas.

Editorial

Nadal i els infants

Milers de nens i nenes viuran les diades de Nadal i Reis com la gran festa de la il·lusió: en la intimitat de les llars, muntant el pessebre, en les celebracions litúrgiques, en les encisadores corals infantils, en les representacions dels Pastorets... L'entrada de Déu en la història dels homes s'inicia en un infant, l'Infant Jesús, el Salvador del món. Tant de bo la bona nova del seu naixement —i no només unes vagues referències amb aire de llegenda— arribin a la nostra mainada, sovint desorientada pel confusió dels grans. Aquestes són festes d'evangelització i de catequesi a flor de la vida de cada dia, sense necessitat de grans elaboracions. Vivint-les cristianament, transmetem la fe.

Però una mica més enllà —les distàncies avui són curtes— hi ha altres infants per als quals la vida discorre molt lluny de l'esperit de Nadal. Pensem ara especialment en els qui són víctimes de la degradació moral d'una part de la nostra societat. A l'augment lamentable d'algunes formes d'abús al nostre país, l'actualitat hi afegeix alguns fets esferidors. Segons un informe de Gràcia Machel, experta de l'ONU, membres dels cascs blaus han abusat sexualment d'infants, els han violat i han recrutat adolescents com a prostitutes a Moçambic, a Angola, a Somàlia, a Bòsnia, a Croàcia, a Cambodja i a Ruanda. La degeneració d'aquests soldats de les Nacions Unides ha arribat a l'extrem de violar nenes que no podien fugir perquè els havia estat amputada una cama per efecte de l'explosió de mines personals. Amb l'aggravant, sobretot, que mai aquests fets no han estat punts. Són prou expressives les següents paraules de Marie Heuze, portaveu de la Unicef: «Véuen ganes de vomitar. Com és possible portar la pau a un país si els qui han de protegir la població civil es dediquen a abusar sexualment de nenes i de joves?»

L'esperit de Nadal... Sense ànim de judicar ningú, ens cal aportar a la construcció d'una societat millor l'alternativa de l'Evangeli: la veritable

justícia passa per l'interior de l'home i no és divisible. Tenen poca solidesa la pau, la solidaritat, el servei als més pobres... si no arrelen en un cor pacificat, solidari, net, generós. És en aquest sentit que desitgem per a tothom i especialment per als infants, la pau de Nadal.

Catalunya Cristiana 900

Ens sentim joiosos d'haver conquerit aquesta cota —tan propera ja a la del miler— i volem compartir amb tots vosaltres la nostra joia. Vosaltres, els qui setmana rere setmana ens acolliu a casa vostra: sou la raó de ser del nostre setmanari. Vosaltres, els responsables d'esglésies, que poseu aquestes planes a l'abast del poble cristià, sense defallir davant les dificultats. Vosaltres, els qui ens ajudeu a trobar nous lectors. Vosaltres, els qui ens feu arribar cartes, notícies, encoratjaments, crítiques... Nous-cents números són molts, però, mireu, en algunes coses només som a mig camí. A mig camí de la qualitat a què aspirem i us mereixeu; a mig camí del gust de trobar-nos junts, compartint un mateix paper, cristians diversos —del Papa al més menut de la catequesi— però en comunió; a mig camí d'una conjunció generosa i intel·ligent d'esforços i d'iniciatives; a mig camí d'un nombre de subscriptors i de lectors normal... Continuarem treballant amb il·lusió. Tenim moltes raons per a sentir-nos animats: la primera i principal, vosaltres. Voldríem, això sí, sentir encara més la vostra companyia. Impliqueu-vos en la tasca de difondre la premsa catòlica. Escriviu-nos. Feu-nos arribar els vostres suggeriments, les vostres remarques, també els vostres punts de desacord. Doneu a conèixer *Catalunya Cristiana* als vostres amics.

Sumari

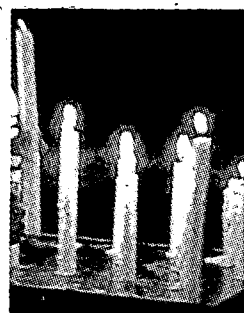
4

En primer pla:
Podrem anar a
Betlem d'ara
endavant?

6

Entrevista a
Graciela Diap,
coordinadora de
MSF als Grans
Llacs

10

Mans Unides
organitza «Llànties
per la solidaritat»
a Vic

21

El Papa recorda la
tragèdia dels
refugiats al Zaire

I-VIII

Especial Nadal:
un mosaic
d'esperança

CATALUNYA CRISTIANA

Direcció: Mn. Manuel Valls i Serra

Coordinació: Josefina Picas i Pauné

Redacció: Glòria Carrizosa, Miquel Àngel Codina, Francesc Gamissans, Núria Oriol, Marta Puyol, David Vidal

Assessorament lingüístic: Meritxell Cucurella Jorba

Col·laboradors: Núria Albert, Montserrat Albert, Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajó, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Rosa Collell, Miquel Estradé, Guillem Farré, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Justo López Melús, Jaume Mora, Josep Nadal, Francesc Nicolau, Francesc Riu, Pere Saumell, Pere Tena, Josep Ventura, P-J Ynaraja

Corresponsals: Miriam Díez, GIRONA; Jaume Montaña, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Jutglar i Mn. Francesc Malgosa i Riera

Edició: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggarí, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 490 59 88, Fax 490 20 35 - Internet: Catcris@idgrup.iber.net.com

Gerència: Jaume Viñals i Rovira

Publicitat: Magda Revetllat i Barba

Promoció: Jordi Baig i Juncosa

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado i Minguez

Impressora: Publiagraf, S.A.L. Passatge Valeri Serra, 30
08011 BARCELONA - Tel. 454 16 30/17 77 - D.L.B. 14.387/79

Difusió controlada per

MEMBRE DE LA UCIP
MEMBRE DE L'APPEC

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra,
Gibraltar i Portugal 9.880 ptes.
Resta d'Europa: 20.384 ptes.
Amèrica i Àfrica: 25.584 ptes.
Àsia i Oceania: 36.504 ptes.

Comentaris

Jugar a demòcrates

És una temptació que, un moment o altre, tenen els dictadors. Tant si han arribat al poder per efecte d'un cop d'Estat, la manera més fàcil d'arribar-hi en certs països o, si procedeixen d'un altre punt on el sistema totalitari ja té llargues dècades de poder, amb preparació, per tant, i ja amb mètodes de permanència provats. Això sí, quan es decideixen a fer experiències democràtiques, volen que la consulta popular els sigui favorable en un cent-tres-coma-u per cent dels vots emesos, i si no és així s'anul·la l'elecció o el referèndum o el que sigui, i com si res no hagués passat. Perquè al seu país no hi pot haver oposició ni la més mínima discordança.

Això, en certa manera, és el que ha passat a la Sèrbia amb capital a Belgrad, on el govern presidit pel maquiavèlic Slobodan Milosevic vol perpetuar-se, malgrat que, a dintre i a fora, se'l té com al gran i primer responsable de la guerra a Bòsnia. Amb la seva instigació, amb el seu constant subministrament d'armament i tota mena de material als rebels capitanejats per Karadzic el qual, junt amb el seu assessor militar Mladic, és reclamat insistentment pel Tribunal de La Haya acusats de crims contra la humanitat...

Tot això a Milosevic aparentment no el preocupa. Però el que sí que l'ha preocupat és que en unes eleccions municipals, dites lliures, a l'antiga Sèrbia, no guanyessin plenament els seus partidaris, i descobrís que existeix al seu país una forta oposició capaç de fer un canvi

A Belgrad i altres poblacions de Sèrbia, la gent s'ha llançat al carrer per protestar contra les arbitriarietats del règim presidit per Milosevic.

radical, i d'apartar-lo del seu setial. L'anul·lació de la segona volta de les eleccions ha estat aprovada pel Tribunal Suprem de Sèrbia, ha revoltat el país, i des de fa setmanes les manifestacions se succeeixen un dia sí i l'altre també, reclamant la validesa de les eleccions. Fins al

punt que Milosevic ha hagut de fer un pas enrere, promentent que no hi haurà repressió contra els manifestants. Per altra banda, el president serbi no pot fer gaires bromes amb les potències estrangeres (els Estats Units d'Amèrica i la Unió Europea) que amb qualsevol motiu

podrien aplicar-li novament sancions econòmiques que, a aquestes altures, a part de perjudicar al poble serbi, el posarien al caire del crac definitiu. I Milosevic, com qualsevol altre dictador, no aspira més que a perpetuar-se en el poder.

Oriol Camps

Moments crítics per al Govern conservador de John Major

El primer ministre de la Gran Bretanya, John Major, viu a tan sols sis mesos de les eleccions generals una de les pitjors crisis de la seva trajectòria política al capdavant del Govern britànic. La setmana passada, Major, en una llarga entrevista concedida a la BBC, va negar que hi hagués perill de divisió dins del Grup Parlamentari Conservador. Cal recordar que el diputat conservador John Goss va anunciar recentment la seva ruptura de la disciplina del partit, la qual cosa va comportar la pèrdua de la majoria *tory* a la Cambra dels Comuns. És la primera vegada que un Gabinet perd la majoria parlamentària des de l'administració laborista de l'any 1979. Aquesta caòtica situació ha provocat que el líder de l'oposició, el laborista Tony Blair, hagi decidit presentar una moció de confiança amb garanties de guanyar-la. A més, els laboristes han augmentat en deu punts —això significaria ja 36 punts de diferència— el seu avantatge sobre els conservadors en l'última enquesta d'intenció de vot.

Major va aprofitar la seva intervenció televisiva per defensar fermament la seva política europea, principalment sobre la moneda única, i per rebutjar qualsevol concessió als euroescèptics.

«Tinc necessitat —va dir el *premier* britànic— de mantenir una influència a la taula de negociacions europea. Això ens cal pel que fa a l'interès nacional de la Gran Bretanya.» Un grup de diputats euroescèptics, que tants maldecaps li han ocasionat en aquestes últimes setmanes, han acordat que presentaran al Parlament, probablement el pròxim 21 de gener, una proposta per a la celebració d'un referèndum per permetre als ciutadans britànics que decideixin sobre si el Regne Unit ha de renegociar o no la seva pertinença a la Unió Europea.

John Major també va tractar davant

les càmeres de televisió la qüestió d'Irlanda del Nord i va llançar un senyal encoratjador al Sinn Féin, la branca política de l'IRA, afirmant que en el cas d'un alto el foc «veritable, llarg i controlat», el partit de Gerry Adams no trigaria gaire temps a ser admès a la taula de negociacions sobre el futur de l'Ulster.

Miquel Àngel Codina

**CASA
GAY**

**SERVEI DE LLOGUER PER A
FESTES I BANQUETS.**

**CADIRES, TAULES, CRISTALLERIA,
VAIXELLA, ETC.**

ROGER DE LLÚRIA, 12 I 14

Tels. 318 14 95 - 301 67 31 - Fax: 412 44 55

Anem a Betlem a veure el Messies...

■ Podrem anar-hi d'ara endavant?

Betlem, la ciutat on va néixer el Salvador, passa per moments difícils. En un comunicat de premsa fet públic, el patriarca llatí de Jerusalem, Mons. Sabbah, i el custodi de Terra Santa, el pare Guiuseppe Nazzaro, protesten contra les autoritats israelianes per la confiscació de la terra prop de Betlem. Quina era la situació de la ciutat i rodalies anys enrere i quina és la d'avui? En un futur, podran els catòlics pelegrins visitar Betlem o assistir a la solemne litúrgia del Naixement de Crist en la nit santa del 24 de desembre?

Des de l'any 1967, després de la guerra dels Set Dies, ha estat confiscat el 61% de tota la terra a la regió de Betlem, declarada zona militar o zona «verda». Avui la ciutat està rodejada d'assentaments israelians i carreteres de pas. El govern d'Israel té la intenció de expropiar un altre gran tros de terra prop de Har Horman per construir el «Betlem jueu», és a dir, una zona d'estatges i de turisme amb hotels, restaurants i tendes de *souvenirs* en un enorme complex turístic. Ja funcionà una xarxa d'autocars que van i vénen de Betlem, però que amb prou feines s'aturen i deixen que els turistes visitin la basílica de la Nativitat i la cova del Naixement. Tampoc no existeix cap contacte amb la comunitat cristiana local.

BETLEM DELS ANYS CINQUANTA I SEIXANTA

Si se segueix la política esmentada per part del govern israelià, a Betlem unes 2.400 famílies d'àrabs i cristians palestins perdran les seves terres, els seus llocs de treball i els seus llocs de culte.

Fa només unes tres dècades, als anys cinquanta i seixanta, Betlem aplegava uns 15.000 habitants, sense comptar uns 6.000 refugiats i escreix d'àrabs procedents d'altres regions de Palestina. Els habitants de Betlem eren gent pacífica, artesans que treballaven a la perfecció objectes de nàcar, fusta, bron-

ze i d'altres metalls. Pels carrers emperdrats de la ciutat es podien veure petites tendes on s'oferien aquests productes als visitants. A més a més, bona part de la població era ramadera: els homes pasturaven ramats d'ovelles al voltant de la ciutat, com en temps de

La seva presència era un signe i un estímul per als pelegrins cristians que venien d'arreu del món per visitar els Sants Llocs de Terra Santa.

A partir de la guerra entre àrabs i israelians de l'any 1967, les coses començaren a canviar en una direcció poc esperançadora. De nou la ciutat de Betlem prenia un contrasentit de pau, com malauradament ha patit en el decurs dels segles.

LLUMS I FOSCORS EN LA SEVA HISTÒRIA

Des de la vinguda de Jesús al món,

Un nen de la comunitat cristiana palestina.

Jesús. Per tant, la indústria, el comerç i la ramadaria constituïen la font de riquesa que donava estabilitat i vida.

D'altra banda, Betlem era l'única ciutat de Palestina on els cristians àrabs representaven majoria en la població.

la història de la ciutat de Betlem apareix com a signe de pau, anunciada pels àngels als pastors en la nit santa del Naixement de Crist, però també com un indret de guerres cruels i de mort.

En la gruta del Naixement, que els primers cristians havien assenyalat com a lloc de pregària i d'adoració, l'emperador romà Adrià va introduir el culte al déu Adón, amant de Venus. Posteriorment, un altre emperador—Constantí el Gran, convertit al cristianisme—va edificar una basílica sobre la cova benèida, que els croats europeus defensaren a capa i espasa amb el crit de «Déu ho vol», quan el temple havia caigut en poder dels moros.

Les famoses croades foren un desastre en tots sentits per ambdues parts... És en aquella època quan sant Francesc d'Assís visita Palestina i vol que els seus companys siguin missatgers de pau i no de guerra, de diàleg i no d'enfrontaments. Arriba fins a Egipte i obté una audiència amb el sultà, Mahomet el Kamel, que ofería cinquanta monedes d'or pel cap d'un sol cristià. El posat humil, respectuós i afectuós del «Pobrissó d'Assís» commou i desarma la fúria i els sentiments cruels del seguidor de Mahoma. El sultà li signa un document en el qual s'autoritza els franciscans perquè puguin romandre lliurement a tota la Palestina per predicar la Bona Nova de l'Evangeli. El primer grup de framenors que s'establiren al país de Jesús procedia de Catalunya. Des d'aleshores, ells són els representants oficials de l'Església catòlica, com a custodis dels Sants Llocs de Terra Santa.

Passen anys i segles, i novament la còbdià i el fanatisme religiós del poder otomà origina ferotges lluites, guerres sagnants i conquestes, així com pèrdues de llocs sagrats i molt significatius per al cristianisme.

A tot això cal afegir el Cisma d'Orient: la cristianitat es divideix en diverses Esglésies que no han afavorit gens la pau i el culte i guarda dels Sants Llocs. La mateixa basílica de la Nativitat de Betlem passa per diverses vicissituds i avui encara és en mans dels monjos grecs, per bé que els catòlics conserven certs drets a la cova del Naixement.

SIGNUM®

INGENIERIA APLICADA A L'AUTOMATITZACIÓ DE CAMPANES

Instal·lem, fem el manteniment i reparem sistemes de comandament, campanes i rellotges perquè toquin quarts i hores, a missa, a difunts (home, dona), repics de festa, foc, ... manual o automàticament.

Joan Fondèvila i Guinart
INGENYER DE TELECOMUNICACIONS

Telefax (93) 589 48 75 Estapé 64, 2on-1a
08190 · Sant Cugat del Vallès

RESIDÈNCIA gent gran a Barcelona (a prop de la Pl. St. Jaume i de la catedral). Bona comunicació per als residents i visitants. Ambient molt casolà i de bons costums. Preus assequibles. Tel. 412 12 87 (al matí d'11.00 a 13.00) dilluns, dimecres i divendres.

PROMESAS NO COMPLETAS

El 7 de juny de 1967, Betlem queia en poder de l'exèrcit israelià. Hi hagué destroçaments, sang i mort. Però tot just acabada la guerra, el govern d'Israel —per guanyar-se la reputació internacional— reconstrueix els edificis i santuaris malmesos, i es gestionen negociacions de pau amb els àrabs. «No hem vingut per ficar-nos amb els altres pobles i creences, sinó per salvar la integritat i viure conjuntament en la unitat», va manifestar el ministre de Defensa, Mosé Dayan. Per la seva part, l'antic primer ministre, Eskol, va declarar que era la seva intenció «col·locar l'administració interna i l'organització dels llocs sagrats en mans dels respectius caps religiosos».

S'han acomplert aquests objectius? Certament que en bona part no. Aquells auguris de pau i promeses de futur, avui no concorden amb els fets. Pels carrers

de Betlem, els musulmans aixequen els punys contra els jueus, mentre aquests atenen els turistes amb la moneda d'una cordialitat fingida que reverteix en dòlars per a ells. I el que és més greu: les recents expropiacions de terrés en els territoris palestins ocupats —entre ells, els dels voltants de Betlem—, provo-

quen nous enfrontaments que obstaculitzen el procés de pau en la regió.

Davant d'aquestes apropiacions injustes s'ha queixat el patriarca de Jerusalem i el custodi de Terra Santa. Tots dos han donat suport a una campanya de protestes internacionals. En la campanya es demana a persones i a les

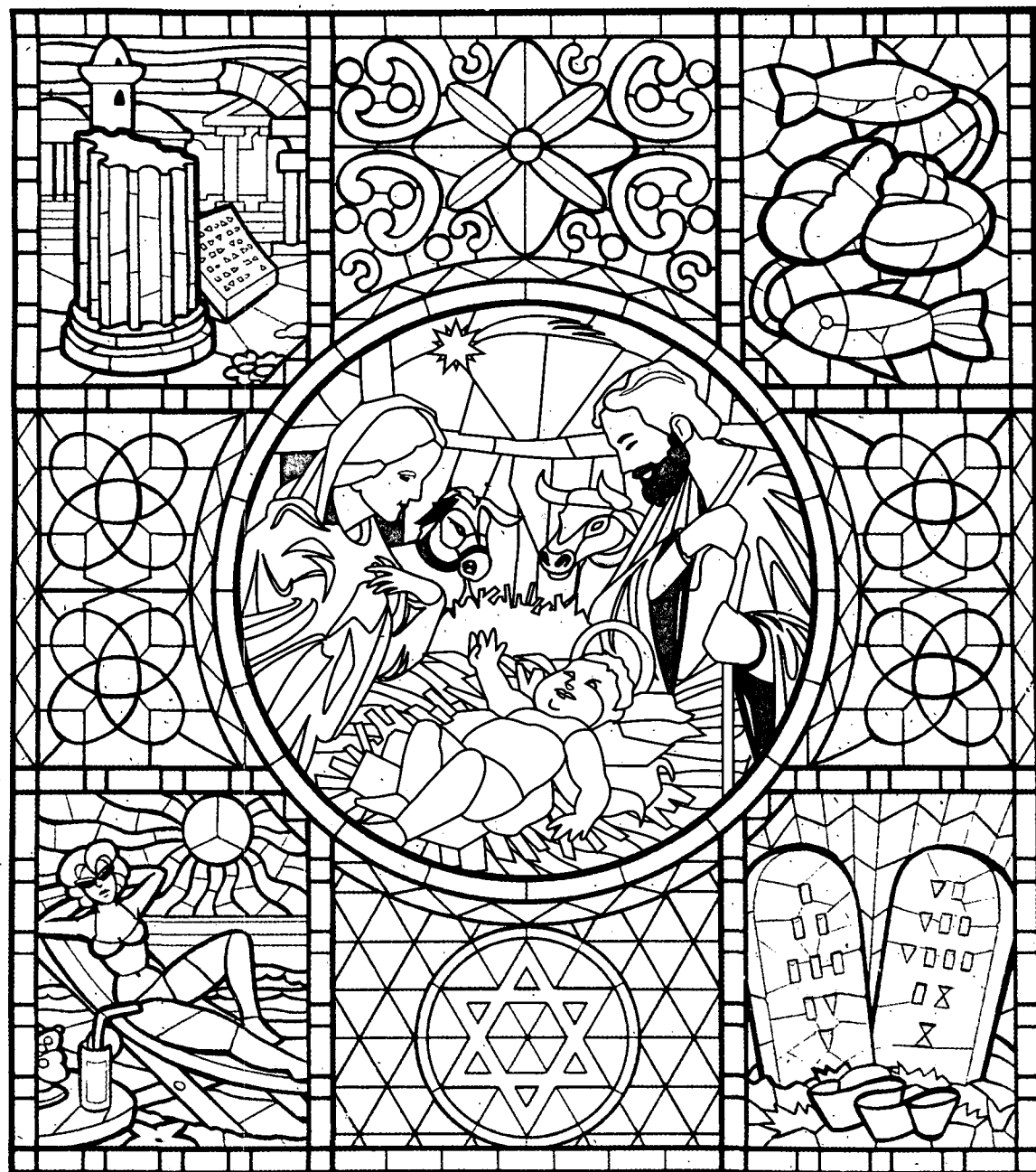
institucions catòliques del món que escriguin cartes al nou primer ministre d'Israel, Bènnjamin Netanyahu, reclamant que respectin els acords de pau fets entre l'anterior govern d'Israel i l'autoritat palestina, i que garanteixi la promesa de no fer cap més confiscació de terres que pertanyen als àrabs o a les comunitats cristianes de Betlem.

Una última consideració quant a la fe: malgrat el signe de contradicció que es palesa a través de la història, a Betlem resta la cova, la gruta beneïda, i en ella l'estrella de plata amb la inscripció «Aquí va néixer Jesús, el Fill de Maria». Aquell del qual els àngels anunciaren la pau als homes de bon cor.

Francesc Gamissans

Adreça del primer ministre d'Israel

H. E. Mr. Binyamin Netanyahu
Prime Minister of Israel
Jerusalem - ISRAEL

l'entrevista

D'ençà que va començar el conflicte dels refugiats hutus a la zona dels Grans Llacs, Graciela Diap no ha tingut un dia de descans. Metgessa, responsable de coordinar unes cent persones que treballen a l'organització humanitària Metges Sense Fronteres (MSF) a les ciutats afectades per la

crisi al centre d'Àfrica, Diap fa una crida a la comunitat internacional perquè tot i que sembla que la situació s'ha suavitzat, el conflicte continua latent: hi ha uns 600.000 desplaçats que ningú no sap on són i una xifra similar que ha tornat a Ruanda sense tenir garantits els drets humans.

«La comunitat internacional no pot oblidar-se dels refugiats»

■ Graciela Diap, coordinadora de Metges Sense Fronteres a la zona dels Grans Llacs

—Quina és la tasca que fa MSF a la zona i en quina situació es troben els refugiats?

—Tenim prop de 120 persones qualificades: metges i infermeres logistes

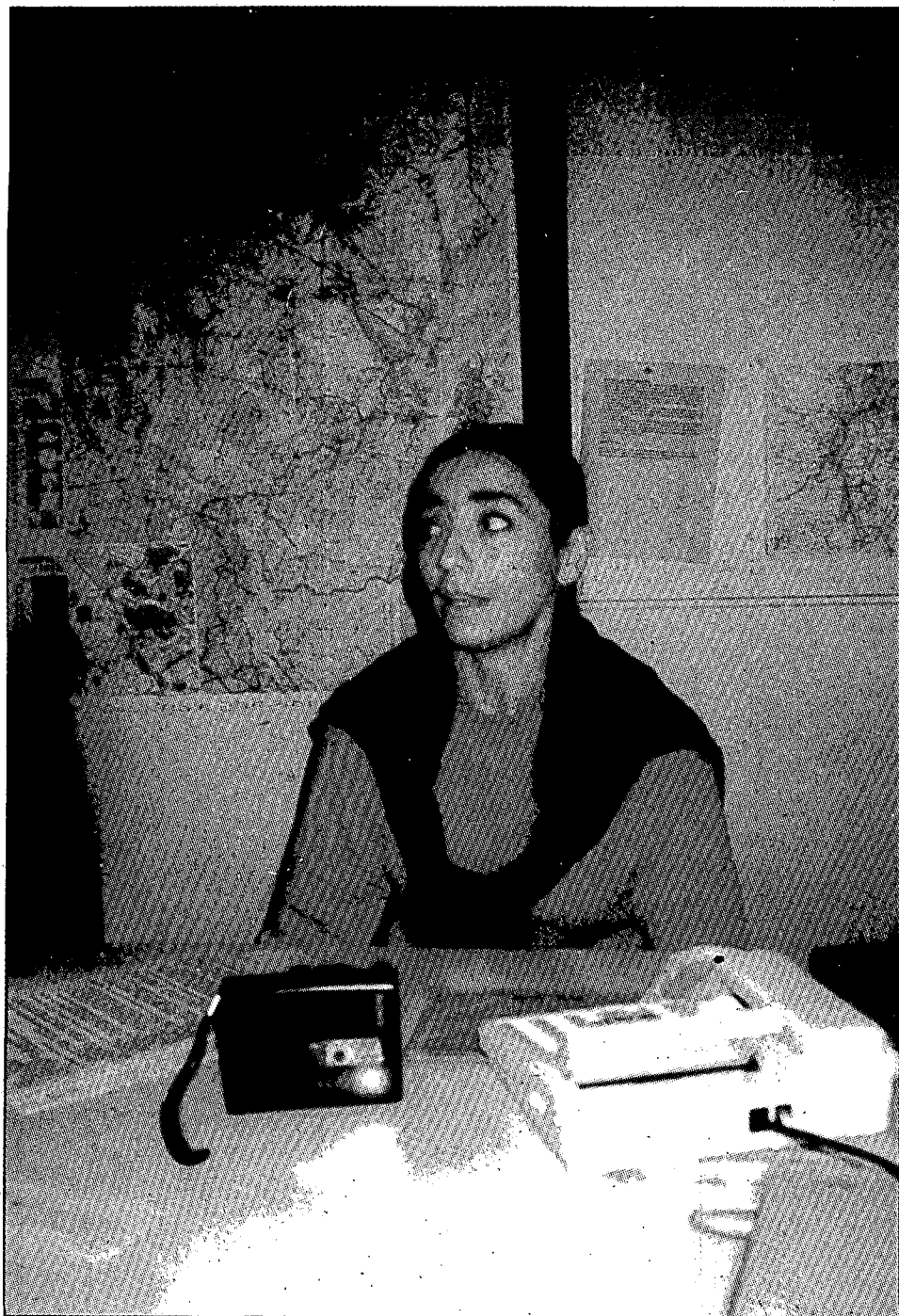
treballant al Zaire, Ruanda, Uganda, Tanzània i Burundi. Abans que comencés la crisi la majoria estava fent projectes de desenvolupament a llarg termini. Amb l'emergència del conflicte vam consultar totes les seccions espa-

nyoles i europees per poder enviar un contingent més gran amb experiència sobre el terreny.

Pel que fa als refugiats, es calcula que unes 700.000 persones van tornar a Ruanda procedents del Zaire, al voltant d'uns 30.000 van arribar des de Tanzània pel llac Tanganika, també hi ha alguns que vénen des de Burundi. De tota manera, els números són molt relatius, hi ha un ball de xifres enorme. No m'agradaria contradir cap dada oficial, només que s'estima que encara hi ha mig milió de persones perdudes. El que és més important és rescatar-los malgrat que no hi hagi imatges ni combats sagnants —els mitjans informatius es van cansar una mica i s'estan retirant del lloc—, potser és que no sabem on es

perant la lentitud de reacció dels organismes amb poder decisorí?

—M'avergonyeix terriblement la paràlisi de les grans potències i m'horroritza comprovar per experiències anteriors que no es reacciona quan realment es necessita. Jo vaig passar 15 mesos a l'antiga Iugoslàvia i em feia por pensar en una intervenció militar perquè encara recordo la caiguda de Srebrenica, en l'actualitat continuen apareixent cadàvers dels nostres col·laboradors. Després, analitzant-lo, vaig veure que era l'única solució per atendre els refugiats hutus, però amb un mandat clar de facilitar el transport de queviures i medicaments a les zones on encara no hem aconseguit tenir accés perquè estan controlades per l'exèrcit

Graciela Diap fa una crida perquè no caiguin en l'oblit els 600.000 refugiats hutus que vaguen sense rumb.

«Els refugiats que han tornat a Ruanda es troben sense habitatge i han d'enfrontar-se amb una justícia sense garanties»

produïxen. Sembla com si la comunitat internacional s'hagués quedat tranquil·la, però el que és més segur és que molta d'aquesta gent s'està morint, sense aliments. Hi pot haver còlera que, sense intervenció a temps, pot suposar un 50% de mortalitat. I si troben fosses comunes com a l'antiga Iugoslàvia?, ¿i els infants abandonats?, una mare amb cinc fills que no menja durant una setmana no pot tenir cura de tots ells. El nostre equip s'ha trobat molts infants abandonats.

—Al començament del conflicte MSF va demanar la intervenció de la força internacional. No troba deses-

del Zaire, pels rebels *interhamwes*, les milícies hutus radicals autores del genocidi de 1994, que conserven els refugiats per protegir-se.

Hi ha unes altres zones on sempre hem tingut accés que actualment estan buides de refugiats, per això volem que la força internacional els protegeixi, perquè s'està produint una greu violació dels drets humans. El més important és que tinguin accés a l'ajuda humanitària.

—Una solució pot ser el llançament d'ajuda des de l'aire?

—No, aquesta experiència ja l'hem viscuda al Kurdistan o a Iugoslàvia. Hi

Graciela Diap

coordinadora de Metges Sense Fronteres a la zona dels Grans Llacs

va haver gent aixafada pels paquets, a més, ningú no sap qui són els beneficiaris, el que està més dèbil i malalt no pot córrer darrere del paquet. Amb mentalitat extremista es pot pensar que algú que tingui armes pot acaparar l'ajuda. No es pot permetre si no hi ha un control des de la terra, i si existeix, ja no cal assumir aquest risc, que suposa un cost més gran perquè s'han d'empaquetar els medicaments de manera especial.

—Quin futur els espera als refugiats que han aconseguit arribar a Ruanda?

—Doncs no ho tenen gens fàcil. Ruanda, amb una extensió d'uns 26.000 quilòmetres quadrats (una mica més que la Comunitat Valenciana) i més de set milions d'habitants, el principal problema que té és la superpoblació i l'escassetat de terreny cultivable. Els que arriben es troben sense habitatge, perquè els tutsis que van tornar de l'exili ugandès fa dos anys, després del genocidi, les han ocupades. La primera necessitat són milers de cases, però també hi ha el problema de la justícia, que està totalment paràlitzada. Hi ha més de

Diap coordina l'ajuda humanitària de MSF a la zona dels Grans Llacs.

85.000 presoners a Ruanda. Temo que per antigues venjances i odis personals, es recorri a la justícia popular, això és summament perillós.

A més, què passa amb els 700.000 refugiats que hi ha a Tanzània? Hi ha hagut una reunió entre el govern de

Tanzània i el de Ruanda per veure quan poden tornar i en quines condicions. Hi ha casos de còlera, un altre agreujant que cal controlar a consciència en les 200 comunitats on viuen. Tots aquests temes són una preocupació constant de MSF que des de fa anys desenvolupa projectes a llarg termini a Ruanda.

—Els ciutadans han tornat a respondre de manera solidària com va succeir amb altres conflictes. Això els encoratja en la seva feina quotidiana?

—Ja ho crec, és increïble la resposta i la confiança que la gent ens demostra. Abans havia treballat en unes altres seccions europees, i la veritat és que satisfà veure l'interès que ha demostrat el poble espanyol davant d'aquest drama. I això que nosaltres intentem no estar sempre a la televisió. Quan els periodistes em preguntaven què volia demanar en nom de MSF, jo no donava el nostre número de compte corrent, sinó que demanava al ciutadà que fos molt sensible amb tots els problemes actuals.

—Arriba el Nadal, una època que es caracteritza per l'opulència al primer món i, mentrestant, una gran part de la humanitat es mor de fam.

—La problemàtica del Tercer Món és de difícil, de solució extrema, però és que a les grans capitals hi ha un quart món que s'ho passa molt malament, ja que viu en condicions precàries a tots els nivells. Penso que aquest problema, que va en augment, s'hauria de tractar amb molta més sensibilitat. Nosaltres tenim a Barcelona un projecte important d'atenció als sectors marginals. Qui vulgui pot fer un gran servei a la seva ciutat, no cal anar-se'n a l'Àfrica per dur a terme una tasca humanitària.

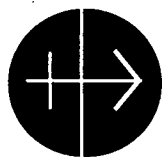
Glòria Carrizosa

Un recorregut per imatges impactants

Arribo a la seu central de Metges Sense Fronteres a l'Estat espanyol, situada al número 26 del carrer Nou de la Rambla de Barcelona. Pregunto per Graciela Diap, feia temps que havia concertat una entrevista. Malgrat això resulta que té una reunió urgent a la mateixa hora, doncs sí que comencem bé. Sortosament, Graciela, una dona vital que parla a gran velocitat, igual que transcorre la seva vida, té una gran capacitat de síntesi i precisió en les seves paraules.

Graciela Diap, argentina, metgessa internista, treballa des de 1990 a l'organització internacional d'ajuda humanitària Metges Sense Fronteres, que és present a 70 països i té un milió i mig de socis arreu del món. Va arribar a Barcelona fa un any, abans va estar a la secció francesa i belga, i també va treballar com a coordinadora-metgessa de Moçambic, Iemen, Afganistan i l'antiga Iugoslàvia. Una mitjana d'un any a cada lloc, en què va adquirir una gran experiència per poder fer la tasca que du a terme en l'actualitat. És la responsable de coordinar els projectes de MSF a Palestina, Perú, Equador, Bolívia, Bòsnia i Hercegovina, i a la zona dels Grans Llacs. D'encà que va esclatar la crisi anunciada al centre de l'Àfrica, li falten hores al dia per donar a l'abast: viatja sovint a altres delegacions europees per decidir accions conjuntes, tracta de coordinar l'acció sobre el terreny, així com amb els financers i els recursos humans.

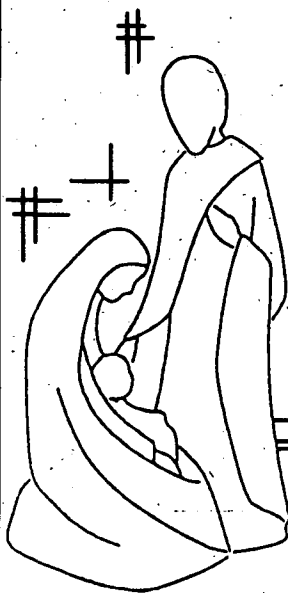
Malgrat la dificultat de la seva feina, Graciela no ha perdut el bon humor ni l'espontaneïtat. Abans d'acabar l'entrevista em recomana una exposició fins al 24 de desembre: «Testigos», que MSF presenta a l'Estació de França, un recorregut per imatges impactants que fotògrafs rellevants han captat en alguns dels principals conflictes actuals. La força de la imatge val més que mil paraules.

AJUDA A L'ESGLÉSIA NECESSITADA

Molt estimat/da benefactor/a:

Bon Nadal

Torna Nadal, torna per a fer-nos renàixer en esperit i en veritat. Torna per a recordar-nos la grandesa de l'Amor de Déu, per a convidar-nos a obrir els nostres cors.

Celebrem el Nadal. Les nostres ciutats es guarnixen per a commemorar tan transcendental esdeveniment, ens felicitem uns als altres i ens desitgem pau i alegria, però... ¿No caiem a vegades en la tentació d'oblidar els nostres germans que, no tan sols no poden celebrar el Nadal com nosaltres, sino que a més els hi falta tot el necessari per a poder viure? Serem capassos de no recordar-nos d'ells?

En nom d'aquests germans que esperen la seva oració i ajuda, desitgem que passi un Sant i joïós Nadal. Gràcies.

Sincerament agraït, s'acomia el seu germà en Jesús i Maria.

José María Sánchez
Director

Urgell

Més de 400 Bíblies en 160 idiomes

■ La mostra Expo-Bíblia ha aplegat centenars de visitants a Andorra

ANDORRA LA VELLA.— Del 27 de novembre al 7 de desembre, ha tingut lloc a Andorra la Vella Expo-Bíblia, una exposició que ha aplegat més de 400 exemplars de la Bíblia en 160 llengües. La mostra, promoguda per Crèdit Andorrà, ha convocat centenars de visitants i ha anat acompanyada de tres conferències a càrrec d'especialistes en Sagrada Escripura.

El bisbe Joan Martí i Alanis va inaugurar l'exposició, l'acompanyaven les autoritats d'Andorra i els promotors de la mostra. El bisbe va explicar el procés dels textos sagrats, les seves interpretacions i les troballes de fragments originals sobretot als anys cinquanta. Pere Roquet, conseller delegat de Crèdit Andorrà, va manifestar l'interès de l'exposició a donar «una imatge diferent d'Andorra, basada sovint en qüestions materials i econòmiques». El prevere Pere Ynaraja, coordinador de la mostra i propietari d'alguns exemplars de la Bíblia exposats, va explicar el contingut i els objectius

d'Expo-Bíblia. El cor de Petits Cantors d'Andorra va obrir i va tancar l'acte inaugural. Les conferències van anar a càrrec de Josep. M. Ballarín, Carles Benarroch i Hilari Ragner.

Expo-Bíblia és una mostra de diferents exemplars de la Bíblia, des del paper fins el CD-Rom, i acompanyada de material complementari. Els exemplars més antics són una Bíblia del segle x, del fons de l'Arxiu Capitular de la Seu d'Urgell, i un text hebreu-llatí del 1584, de la diòcesi d'Urgell.

Centenars de persones han visitat Expo-Bíblia, entre les que destaquen

El bisbe de la Seu d'Urgell, Joan Martí, en la inauguració d'Expo-Bíblia.

els diferents grups dels col·legis guiats per Ramon Sàrries i Pere J. Ynaraja. L'exposició ha desvetllat interès pels textos bíblics i ha eixamplat el fines-

tral cap a una Andorra diferent de la que molts coneixen.

Antoni Mirabet

ELS PASTORETS DE MATARÓ

Del 26 de desembre de 1996
al 16 de febrer de 1997

SALA
CABANES

80 anys

"L'Estel de Natzaret" de Ramon Pàmies
Orquestra de 19 músics en directe
Hi col·laboren més de 300 persones
Un espectacle inoblidable ple d'emocions

Informació i reserva d'entrades: tel. (93) 790 12 13
Descomptes als grups - Carnet Jove
Entrada gratuïta a les persones que tinguin 80 anys
el dia de la representació (cal mostrar el DNI)

Internet: <http://www.seker.es/Scap/pastorets/pastorets.htm>

PATRIMONI CULTURAL DE MATARÓ DES DE 1981

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 75 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

CAMBRES DE BANY
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
CERÀMICA

Roca

Vic

La llàntia solidària

VIC.— Aquest any i per primera vegada totes les escoles de Vic i algunes de la comarca, com també grups d'esplai i de catequesi, participen en una campanya de solidaritat organitzada per Mans Unides: es tracta de vendre espelmes als nens perquè les encenguin la nit de Nadal com a signe d'esperança. Els diners que es recullin seran per als infants que han quedat orfes durant la tragèdia dels refugiats al Zaire.

La campanya, en què també hi participen els pobles de Moià, Sant Boi de Lluçanès, Sant Hipòlit de Voltregà, Centelles, Sant Julià de Vilatorrada, Tona, i altres de la comarca, pretén aconseguir que la nit de Nadal s'il·luminin milers i milers de llums als balcons, finestres i places, «com a signe de pau i d'esperança, però també amb un afany reivindicatiu per denunciar el mal repartiment dels béns, l'ambició de poder dels mandataris dels governs i el seu propi enriquiment, l'explotació que fem els països del primer món amb totes les matèries primeres que importem dels països del tercer món i un llarg etcètera», comenta Maria Gil, una de les organitzadores de la campanya.

Mans Unides ha enviat cartes a la po-

blació convidant-la a participar en el projecte: «Sovint vivim en una tenebra, pendents tan sols dels nostres propis egoïsmes, una foscor que no ens deixa veure-hi clar.» Per aquest motiu Mans Unides convida a encendre milers de llànties la nit de Nadal per poder veure un nen que plora perquè ha perdut els pares a la guerra; un noi que està malalt i no té metge ni medicines, una nena que vol anar a l'escola i ha de recórrer llargues distàncies, etc. «La idea principal és sensibilitzar sobretot els nens perquè pensin una mica amb els que passen necessitats i siguin solidaris ja des de petits», segons la professora Maria Gil.

C.C.

■ Mans Unides ha organitzat una campanya nadalenca per recollir diners per als nens ruandesos

Foto: Núria Martínez

La basílica de Santa Maria del Mar va aplegar per primer cop representants de les comunitats budista, catòlica, evangèlica, jueva i ortodoxa en una pregària per a la sida en què hi van participar unes 500 persones.

En un ambient respectuós i càlid, el lama d'Olivella va dirigir una meditació, el rabí jueu i el pastor protestant van recitar uns salms, i una dona catòlica va llegir les Benaurances. Finalment, un representant ortodox va fer públic un manifest ratificat per totes les religions representades, en què es demana prevenció davant de la malaltia i comprensió per part de les comunitats i esglésies.

Editorial SAÓ

BUTLLETA DE
COMANDA

Nom

Adreça

C.P. / Població Telèfon

Desitge adquirir els següents llibres:

..... exemplars de «Un Déu digne de l'home», de Josep Vidal Talens

..... exemplars de «Literatura i doctrina al llibre de Contemplació

de Ramon Llull, de Josep Enric Rubio.

..... exemplars de «Tres pregàries», d'Olivier Clément

..... exemplars de «Boira Baixa», de Roser Bofill

El preu de cada llibre és de 1.800 Pta

Editorial SAÓ

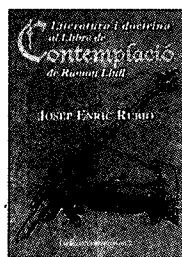
c/. Àngel de l'Alcàsser, 14-12^a ■ 46018 - València
Telèfon 370 58 41 ■ Fax 370 57 55

Col·lecció
«Saviesa Cristiana»

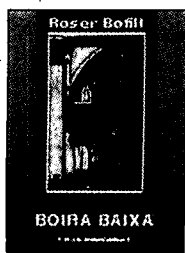
Un Déu digne de l'home,
de Josep Vidal Talens.

Presentació llampant, viva i atractiva del rostre de Déu manifestat en Crist. Reflexions, contemplacions, pregàries, il·lusions i projectes de la nostra societat, vistes a la llum del Jesús de hui.

Literatura i doctrina al llibre de
Contemplació de Ramon Llull,
de Josep Enric Rubio.

Lúcida actualització de l'obra doctrinal del nostre gran pensador, Llull, home de fe, de diàleg interreligiós, savi i compromés. Cabdal en la cultura europea i forjador de la nostra llengua i dels nostres models d'espiritualitat.

Boira Baixa, de Roser Bofill.

Apassionant recorregut per les actuals sensibilitats del cristianisme. Amb tendresa i fermesa, amb il·lusió i intel·ligència, aquest recull de reflexions constitueix una refrescant i encoratjadora visita a l'àmbit de l'adhesió al ser humà, al pacte amb la creació de Déu.

Tres Pregàries,
d'Olivier Clément.

Traducció del teòleg ortodox Olivier Clément, és una obra apta per a la vida espiritual de formadors, educadors, catequistes i del jove preocupat per trobar resposta actual a les seues inquietuds religioses; pensament espiritual fet des de la mística oriental, amb plantejaments actuals.

Lleida

«Mans Unides fa justícia, no caritat»

■ Presentació de la campanya contra la fam que incideix en dos projectes d'educació escolar i sanitària

LLEIDA.— Amb el lema «Canvia la teva vida per canviar el món», Paquita Deltell, presidenta de Mans Unides de Lleida, va presentar la «XXXVII campanya contra la fam» al centenar de voluntàries que durant tot l'any 1997 treballaran en aquest projecte.

La trobada va convocar especialment les responsables rurals de Mans Unides del bisbat. La celebració de l'Eucaristia va ser presidida per Mn. Ventura Pelegrí, vicari general de pastoral, ja que Mons. Malla estava convalescent d'una recent intervenció quirúrgica.

Posada en ple treball de la trobada, Paquita Deltell va tenir paraules de gratitud i de reconeixement per la tasca duta a terme per totes les voluntàries, sense les quals no s'haurien pogut aconseguir els objectius de la campanya 1996, que s'havia compromès a finançar 5 projectes; fins ara s'han recaptat 36 milions de pessetes. La presidenta els va agrair el treball i l'esforç realitzat, «gràcies per ser persones com cal, i gràcies per ser com sou», va dir.

La trobada va ser viscuda des d'un primer moment amb un to de cordialitat i amistat vertadera, en l'ànim d'una generosa col·laboració de treball a favor de Mans Unides, sense exclusivismes. Va quedar molt clar que Mans Unides treballa per la justícia i no fa caritat. Per això és tan important o més que els diners, tot el procés educador i de presa de consciència que fan.

A favor del desenvolupament

Un projecte d'educació escolar i un altre d'educació sanitària són els projectes per a la campanya de 1997 que es comprometen a fer i que van assumir les representants rurals participants en la trobada, i que ara han de fer viu en les seves respectives àrees d'acció.

Emili Fernández, de la Salle, 11 anys missioner a Togo, va explicar a la concurrència la seva experiència missionera i com va arribar al compromís social a favor del desenvolupament impulsant projectes de tipus agrícola. Fer només de professor no omplia el seu fet missioner. També va assenyalar la importància de l'ajuda de Mans Unides a favor del desenvolupament dels pobles del tercer món. Ajuda que sempre arriba als destinataris, i que no es perd pel camí, com

passa amb altres ONG. Diners que aconsegueixen la finalitat per a la qual van destinats.

Bon salesià i excel·lent pedagog va passar de les paraules a les imatges, i en vídeo va mostrar la realitat de la missió on estava i la realització de

projectes que van ser possibles gràcies a Mans Unides, que li van facilitar una furgoneta i un grup electrògen. El germà Emili va fer una crida-invítació a viatjar a les missions i veure la realitat d'aquells països. I va tenir paraules de reconeixement per la tasca duta a terme pel Concili Provincial Tarraconense, per l'explícit compromís que fa a favor de les missions i dels pobres. Un animat diàleg va seguir al visionat del vídeo.

Per acabar, un dinar de germanor al

mateix estatge de Mans Unides, una gran família formada per voluntaris i voluntàries que hi treballen, per tots els donants i la gent dels pobles que reben l'ajuda. Recordem que Mans Unides fa justícia, no caritat. Això sí, amb amor.

Jaume Montaña

Amb aquest cartell, la parròquia de Santa Teresa del Infant Jesús de Barcelona anuncia el primer centenari de la seva santa titular. Es recorda que els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense desitgen que amb motiu d'aquesta efemèride es difongui la devoció i l'espiritualitat de santa Teresina entre els fidels.

En aquesta església, i a totes les del Carmel Teresià o Descalç, es pot aconseguir cada dia la indulgència plenària del centenari, d'acord amb les condicions acostumades. A més de les celebracions religioses, aquesta parròquia, situada al número 68 de la Via Augusta (tel. 237 31 57), ha programat diversos cicles de conferències, una exposició permanent, alguns concerts i un pelegrinatge el mes de juliol a Lisieux. Per a informació i inscripcions: Viatges Politur. Tel. (93) 301.06.08.

URQUINAONA
LLIBRERIA

ROGER DE LLÚRIA, 4
TEL. 318 18 96
08010 BARCELONA

- Libros religiosos, formativos, infantiles, varios...
- Papelería y material de oficina
- Impresos de difusión católica
- Material escolar

SERVICIO A DOMICILIO Y REEMBOLSO

colección
PLANETA + TESTIMONIO

Un manuscrito, hasta ahora desconocido, que desvela aspectos inéditos de la vida de Cristo y que recoge las experiencias más íntimas de su Madre.

José Luis Olaizola
Mercedes Salisachs
Enrique Rojas
Íñigo Cervero
Covadonga O'Shea
Torcuato Luca de Tena
José Mª García Escudero
Fernando Chueca
Prólogo de Julián Marías

EDITORIAL PLANETA

EL CLERGAT NADIU PROMOU LA IMPLANTACIÓ DE L'ESGLÉSIA EN EL TERCER MÓN

Direm ben alt:

*Missió
Complida*

AJUDEM ALS SEMINARISTES NADIUS i Diguem ben alt que ...

...la llavor ha arrelat i el Clergat Nadiu es el fruit d'unes Terres que necessiten la força de l'Església.

...els missioners passen el testimoni a les mans de Bisbes i Sacerdots Nadius.

...el Clergat Nadiu és el futur de la nostra Església i ara més que mai aconseguirem que les vocacions no es perdin per manca de mitjans.

...89.000 seminaristes joves es preparen per servir als seus pobles ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFICIES. També ajudem els noviciats femenins i masculins de Missions.

Enguany aquests Cinc Seminaris majors depenen especialment de la nostra col·laboració per garantir el futur de l'Església en aquests països.

Seminari Sant Josep	Ikot Ekpene (Nigeria)	580 alumnes
Seminari Interdiocesà	Taegu (Corea del Sud)	268 alumnes
Seminari Sant Pau	Tabora (Tanzània)	215 alumnes
Seminari Sant Antoni	Sao Luis do Maranhao (Brasil)	73 alumnes
Seminari Sant Francesc de Sales	Huaroz (Perú)	64 alumnes

Estem comprovant que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del Tercer Món.

- ☐ UNA BECA de 300.000 ptes. facilita 6 anys d'estudi
- ☐ MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita 3 anys d'estudi
- ☐ UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER INFORMACIÓ I DONATIU
Dirigir-vos a les Delegacions Diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 BARCELONA
C/ Bisbe nº 5
Tel. (93) 317 91 94

43003 TARRAGONA
Pla de Palau nº 2
Tel. (977) 23 34 12

25002 LLEIDA
Plaça de Sant Josep
Tel. (973) 26 76 39

17004 GIRONA
C/ Albareda nº 15
Tel. (972) 20 32 97

25007 SEU D'URGELL
Bisbat
Tel. (973) 35 00 54

25280 SOLSONA
Bisbat
Tel. (973) 48 06 19

43500 TORTOSA
Bisbat
Tel. (977) 44 07 00

08500 VIC
C/ Santa Maria nº 1
Tel. (93) 883 26 55

Missions

L'Infant i els infants ruandesos

Som al Nadal i la nostra mirada es dirigeix al Fill de Déu nascut pobre a Betlem, al si d'una família pobre. Ell encara no diu res, però el seu gest de pobresa assumida lliurement ens dona un missatge més clar que totes les paraules: el seu amor als infants i als pobres.

Algú ha dit que les benaurances són una «radiografia» del mateix Jesús que proclama feliços els pobres, els nets de cor, els perseguits. La seva identificació amb els que passen fam, set, van despallats, estan malalts o a la presó o a l'exili (Mt 25) fa que la realitat sagnant dels pobres de Ruanda, Burundi i el Zaire, que els mitjans de comunicació han posat davant dels nostres ulls, ens faci entreveure que aquella multitud d'infants, dones i vells abandonats de tothom, ens transmeten una imatge

ben actual del Crist pobre entre els pobres. Ells ens ajuden a viure avui el Nadal de Jesús.

Els missioners de l'Església són ara els pastors que es fan presents al portal de Betlem de la zona dels Grans Llacs i a tants altres llocs on plora silenciosament el Fill de Maria. Els missioners de l'Església, moguts per l'anunci de la Bonà Nova, no deixen abandonats els infants que ho han perdut tot, sovint fins i tot els pares, perquè en ells han aconseguit trobar la presència viva de Jesús i això els ha omplert d'un gran goig (Lc 2,20). Ells no s'han sentit decebuts en veure la situació d'extrema pobresa de la família de Natzaret que encara avui camina pels camps i turons de l'Àfrica o de qualsevol indret del Tercer Món. Per això molts missioners no han tingut

por de quedar-se amb els pobres encara que això els suposés perills, fam o la mateixa mort. L'Infant de Betlem els dona exemple i força per romandre al costat dels pobres, mentre senten molt vives i actuals les paraules del Senyor: «Qui perdi la vida per mi i per l'Evangeli la salvarà» (Lc 8,35).

Celebrem, doncs, aquest Nadal en família i amb la joia que ens ve de Crist, sense oblidar que avui —com sempre— nosaltres també ens trobem amb el petit Infant de Betlem en l'Eucaristia i en aquesta multitud llunyana o propera de pobres que ens miren i silenciosament ens demanen que en ells reconeguem en fets, i no sols en paraules, els predilectes del Regne de Déu. Estimant-los podrem esperar que el Senyor vingui a la seva

La família de l'Infant de Betlem continua patint a l'Àfrica a causa de la fam, l'odi i l'exili (dibuix de l'abadia de Keur Moussa).

drete el dia que vingui a jutjar-nos amb tots els seus Sants.

Jordi Jorba

BOLÍVIA

Ens parla una missionera tarragonina

La germana M. Teresa Roig Cisterre, missionera de les carmelites vedrunes i germana del també missioner barceloní a Xile, Mn. Manuel, és de Perefort. Ella ha estat un temps amb la seva família i ara retorna a Bolívia. Li preguntem:

—Teresa, ens han informat que vostè canvia de destí. Quants anys ha estat a Oruro i quina tasca hi ha fet?

—Hi vaig anar amb el primer grup de vedrunes que vam ser enviades a Bolívia. Era el novembre de 1987. Vaig marxar el febrer d'enguany, i tot seguit he vingut cap aquí per passar uns quants mesos amb els meus pares, parents i amics.

Aquests vuit anys he viscut en un sector prou marginat i que suporta moltes pobreses: la Kantua i els barris circumdants han estat l'escenari dels nostres desitjos i esforços, preocupacions i també de moltes alegries. Des del començament, vam intentar impulsar l'organització veïnal. Ens vam posar a treballar en l'educació estatal, en una petita escola desmantellada i menyspreada pels mateixos pares de família de la zona. Cercàvem la promoció i el suport de la dona mare de molts fills, abandonada o pobre, mirant de posar remei als problemes de salut que elles patien i millorant també la dels infants. Vam veure la necessitat de formar i

encoratjar petites comunitats cristianes de base que fossin els puntals de la gran comunitat del sector parroquial de sant Pius X.

—I ara què farà, on anirà?

—El meu nou destí és la vall de Cochabamba, al «cor» de Bolívia, als peus de la Verge d'Urcupiña, patrona de la vall. Em poso al servei de les joves bolivianes que aspiren a ser vedrunes. També, com és natural, aquesta comunitat té encomanades diferents tasques pastorals i educatives. Penso incorporar-m'hi, a poc a poc, mirant de conèixer millor la realitat. M'agradaria ser un element positiu per a la tasca evangelitzadora. Penso que cal tenir cura, sobretot, de «l'entrada» a una nova missió per no fer o dir disbarats.

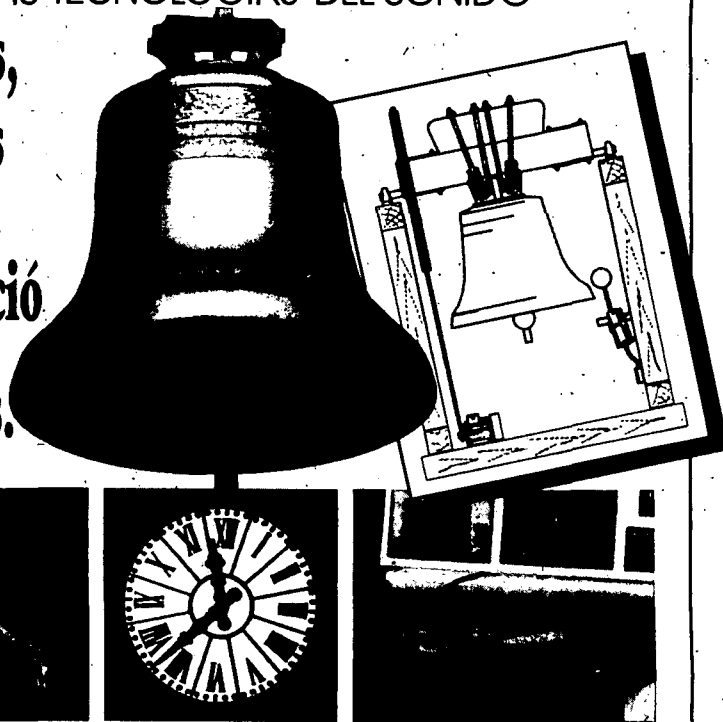
—Quina és la situació de la gent en els llocs on vostè ha estat o estarà?

—La gent de l'altiplà ho té força malament, les ciutats d'Oruro i Potosí estan molt deixades de la mà dels diferents governs de torn. Els problemes més greus són: la nova localització dels miners (acomiadaments), les profundes sequeres al camp i, per tant, un èxode continuat cap a les valls o les planícies orientals concretades a les ciutats de Cochabamba i Santa Cruz de la Sierra, respectivament. Amb tot, el país frueix actualment d'una economia una mica més reeixida.

ROCAFER

NUEVAS TECNOLOGIAS DEL SONIDO

Campanes,
Relotges
públics,
Electrificació
de
campanes.

FUSIÓ D'ARTESANIA I TECNOLOGIA

EQUIPS PER VOLTAR, BRANDAR I REPICAR
PROGRAMES ESPECIALS PER A TOCS A ELECCIÓ
CENTRALS HORÀRIES, TOCS PROPIS D'ESGLÉSIA

NTS
NUEVAS TECNOLOGIAS DEL SONIDO
(Barcelona)

Real Eijsbouts
BELL'S FOUNDRY (HOLLAND)

Instal·lació i servei tècnic permanent a totes les províncies

Pg. Fabra i Puig, 39 - Àtic 2a. • Tels. 311 72 01 - 311 94 49
Fax 311 75 61 • 08030 Barcelona

magisteri

Carta Dominical

Ricard M. Carles
Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Conte de Nadal

Fa temps que m'ho van explicar. Tenia tot l'aire d'un conté nadalenç.

No em puc estar de fer-vos-en participar a les envistes del dia de Nadal.

És una història que es repeteix d'ençà que el món és món. Com una actualització del fill pròdig. Un fill pròdig del nostre temps.

Se'n va anar de casa i va malversar tot el que havia rebut. I no tan sols els diners, sinó la salut i

l'honor. Un dia, quan s'acostava Nadal, es va decidir a escriure als seus. Els demanava perdó de tot el que havia passat; no s'atrevia a tornar, però se'n moria de ganes amb el seu cor trencat.

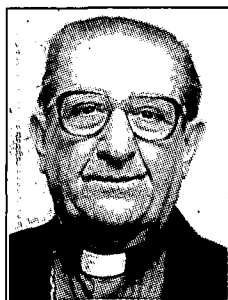
Els deia a la seva carta que si ells —pares i germans— estaven disposats a rebre'l, posessin un mocador blanc dalt de l'arbre, sense cap fulla per mor de l'hivern, que hi havia al costat de la casa, tocant a la via del tren. Ell passaria amb el tren el dia 24 de desembre. Si hi veia el mocador, baixaria a l'estació; si no, acceptaria la decisió i continuaria el seu trajecte...

Durant el viatge, s'imaginava l'arbre, tan familiar, amb un mocador blanc, posat potser a la punta d'aquella branca que arribava fins a la via, on s'havia enfilat com un gat tantes vegades de petit.

Però també se li presentava l'arbre totalment despullat i silenciós, i el cor se li glaçava.

Quan el tren va passar furient davant la casa, va poder veure l'arbre tot transformat: era ple de mocadors blancs que els de casa seva havien penjat a les branques.

De vegades, l'aplicació moral treu poesia i gràcia als contes. Però, ¿per què no hem de pensar i de dir que, el dia de Nadal, de l'arbre de la nostra vida —tant si és tendre com una mica fet— hi hauria d'haver penjats molts mocadors blancs, per tal de donar la benvinguda al Senyor i de desitjar pau als nostres, tot fent un esforç per tenir més abundosos aquests fruits de l'Esperit com ara l'amor, l'alegria, la pau, la magnanimitat, la bondat, la mansuetud, la templança...?

Antoni Deig i Clotet
Bisbe de Solsona

El bisbe de Solsona, Antoni Deig i Clotet, ha volgut fer arribar a tots els feligresos de la diòcesi solsonenca els seus millors desitjos de felicitat. Però enguany, l'enhorabona és doble ja que des de Catalunya Cristiana publiquem de bell nou la nadala que el mateix bisbe de Solsona va escriure el 1986, perquè les seves paraules ens acompanyin en el camí vers aquestes festes.

Felicitació de Nadal

A tots vosaltres, estimats germans de la diòcesi de Solsona,

La meua felicitació per aquestes festes nadalenques.

Un esclat de joia i d'alegria, perquè

Crist és nat.

Una pau fecunda i ben trobada, perquè

Crist és nat.

I glòria al Senyor, Déu de cels i terra, perquè

Crist és nat!

Tant de bo s'escampés la joia, l'alegria, la pau i la

glòria del Senyor per tota la terra, perquè

Crist és nat.

Nadal de 1996

Camí de Betlem

Tots els camins van a Roma,

però no tots a Betlem.

Per anar a Betlem només hi ha un sol camí.

(Josep Maria de Sagarra)

Sóc camí.

Per mi

transiten vianants,

germans.

Cap on els duc?

Poruc,

a la lloma,

només, de Roma?

O, en vol suprem fins a Betlem?

(Nadala de 1986)

Avisos i comunicats

Barcelona

Av. Diagonal, 460, 3r - 08006
Tel. 415 30 06 - Fax 415 14 49.

• **ORATORI DE SANT FELIP NERI DE GRÀCIA.**— El 18 de desembre, a les 20.30, celebració de la penitència. El dia 20, a les 20.30, concert nadalenc a càrrec de la Coral Balvern. El dia 24, a les 23.15, Ofici de lectures i Missa del Gall.

• **CASAL DEL CARME.**— C/ Francesc Salvans, 62, Terrassa. Del 21 de desembre al 6 de gener, exposició d'icones d'Anna Maria Gasol Llorens. Hores de visita: diumenges i festius, d'11.00 a 13.00 i de 18.00 a 21.00, excepte el dia de Nadal.

• **BASÍLICA PARROQUIAL DE LA MARE DE DÉU DE LA MERCÈ.**— A la plaça de la Mercè, 1 - 08002 Barcelona, tel. 310 50 51, el 24 de desembre, a les 23.30, Ofici de lectures; a les 12 de la nit, Missa del Gall.

• **NADAL A LA CATEDRAL DE BARCELONA.**— El 24 de desembre, a les 12 de la nit, solemnitat del Nadal, amb la Missa del Gall, que presidirà el cardenal Mons. Ricard M. Carles. L'endemà, dia 25, a les 12.00, Missa de Nadal presidida pel Dr. Carles, el qual impartirà la benedicció papal i, acabada la missa, beneirà el pessebre instal·lat al claustre de la catedral.

• **PARRÒQUIA DE SANT JOAN DE GRÀCIA.**— De la Virreina, a Gràcia, Barcelona. El 24 de desembre, vigília de Nadal, missa a les 16.00 i a les 12 de la nit, Missa del Gall. El dia 25, misses a les 11.30, 13.00 i 20.30. El dia 31, vigília de cap d'any, misses a les 16.00 i 20.00. El dia 1 de gener, misses a les 11.30, 13.00 i 20.30.

• **PARRÒQUIA DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS.**— C/ Begur, 8 - Barcelona. El 24 de desembre, a les 12 de la nit, Missa del Gall, i inauguració del tradicional monumental pessebre. El pessebre es podrà visitar tots els dies festius de 9.00 a 14.00 i de 18.00 a 21.00 fins al 25 de gener.

• **MONESTIR DE SANTA MARIA DE PEDRALBES.**— El 24 de desembre, a les 18.00, vespres i benedicció del pessebre; a les 23.00, vetlla de Nadal, Ofici de lectures; a les 12 de la nit, Missa solemne de mitjanit. El 25 de desembre,

a les 13.00, missa segona de Nadal; a les 19.00, vespres.

• **CASAL CALASSANÇ.**— Casal Calassanç, c/ Sant Quintí, 19 - Barcelona. El Jove Calassanç Teatre farà la representació dels *Pastorets* de Josep M. Folch i Torres, el 26 de desembre, a les 20.00 i el 28 i 29 de desembre a les 18.00.

• **ADORACIÓ NOCTURNA FEMENINA.**— Vetlla de cap d'any. El 31 de desembre, a l'església del Santíssim Sagrament, c/ Aragó, 268 - Barcelona. Començarà a les 23.00 per acabar aproximadament a la 1 de la matinada. Consistirà en reflexió, oració personal i adoració del Santíssim. A continuació, celebració de l'Eucaristia en la solemnitat de Santa Maria Mare de Déu, presidida per Mn. Joaquim Mesegué. Per a informació, CEDAIR, de dilluns a divendres, de 18.00 a 20.00.

• **CENTRE CRISTIÀ DELS UNIVERSITARIS.**— Vetlla de pregària i Missa del Gall. La Delegació diocesana de Pastoral Universitària convida tot hom a fer vetlla de pregària i a celebrar la Missa del Gall. Enguany serà a la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, c/ Balmes, 78.

Girona

• **PREPARACIÓ PER AL NADAL.**— El 21 de desembre, a les 17.30, conferència sobre: «Encarnació, misteri de fe i realitat humana», a càrrec del P. Jordà Gallego, O.P., a la Sala Dalmau Moner, c/ Albarèda, 9 - Girona (dominics). A les 18.30 se celebrarà l'Eucaristia.

• **CASA D'ESPIRITUALITAT DE BANYOLES.**— El 21 i 22 de desembre, jornada per a nois i noies de 15 i 16 anys per treballar sobre el tema: «Un món de molts colors». Tanda eclesial de Nadal, del 27 al 31 de desembre. Per a inscripcions, tel. 57 17 58.

• **MONESTIR CISTERCENC DE SANTA MARIA DE CADINS.**— A Sant Medir, el Gironès, tel. 972 / 42 80 77. Celebració del Nadal al monestir de Cadins. El 24 de desembre, a les 19.30, primeres vespres de Nadal. A les 22.45, matines cantades de Nadal, cant de la calenda (anunci joïós del Nadal). A les 12 de la nit, missa de mitjanit. El dia 25, a les 11.00, missa conventual; a les 19.00, vespres.

COMPLEX CULTURAL I ESPORTIU COL·LEGI MONTESSORI-PALAU

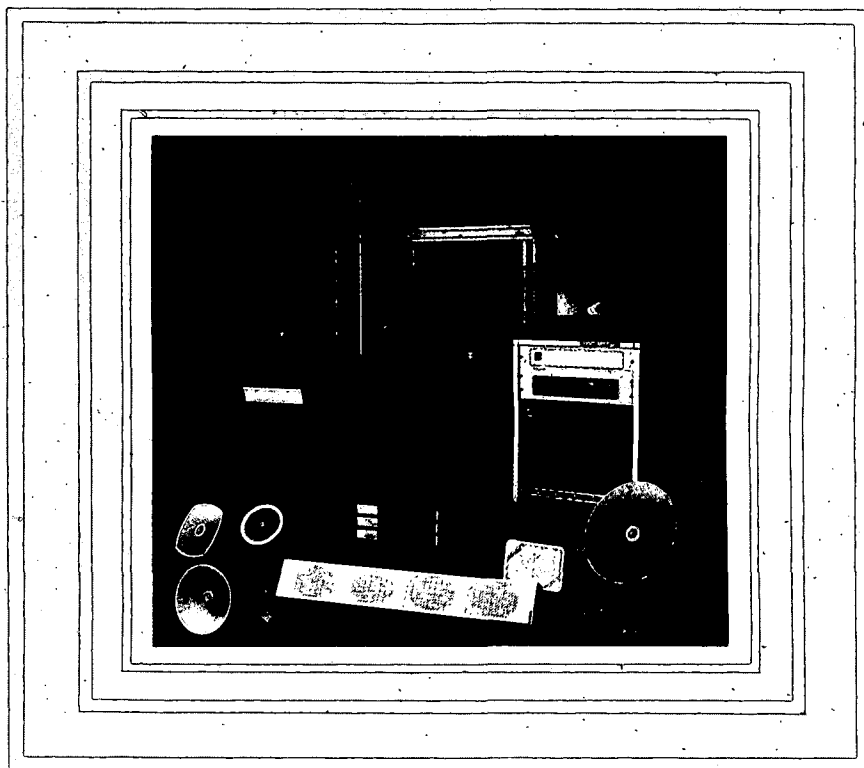
Cada persona disposa d'una potencialitat intel·lectual humana i física que la fa única respecte a la resta. Aquesta diversitat li dóna unes expectatives de creixement que són els veritables objectius del nostre Projecte Educatiu. Per a desenvolupar-ho, els alumnes disposen d'uns espais i equipaments extraordinaris que els permeten viure intensament l'acció educativa induïda pel professor.

La nova adreça és:

Camí Vell de Fornells, 33 - 17003 Girona

Una gamma perfectament adaptada.

INSTAL·LACIONS DE MEGAFONIA I SISTEMES DE COMUNICACIÓ

CENTRES EDUCATIU • ESGLÉSIES • COMPLEXES POLIESPORTIUS
INDÚSTRIA • CENTRES SANITARIS • PROTECCIÓ CIUTADANA, ETC.

30 ANYS
AL VOSTRE SERVEI
DIA A DIA

ROCAFER

NOVES TECNOLOGIES DEL SO

Pg. Fabra i Puig, 39 · Àtic 2ª · Tels. 311 72 01 · 311 94 49
Fax 311 75 61 · 08030 Barcelona

BOUYER

CAMPANES BACHERT

DES DE 1725

SET
GENERACIONS
DE FONEDORS
ARTESANALS
DE CAMPANES

CAMPANES DE BRONZE

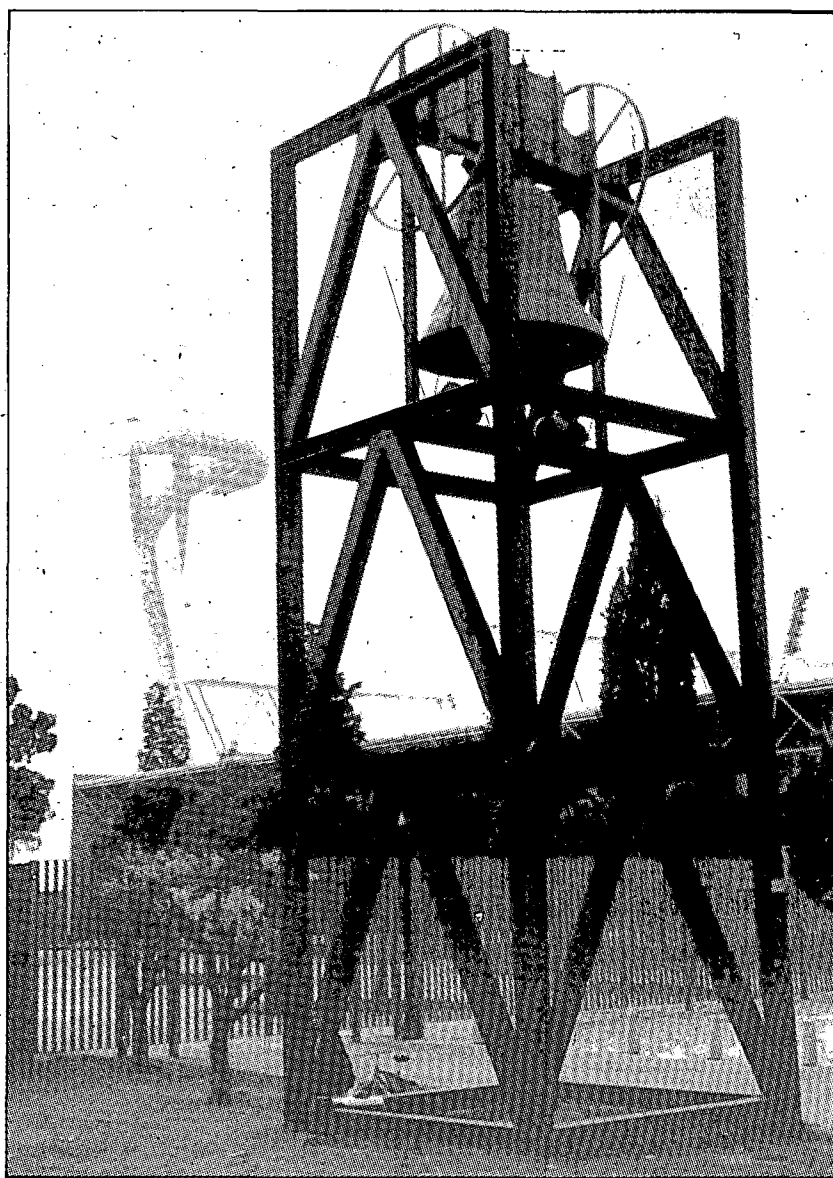
ESTRUCTURES
PER A
CAMPANARS

BRANDEIG ELÈCTRIC

ORDINADORS
D'ALTÍSSIMES
PRESTACIONS

SERVEI DE
MANTENIMENT

PROJECTES
PRESSUPOSTOS

CAMPANA DE LA PAU a l'Anella Olímpica de Montjuïc oferta per les FONERIES BACHERT, empreses col·laboradores i el govern del Land Baden Württemberg a la ciutat de Barcelona amb motiu dels Jocs Olímpics.

Set tones de bronze són el testimoni sonor d'aquella efemèride i que pot tenir segles de longevitat.

NO US HEU
QUEDAT MAI
EMBADALITS
EN SENTIR
LES
CAMPANES
DEL CENTRE
D'EUROPA?
ARA JA
NO US CAL
ANAR TANT
LLUNY!

Els fonedors alemanys dominen l'afinació de les campanes directament de la fosa. La plenitud dels seus harmònics i la profunditat dels seus bronzes són únics al món.

A les prestigioses FONERIES BACHERT les campanes mai són afinades al torn, operació que va contra la virginitat i plenitud del seu so. Per això les campanes BACHERT no toquen: CANTEN!

Només una tradició de segles pot arribar a sonoritats perfectes avalades per l'Associació Alemanya de Campaners i certificades pels laboratoris d'acústica més prestigiosos d'Europa.

Catalunya i Espanya ja es van integrant a l'Europa de les campanes amb els prestigiosos campanars equipats per BACHERT.

BRANDEN
NETES I CLARES.

UN TOC DE
TRADICIÓ
I DE PRESTIGI.

GLOCKENGIESSEREI
SALZSTR. 153
774076 HEILBRONN
TEL. 07/49 - 7131 - 9568 - 0
FAX. 07/49 - 7131 - 176174
POSTFACH 1368
ALEMANYA - F

A Catalunya també podem atendre
els vostres suggeriments:

Tel. (93) 804 11 61 Sr. Gaspar Vilarrubias
Tel. (93) 803 09 16 Fax (93) 803 69 72
Tel. (93) 803 41 83 Sr. Ramón Brunet
Tel. 909 306071 Sr. Jaume Cuatrecasas. Electrònica

opinió

Zoom

Han cessat els combats a Guatemala entre l'exèrcit i la guerrilla. Després de trenta-sis anys de guerra civil s'ha firmat la pau. Però restaran per sempre obertes les profundes ferides difícils de cicatritzar. Com la massacre de 324 camperols de Cuarto Pueblo, del març del 1982, obra de l'exèrcit governamental, d'extrema dreta aleshores, que ara rebran sepultura cristiana. Que no sigui inútil tanta sang vessada! Que els dos pobles que allí conviuen puguin, des d'ara, viure en pau, que puguin alliberar-se dels egoïsmes que tan mal han fet.

Llindar

Manuel Valls i Serra

Una Església en estat de missió (8)

La gràcia d'un nou ardor

La celebració del Nadal em mou a contemplar avui, agraït i meravellat, el misteri de l'Encarnació, punt d'arrencada de la *missió* de l'Església en el món. «Quan va arribar la plenitud del temps, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona... perquè rebéssim la condició de fills» (Ga. 4,4). ¿No ens indica això clarament que el Fill és l'*apòstol* del Pare? «Cercant l'home a través del Fill, Déu vol induir-lo a abandonar els camins del mal», escriu Joan Pau II al núm. 7 de la *Tertio Millennio adveniente*. Crist es manifesta, doncs, com el gran *missioner* del Pare.

Tanmateix, abans, al núm. 6, el Papa recorda que «aquí no és sols l'home que cerca Déu, sinó que Déu es fa realment present, per tal de parlar d'ell mateix a

l'home i per indicar-li el camí pel qual podrà arribar a ell». Sembla com si Joan Pau II volgués fer néixer de nou dintre de nosaltres la capacitat de sorpresa i de meravellament pel fet de l'Encarnació. Que en percebem la novetat radical i absoluta que aquest esdeveniment suposa en la història humana. Que en traguem totes les conseqüències que calguin per a la missió de l'Església en el món. Que en fem el mètode del nostre apostolat.

L'Església no té altra raó de ser que la *missió*. Enviada per Déu per a la salvació del món, l'Església està feta per caminar enmig del món, no per intal·lar-se. La seva passió ha de consistir a recercar els homes allí on es troben i presentar-los Jesucrist. La seva actitud profunda no ha de ser altra que la de seguir els passos de Crist salvador i «evangelitzador». Com se'ns hauria de contagiar dins del cor la passió del Pare pels homes! Com se'ns hauria de ficar ben endins la passió de Crist per l'ovella perduda! L'Església no pot restar closa en ella mateixa! Ha de sortir al·l'encontre dels homes i dones concrets d'aquest món!

«Nascut d'una dona»: encara que sobriament, el text de Gàlates (Ga. 4,4) ens suggereix el paper de Maria en la *missió* del Pare. Al costat del Fill, el tret fonamental de

la seva maternitat apareix sota la forma d'una discreta però eficaç presència missionera. ¿No hauríem de parlar, en efecte, de Maria com de la primera *evangelitzadora*? ¿Qui, si no ella, presenta Jesucrist als pastors, als mags, a Simeó? ¿I no és ella que visitant Elisabet es fa portadora de l'anunci de la salvació? I, abans encara, quan el concebeix en les seves entranyes, durant els nou mesos de gestació, ¿no és ja Maria la primera missatgera de la Bona Nova en esdevenir el primer *sagrari* on Crist és present?

No podem oblidar, però, que a la *missió* l'ha de precedir un intens *desig*, altrament la missió s'estronca per manca d'impuls i de generositat. Què en fou d'intens el desig de Maria! Fou tan fort que la mogué a visitar Elisabet! Aquest intens desig és la base del que el Papa actual anomena *ardor*. Joan Pau II, en efecte, sempre invoca la necessitat d'un *nou ardor*. ¿No deu ser que percep que avui a l'Església patim una profunda crisi de desig? És la manca de desig el que produeix en tants cristians d'avui l'apatia. És la manca d'ardor el que fa estèrils tantes comunitats. Sovint sembla que ens sentim més aviat fills del crepuscle que no profetes de l'advent, i això és un mal senyal.

Que Santa Maria ens concedeixi aquest Nadal la gràcia d'un *nou ardor*. És el que avui desitjo de tot cor a tots els qui tenen la bondat i la paciència de llegir-me.

Pensar, pregar, fer bé a la gent

Ramon Masnou

Bisbe emèrit de Vic

Davant l'establia de Betlem

Pensar

Bon germà cristià, davant el pessebre que hi ha a l'església; o el de casa, o onsevulla que sigui, no t'hi quedis només mirant l'art i la traça, o fruit dels sentiments, que tot és cosa bona; però no t'oblidis de pensar. A l'establia de Betlem, hi havia molta pobresa, però encara hi havia més amor.

Jesús, l'amor infinit. Maria, no amor infinit, però per damunt de tots els altres, Josep, no arriba tan enllà; però més que molts sants o tots. Cap dels tres no té ni una guspira d'amor no bo, no net, ni poc assenyat. En la grandiosa família del món, d'amor infinit, no n'hi ha fora de Déu; d'amor bo, assenyat i net, sí que n'hi ha i potser més del que pensem, perquè sol ser amagat; però d'amor egoista, brut o boig n'hi ha a milions de botigues que en venen i se n'hi compra. Estimat germà cristià, ¿hi has pensat de debò alguna vegada com ens ha estimat i sempre ens estima Jesucrist? ¿No s'hi hauria de pensar sovint? Llegiu l'Evangeli. Cal també llegir biografies dels herois i sants de l'Església, dels quals els cristians moderns que només veuen taques en l'Església, no se'n recorden mai. Germà, ¿ho has pensat prou si estimes Jesús i les persones, sobretot les que necessiten més ser estimades? No aniria pas malament que, de tant en tant, miressis què marca el termòmetre del teu amor bo a Crist i a les persones: si bades i ni hi penses; si tu mateix t'enganyes; si no cuides prou bé el negoci més important, que és estimar sempre Déu i les persones,

com Crist ens ha estimat. Així ho hauríem de fer, com amb una mena de «santa avarícia». Tots els seguidors de Crist hauríem de mirar sovint amb lupa el panorama personal de cada dia per tal d'assegurar si hi ha o no engruna d'amor poc net o més o menys boig. En la vida hi pot haver camí massa llefiscós amb molt de perill de rrelliscar.

L'art d'estimar com Déu vol és el més important de la vida; però no és el més fàcil. Cal aprendre'n, fer-ne exercicis i reciclatges. No se'n sol aprendre a les novel·les d'amor ni a la televisió, ni en altres escoles semblants del món d'ara. Se'n pot aprendre, tot pensant i pregant en lloc i temps adients; per exemple: contemplant o imaginant tenir Jesús, Maria i Josep a l'establia de Betlem.

Pregar

Dir sovint: Jesús mestre diví de l'amor bo: ensenyeu-me d'estimar.

Fer

Tant sovint com es pugui, recordar aquella dita d'un autor clàssic: «Al captard de la vida, t'examinaran d'amor.»

Impromptu

Oriol Camps

Nou-cents

La memòria és un gran cementiri, deja l'inoblidable Ibáñez Escofet. Tenia raó. Però amb el pas del temps, sense adonar-nos-en, involuntàriament, els records es desenterren o retornen tots sols com si resuscitessin. Es fan inevitables per més que hom proclami la voluntat d'inhibir-se'n.

Nou-cents números de *Catalunya Cristiana* vistos per qui els ha viscut i bregat tots, tenen la seva importància. I els records dels primers temps, tornen. Com per exemple, el record dels pronòstics, que li concedien dos mesos de vida a tot estirar. Quan arribàrem al vint-i-cinc, ho vàrem celebrar perquè ja era mig any. I no cal dir quan arribàrem al centenar, perquè el nostre setmanari, malgrat els mals auguris, havia complert dos anys, gairebé la majoria d'edat en una publicació.

I així, d'un a un, setmana rere setmana, hem arribat a al nou-cents. Sempre malgrat els profetes de calamitats, i les etzivades de mal humor que ens han arribat de fora, fins i tot recentment.

Per justificar aquella injustificable mania dels primers temps, a mi, personalment, algú em va fer saber que ens *acusaven* de ser finançats ni més ni menys que per l'Opus Dei... Consti que en desenterrar aquest record no tinc res contra aquesta obra d'Església que té els meus respectes encara que no hi pertanyi. Crec que ells segueixen un camí diferent per arribar a la mateixa fita, a la que nosaltres aspirem. Comptat i debatut tenim el mateix guia, Crist. I Crist sap molt bé que tots tenim el nostre tarannà, la nostra manera de veure les coses i els camins a seguir, i que mentre tinguem la vista en ell és igual que escollim la marrada o l'escala directa per arribar al cim.

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

La publicitat dels germans de Sant Joan de Déu

Durant l'any, i més concretament en vigílies de Nadal, l'orde dels germans de Sant Joan de Déu difon gratuïtament un material publicitari imprès —calendari i altres fulletons— per informar sobre l'obra social i assistencial que l'orde hospitalari du a terme des de fa gairebé 500 anys. Alhora també demana ajut i col·laboració a tots els seus destinataris.

En el fons, la línia que se segueix en el llançament dels missatges és coherent amb el missatge evangèlic, perquè posa en relleu les obres de misericòrdia: l'acolliment, la hospitalitat, la caritat, la solidaritat, etc.

Amb tot, perquè la publicitat arribi a un sector més ampli de persones —creients o no—, inclou uns punts de reflexió adreçats a tothom. Així en un dels darrers fulletons, el quatre, es diu: «La victòria més gran és vèncer-se a un mateix», «l'home té capacitat de dir no», «diferència no vol dir desigualtat», «créixer en valors es créixer com a persona», «la vida se'ns dona i la mereixem donant-

la», i molts d'altres. Per bé que en aquests i altres pensaments no s'esmenta explícitament el nom de Jesús, de la Verge Maria o de servents de Déu, en el rerefons s'hi detecta l'anunci de la Bona Nova de l'Evangeli i el testimoniatge cristià de molts sants i santes, entre ells el propi Sant Joan de Déu.

Els fulletons van profusament il·lustrats amb fotografies a tot color, que parlen per elles mateixes. Tot convida a la reflexió i que el producte entri a moltes llars, a comunitats cristianes, a centres educatius públics i privats, a empreses i llocs de treball, a clubs culturals i esportius de tota mena, etc. La reexida propaganda de l'orde hospitalari fa molt de temps que es coneix i ha obtingut una gran difusió, acceptació i estima per part del poble català i de tota la resta de l'Estat espanyol, i continua tenint-la.

Cal agrair la qualitat i les nobles intencions d'aquesta publicitat, que no té res a veure amb tanta que ens arriba, frívola i provocadora en la presentació, i dubtosa en els seus objectius.

Tribuna

Josep Miró i Ardèvol

Els catòlics i la política

El paper dels catòlics en la política no està ben resolt en el nostre país, començant per l'actitud que sobre la qüestió mantenen les instàncies de govern de les esglésies diocesanes i en particular la de Barcelona, que precisament per la seva dimensió i importància estratègica, hauria de demostrar una atenció més profunda al fet polític. En definitiva, la política és la que produeix i formalitza referents socials i sistemes de valors en una continuada interacció amb els mitjans de comunicació. Mantenir-se fora d'aquest procés —ignorar-lo, excepte per alguns estereotips: quan es produeix una llei sobre l'avortament, quan s'acosten unes eleccions, etc.— és renunciar a una part essencial de l'evangelització. Però fins i tot quan hi ha alguna d'aquelles preses de posició, són sovint tan genèriques, que difícilment poden constituir una guia, una ajuda eficaç a la consciència de cadascú, que en definitiva és del que es tracta.

En el cas concret de Barcelona, que és comú a la majoria de Catalunya, ens trobem davant tres realitats. Els cristians som una minoria; en l'àmbit polític hem transmutat el pluralisme absolutament necessari, en una diàspora que ens fa irreconeixibles com a testimonis de la fe. La conseqüència és —tercera realitat— l'absència total, absoluta, de la paraula de Déu en el terreny polític. És difícil trobar a Europa, un país políticament més laicista que el català, malgrat algunes aparences com la missa de la festa major o Sant Jordi.

És una llàstima. Ho és per moltes raons. En referiré algunes que pertanyen a ordres diferents vinculades pel comú denominador que el seu compliment seria beneficiós per a tots, creients i no creients.

Unes estan relacionades amb la mateixa concepció de propostes polítiques. Un dels trets més atractius del

marxisme era el seu propòsit de bastir a partir d'una «idea», un projecte global concret. El seu problema fou que la idea, és a dir, el que naixia de la vida i de dins de la persona i estava vinculat en l'origen de la seva percepció a la consciència (la terrible situació dels treballadors industrials a principis del segle passat), degenerà en «ideologia», per tant en quelcom extern, col·lectiu i normatiu.

El cristianisme té una «idea» molt més completa, sòlida i elaborada que el marxisme, i fa dos mil anys que supera totes les temptacions de convertir-se en una «ideologia» més. Aquesta idea fonamentada en el Déu personal i encarnat, i l'«àgape» humà, té desenvolupaments molt importants, alguns recents com el Pensament o Doctrina Social de l'Església (DSE), un producte cultural d'un extraordinari valor, incomprendiblement menystingut a casa nostra. Aquí ja tindríem una primera consideració pràctica. Treballar per difondre i aplicar la DSE seria un pas endavant importantíssim.

No és l'únic si volem incidir sobre la vida col·lectiva des d'una metodologia democràtica. La DSE requereix un treball addicional de desenvolupament i instrumentalització que li permeti concretar, sense arribar a convertir-se en una opció de partit. Un exemple ens pot servir per perfilar el camí que pretenc indicar:

La vida en totes les seves manifestacions és una característica radical de la «idea» catòlica. Som el «poble de la vida» en paraules de Joan Pau II, però a partir d'aquí hauríem de ser capaços de definir objectius col·lectius, és a dir polítics, més concrets, i desenvolupar polítiques al seu entorn. Des d'aquest punt de vista, un objectiu coherent seria treballar per assolir el compromís de guanyar un any en l'esperança de vida de la població com a fita del govern, de qualsevol govern, d'aquí a l'any 2000, al nostre país. En un altre

ordre seria coherent promoure la incorporació laboral de les mares, començant per aplicar a elles la setmana de 34 hores, recomanada pel Parlament, sense disminució del salari i amb disminució de les cotitzacions socials de l'empresa. En la mateixa línia, tindríem la generalització de les guarderies gratuïtes amb una jornada parcial, semblant a la laboral reduïda. Aquestes propostes serveixen per il·lustrar com a exemples que són, el tipus de treball que ens manca. Aquests desenvolupaments fets de la idea i amb la saviesa de no convertir-los en ideologia, sinó en simples propostes accidentals, que varien en el temps i funció de l'acollida, posarien en relleu que la concepció catòlica, la doctrina de l'amor a l'altre, s'encarna en el seu moment històric i en les necessitats col·lectives.

Un altre paper important que poden exercir els catòlics, si actuen deslliurats de l'afany de poder, és actuar eficaçment sobre un problema real i viu, que Kennedy definia molt bé: «El que és pitjor, sabem quin és el procediment per resoldre els problemes però no som capaços de posar-lo en pràctica.» En molts casos els interessos democràtics, o el temor a la pèrdua de vots, fa que els governs no siguin capaços de donar la resposta que coneixen i saben adequada a aquella circumstància.

Un tercer aspecte, connectat en certa manera a l'anterior, és que en massa ocasions els governs i els partits no responen a les expectatives morals i sensibles de la gent. Per exemple, en el recent debat sobre la manca d'habitatges com a conseqüència del seu elevat cost, s'ha introduït la qüestió des de la perspectiva falsejada d'una «ideologia», la dels okupes, en lloc de fer-ho des del judici sobre la necessitat real, majoritàriament sentida per persones silencioses i socialment febles. Els partits han pres posició des de la violència generada pels okupes i l'atenció despertada per l'espectacularitat servida pels mitjans de comunicació, en lloc de fer-ho pel fet material i concret de la manca d'habitatges per a molta gent, i no únicament jove, sinó de totes les edats.

Pinzellades

Justo López Melús

Vestit blanc

Éra un matrimoni feliç. Però una intransigència del marit havia provocat una ferida a l'esposa que mai no va cicatritzar del tot. L'esposa va morir jove. Un dia el marit va remanar la caixa de núvia de la seva muller i es va sorprendre molt de trobar-hi el vestit de casament. Va recordar que ella havia volgut casar-se de blanc, però que ell s'hi va oposar, ja que ho va considerar una cursileria.

Quan va comentar la troballa amb els seus fills, aquests li van dir: «A vegades, quan tu no hi eres, la mare es posava el vestit blanc que no va poder estrenar el dia dels seu casament. I sempre acabava plorant.» També el pobre marit es va posar a plorar, en assabentar-se de que la seva intransigència havia fet patir la seva estimada muller. «Ai, si pogués tornar a casar-me amb ella!», repetia desconsolat.

Humor

AQUEST ANY, EN COMPTES D'AVET
GUARNIREM L'OLIVERA NACIONAL

En memòria de mossèn Ricart i Torrent

Sr. Director,

Els que en la nostra joventut vam militar a les files de l'HOAC (Hermandad Obrera de Acción Católica) expressem cor endins i públicament el nostre dolor per la mort de mossèn Josep Ricart i Torrent. Tenia 84 anys. Mai no l'oblidarem.

Un capellà-capellà, més alt que baix, primet, mogut i enèrgic, com una pedra. Havia estat alguna vegada a casa seva, quan vivia al carrer Molas, amb la seva mare i la seva germana. Ens havíem conegut arran de les meves col·laboracions, des de la zona tèxtil i minera del Llobregat al periòdic-portaveu, el *TU!* que dirigia el prestigiós periodista Esteve Busquets i Molas. I en les seves anades a Berga i a Gironella amb motiu, especial-

ment, de les Grans Jornades Socials que organitzàvem l'HOAC llobregantina, sota les directrius del llavors bisbe de Solsona, D. Vicenç Enríque i Tarancón, de gran record, i realitzades pel seu secretari-conseller, mossèn Rafel Escuder. En aquestes jornades i en altres havien coincidit i col·laborat amb Guillem Rovirosa, fundador de l'HOAC a Espanya, el gran apòstol del món del treball.

Havia conegut, també, mossèn Ricart, quan era consiliari del Sindicat Vertical a Barcelona, un càrrec molt ben considerat, però que ell va deixar per dedicar-se exclusivament a l'HOAC i desfer-se de les traves polítiques d'aquell càrrec oficial.

FRANCESC D'A. PICAS
La Jonquera

«Filtrant la notícia», una informació tendenciosa

Sr. Director,

Aprofitant el seu molt encertat «Llindar» sobre «La informació, comunió cristiana de béns», em permeto fer un comentari constructiu, segons el meu entendre, sobre un altre article, publicat en el mateix número 892 del seu setmanari.

Em refereixo al contingut de l'espai «Filtrant la notícia» del qual és autor Francesc Gamissans.

Deixant al marge l'afirmació que l'emissora radiòfica Cope, «destrueix la intimitat» (?), sí que val la pena advertir i deplorar l'argument del suposat anticatalanisme de l'anomenada cadena radiofònica, i la inculpció de lleugeresa amb què se'n desqualifica, o almenys s'intenta, contra el president de la Conferència Episcopal espanyola.

Amics de *Catalunya Cristiana*, Sr. Gamissans: quanta informació innecessària, si no tendenciosa i contraproduent se'ns fa passar en «Filtrant la notícia»!

Una cordial salutació; i agraeixo al setmanari la publicació d'aquestes línies amb la certesa que seran rebudes com a «crítiques constructives per servir a una millor informació» als seus lectors.

RAMON M. HUGUET PAREJA
Barcelona

N. de la R.— La carta anterior, signada per Ramon M. Huguet, es refereix a la columna «Fil trant la notícia» («La Cope es degrada», número 892). L'autor de la carta no presenta cap argument en contra del que es deia a la columna esmentada; es limita a dir que és «tendenciosa, contraproduent i innecessària». És clar, segons la seva opinió.

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les vint línies mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportú i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

Espanya

«Acció Reis Mags»

■ En benefici de la infància del Tercer Món

MADRID.— El Centre Missioner Ad Gentes presentarà la vigília de Nadal una original iniciativa anomenada «Acció Reis Mags». Es tracta d'una representació infantil del relat bíblic dels Mags d'Orient, que presenten infants vestits de blanc, vermell i negre, com els tres Mags, als quals s'uneix un lector o lectora del text de l'evangeli i un petit intèrpret que representa l'estel que va guiar els Reis al portal de Betlem.

L'escenificació, que pot fer-se als col·legis, organismes apostòlics i principalment famílies, conclou amb una col·lecta per als nens més pobres del món, que no tenen regals de Reis. L'aportació s'entrega íntegra a l'Obra Pontifícia de la Infància Missionera.

Aquesta iniciativa està inspirada en una campanya similar que des de fa anys promou a Alemanya l'Obra Pontifícia de la Santa Infància, amb un èxit extraordinari. Pràcticament tots els infants catòlics d'aquell país parti-

cipen en la campanya, que allà s'anomena «Càntic dels Tres Reis», i que l'any passat va recollir la xifra de 2.500 marcs.

Una prova que palesa l'eficàcia d'aquesta campanya a Alemanya va ser que per a les obres missionals arreu del món, la Santa Infància va tenir una recaptació general de 4.552 marcs, a la qual cal afegir la col·lecta del «Càntic dels Tres Reis», que va assolir l'esmentada xifra de 2.500 marcs. Gairebé la meitat.

La recaptació es destinarà als nens rwandesos refugiats.

El centre missioner Ad Gentes de Madrid disposa d'un fullet explicatiu de la campanya, que està a disposició dels qui —rectors, catequistes, col·legis, centres catòlics i sobretot famílies— vulguin promoure en les dates

propres l'«Acció Reis Mags». Aquest any, la recaptació es destinarà als refugiats del Zaire, on tants nens i nenes moren desnodrits.

SIC

FUNDACIÓ OBRA NTRA. SRA. DE FÀTIMA

L'Obra Ntra. Sra. de Fàtima és una Fundació, sense ànim de lucre, que, des de fa molts anys, assisteix malalts, nens petits i àvies. Vostè ens pot ajudar col·laborant en alguna de les necessitats més urgents que tenim actualment.

RESIDÈNCIA D'ÀVIES

☐ 30 cadires per al menjador. Cost/unitat.....	8.000 ptes.
☐ 3 cinturons imantats	30.000 ptes.
☐ 1 furgoneta per al trasllat d'àvies.....	2.000.000 ptes.
☐ Reconversió d'una cambra de bany geriàtrica.....	800.000 ptes.

LLAR INFANTIL

☐ 10 llits i matalassos per a les cambres dels nens. Cost/unitat.....	30.000 ptes.
☐ Calçat i roba per als 30 nens.....	400.000 ptes.
☐ Reforma de la cambra de bany i vestidor del personal de la Llar infantil.....	700.000 ptes.

Agraïm de tot cor les aportacions rebudes de:

- Fundació M. Fca. de Roviralta, pel condicionament de la cambra dels nadons de la Llar infantil i del bany geriàtric a la Residència d'àvies.
- Tabic-2000, pel poliment del revestiment del terra del dormitori dels nens de la Llar infantil.
- Promovisión, SL, per la producció d'un vídeo de les activitats assistencials de la Fundació.
- Escola Elisava, pel disseny gràfic d'un fullet informatiu de la Residència d'àvies.
- Nutrexpa, pel lliurament de bosses amb productes per obsequiar els nens del col·legi públic El Carmel.

Podeu fer el vostre donatiu a:

- Secretaria de la Fundació, Pau Claris, 119, 3r 1a - 08009 Barcelona. Tel. (93) 215 15 93
- El compte corrent de la Fundació, a "la Caixa", número 2100 0022 10 0200556450

I les empreses, industrials i professionals que desitgeu aportar béns i serveis, poseu-vos en contacte amb:

- Sor Adela Garrido, directora de la Llar infantil, tel. (93) 357 56 48
- Pilar Vera, cap de serveis de la Residència d'àvies, tel. (93) 766 20 21

(Les persones físiques es podran deduir el 20% de la quantitat facilitada en la seva declaració de la renda.)

LA FORMIGA D'OR, S.A.

Av. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

LLIBRERIA DEL CLAUSTRE
(Claustre de la Catedral)
Tel. 268 40 02

**EL MILLOR
REGAL DE
REIS**

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

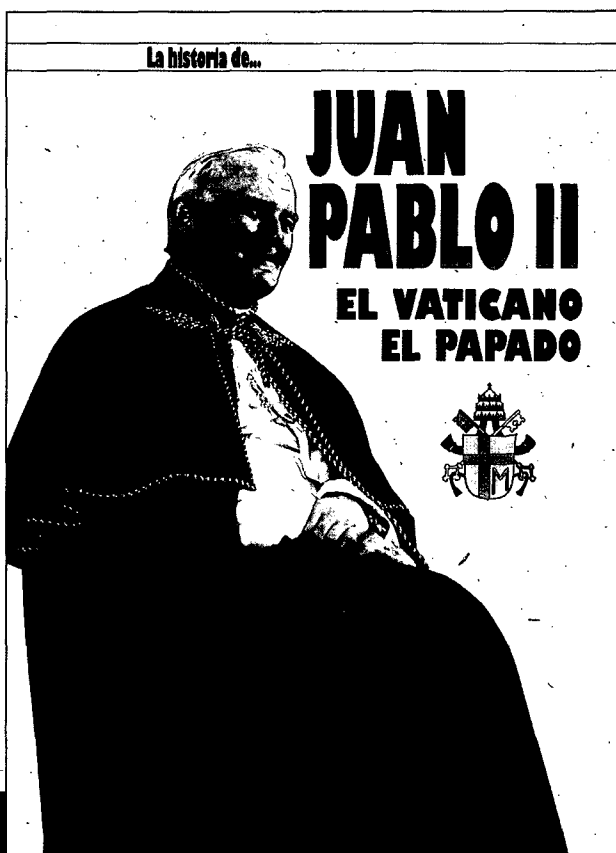
*Aquest Nadal
poseu a casa
vostra un signe
cristià i de
bon gust*

El mejor regalo para estas Navidades

JUAN PABLO II EL VATICANO / EL PAPADO

Juan Pablo II dejará una huella profunda en el siglo XX. A través de este libro, usted podrá seguirle los pasos a un hombre al que nada en particular parecía destinar a ocupar el trono de San Pedro, a no ser por su coraje excepcional, su gran inteligencia y su profunda humanidad. Su mensaje, llevado a todos los continentes a través de incontables viajes, le ha dado al papado una dimensión completamente nueva, trascendiendo las funciones tradicionales del jefe de la Iglesia. Juan Pablo II ha hecho del Vaticano, uno de esos lugares donde se forja la historia del mundo.

EL VATICANO
Usted entrará en un lugar lleno de historia e irá descubriendo las innumerables obras maestras que hacen del Vaticano, la ciudad del arte por excelencia.

EL PAPADO
A través de la biografía comentada de todos los papas y... antipapas, usted dispondrá de un instrumento de trabajo indispensable para la comprensión de la más antigua de las instituciones de la historia.

Impreso a todo color.
128 páginas. Formato 27 x 20 cm
Tapa rígida con sobrecubierta.

IDEA BOOKS

Rosellón, 186 • Tel. (93) 453 30 02 • 08008 Barcelona

**Ho trobaren a LA FORMIGA D'OR, S.A.
Av. Portal de l'Àngel, 5 - 08002 Barcelona**

«Oh... veniu!»

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Hem entrat als dies immediatament preparatoris de Nadal. En les celebracions de l'Església, tornem com cada any a les lectures i els cants, les antífoes i les pregàries, que hem escoltat i hem cantat tantes vegades... I no ens cansen! Les esperem, aquestes celebracions que semblen iguals que les de sempre, i tanmateix tan noves i tan suggeridores per al nostre esperit.

Nadal és, doncs, a les portes. I ens preguntem, en la pregària, com el celebrarem enguany. La litúrgia ens dona una resposta orientadora de la nostra preparació amb les antífoes «Oh».

Cada vespre, fins a les vigílies mateixes de Nadal, a l'hora del càntic de Maria, cantem dues paraules acompanyades d'altres que les determinen, però que no tindrien la força que tenen si no fós per aquestes dues: «Oh... veniu!»

«Oh...!»

Es tracta d'un crit d'admiració i d'invocació: oh! Saviesa, Senyor, Clau de David, Orient, Rei i Legislador,

Brot de Jesè, Emmanuel... És la contemplació admirada de les meravelles de Déu, de la seva manifestació a través de la història de la nostra salvació. L'admiració és l'actitud que brota davant la grandesa, la bellesa, de l'amor. Els salms i total l'Escriptura, estan plens de crits d'admiració. La primera narració del Gènesi ens presenta Déu mateix com admirant-se de les seves obres. Tot era bo, i l'home, creat a imatge i semblança seva, era molt bo! Els salms hi corresponen: «Que en són de grans, Senyor, les vostres obres!»

La capacitat d'admirar-se és necessària per tractar amb Déu. L'admiració és el punt de partida de la recerca filosòfica del sentit de les coses, i per tant el punt de partida de l'esperit religiós. En la fe cristiana, l'admiració és l'actitud que es produeix en conèixer el disseny de Déu sobre nosaltres, l'amor amb què ens estima des de tota l'eternitat, i que l'ha mogut a enviar-nos el seu Fill per nosaltres els homes i per la nostra salvació. L'admiració és l'actitud de Maria en rebre l'anunci de l'àngel, i l'actitud d'Elisabet en

veure arribar a casa seva «la mare del seu Senyor».

Només en l'admiració podem celebrar Nadal. No em refereixo a l'admiració de la qual aquests dies es produeixen tantes imatges: ulls d'infants embadalits davant de la lluminària dels arbres nadalencs. Són només referències de l'admiració que, amb uns ulls il·luminats per una altra llum, estem cridats a experimentar nosaltres: «Adona't, oh cristià, de la teva dignitat.»

«Veniu!»

L'admiració cristiana no és sinònim de distància. Si ens admirem en la fe, és sobretot perquè Déu se'ns ha revelat, s'ha fet proper, s'ha posat al nostre costat, ha «conversat» amb nosaltres. D'això fa gairebé dos mil anys!...

«En Jesucrist, Déu no solament parla a l'home, sinó que el cerca. L'Encarnació del Fill de Déu dona testimoni que Déu cerca l'home... Trobem aquí el punt essencial pel qual el cristianisme es diferencia de les altres religions, en les quals des del començament s'ha

expressat la recerca de Déu per part de l'home. El cristianisme comença amb l'Encarnació del Verb» (*Tertio Millennio adveniente*, núm. 6.7).

El cristianisme és seguretat de la presència de Déu, a causa de la seva iniciativa: «Ell ens ha estimat primer!» Per això, en preparar-nos per celebrar Nadal, al costat del crit d'admiració, inseparablement unit a ell, fem una pregària: Veniu! El que invoquem perquè vingui és el mateix que ha vingut, i que ve constantment a la seva Església. Ell és el Vivent pels segles dels segles, el mateix ahir i avui i sempre.

La litúrgia de l'Advent dona resposta a aquesta invocació: «No temeu, al cinquè dia vindrà a vosaltres el Senyor Déu nostre» (antífona del càntic de Zacaries del dia 21 de desembre). Encara la col·lecta del dia 24 de desembre insisteix: «Veniu, no trigueu més, Jesús Senyor, que els qui confiem en la vostra bondat rebem el consol de la vostra vinguda.»

Heus ací que ja comencem a celebrar Nadal. Al càntic de Maria, s'anuncia solemnement que ja s'ha acomplert el que demanàvem: «Quan brillarà el sol a l'horitzó, veureu el Rei dels reis que surt del Pare com un espòs de la seva cambra.»

La Bíblia a l'abast

Proclamar la glòria de Déu

(Rm 16:25-27)

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

La lectura de l'Apòstol ens fa proclamar avui, darrer diumenge d'Advent, la perícopa de la doxologia final de la carta als romans. Sant Pau clou el seu *evangelí*, fet carn i sang pròpies, que tramet als cristians de la capital de l'Imperi, cantant la glòria de Déu. Els ha comunicat la seva experiència de Jesús vivent. El que viu a la dreta del Pare. Però que també viu en ell, l'Apòstol, pel mateix misteri de la fe i que viu, i ha de ser viscut pels membres de la comunitat cristiana de Roma, en comunió amb totes les altres esglésies. En la seva carta, ha fet una bona tasca d'evangelista: ha proclamat la Bona Nova, i ho ha fet exposant tota la força dinàmica que conté el plantejament de la formulació de la fe. Ara, en cloure la carta, després de saludar els romans en nom propi i en el dels seus col·laboradors (vv. 21-23), entona un himne a Déu, que en Jesucrist ens ha salvat. De fet, aquesta perícopa, més que un punt final de la carta, no és res més que un punt i seguit. S'acaba

l'adoctrinament que sant Pau dirigeix als romans. Punt. Però la vida cristiana segueix. Com aquell qui diu, ara comença: ara és l'hora de viure-la. Déu ha revelat el seu pla i l'ha posat a l'abast de tots els pobles. Aquí comença la vida cristiana. És escaient, doncs, llegir aquesta doxologia avui, en acabar l'Advent i entrar de ple en el misteri de Nadal celebrat amb joia per la comunitat creient.

La glòria de Déu

«Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncio, en allò que proclamem de Jesucrist» (v. 25a). La glòria de Déu és la realització del seu pla de salvació en nosaltres. No es tracta, doncs, de posar medalles a Déu, ni de dir-li que tot ho fa molt bé. Això darrer ja ho sap i les medalles ni les necessita ni les vol. Déu és glorificat quan la seva obra, que som nosaltres, es realitza segons el seu disseny, sense traves ni interferències. Així sant Pau parla de Déu com «aquell qui té

el poder de confirmar-vos en la Bona Nova» (v. 25a). El do de la fe, que d'una manera absolutament gratuïta ens ha ofert i que nosaltres hem acceptat, és necessari que sigui *confirmat*. Que sigui clavat amb força en la nostra vida. Perquè el que Déu confirma, més que el seu do, és l'acceptació que en fem, tot ajudant-nos a mantenir-nos fermes en els compromisos que se'n deriven. Perquè siguem obedients a la fe (v. 26).

La pedagogia de Déu

Déu no s'impacienta com fem nosaltres. Ell és imutable. Té tota l'eternitat per realitzar la seva obra que, evidentment, és duta a la perfecció en l'espai i en el temps, que també som obra seva. Per això, en lloc d'anar al seu *ritme*, s'acoblà al nostre. Ens pren tal com són i va fent camí amb nosaltres. Allò que proclamem de Jesucrist —diu l'Apòstol— no és res més que «la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles» —però realment existent i ope-

rant— «que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics» —inspirats per ell— «i ha estat posat a l'abast de tots els pobles» —perquè la salvació no va destinada a una minoria selecta, sinó que és vertaderament universal— «perquè siguin obedients a la fe» —o sigui que no es deixin endur per altres projectes que no són capaços de construir la personalitat humana en la seva totalitat, aquí, en el temps i l'espai i allà en l'eternitat. «Déu és un gran pedagog» (vv. 25-26) «Déu és l'únic ple de saviesa» (v. 27a). No estaria malament, doncs, que aprenguéssim la pedagogia de Déu i miréssim d'imitar-la en tot el que ens sigui possible, no sols de cara a la nostra realització personal —a deixar-nos salvar—, sinó també a l'hora de col·laborar amb ell en la tasca d'acompanyament dels germans pels camins de l'acceptació i de la vivència de la fe. Així farem palesa la proclamació de la seva glòria i no ens perdrem en paraules que el vent s'emporta, sinó que ens mantindrem confirmats en la vida.

CAIXA PENEDÈS
US DESITJA BON NADAL
I UN VENTURÓS
ANY 1997.

Mare de Déu en sou, esplendorosa,
vòltada d'àngels
i asseguda al tron encoixinat.
Reina en sou, coronada
amb diadema i capdamuntat.
Tron horitz en sou, infant
que assegut a la falda
amb túnica i mantell,
beneeix amb la mà dreta,
descalc.

El Frontal
de Santa Margarida de Vilaseca
ha sigut restaurat amb el suport
de Caixa Penedès i amb el patrocinat cultural
de la nostra Obra Social
amb el Museu Episcopal de Vic.

N A D A L 1 9 9 6

Caixa Penedès

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa,
santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial I)

Temps d'Advent

(Saltiri: setmana 4)

DESEMBRE, 1996

22. Diumenge

IV d'Advent. *Morat*. Lectures: 2 Samuel 7:1-5.8b-12.14a.16 / Salm 88 / Romans 16:25-27 / Lluç 1:26-38
 ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Queronon, b. mr.; Zenó, Flor, Isquirió i Demetri, mrs.; Santes, Elena, vg. clarissa, i Francesca Cabrera, mja.

23. Dilluns

Fèria. *Morat*. Lectures: Malaquies 3:1-4.23-24 / Salm 24 / Lluç 1:57-66. (Es pot commemorar: *Sant Joan de Kety*, prev.)
 ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Sèrvul, conf.; Gelasi, Zètic i comps. mrs.; Vintila, erm.; Santa Victòria, vg. mr.

24. Dimarts

Fèria. *Morat*. Lectures: 2 Samuel 7:1-5.8b-12.14a.16 / Salm 88 / Lluç 1:67-79
 ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Delfi, b.; Cenobi, Teòtim i Drus, mrs.; Santes, Irmina i Tarsila, vgs.

Comença el temps de Nadal

25. Dimecres

Nadal del Senyor (S) *Blanc*. Lectures: Nit: Isaïes 9:1-6 / Salm 95 / Titus 2:11-14 / Lluç 2:1-14; Alba: Isaïes 62:11-12 / Salm 96 / Titus 3:4-7 / Lluç 2:15-20; Dia: Isaïes 52:7-10 / Salm 97 / Hebreus 1:1-6 / Joan 1:1-18
 ALTRES CELEBRACIONS: Santes, Anastàsia mr.; Eugènia, vg. mr.

26. Dijous

Sant Esteve, protomàrtir (F) *Vermell*. Lectures: Fets 6:8-10; 7:54-59 / Salm 30 / Mateu 10:17-22
 ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Dionís i Zòsim, pps.; Marí, sen. mr.
 Festa Major: a Guils de Cerdanya.

27. Divendres

Sant Joan, apòstol i evangelista (F) *Blanc*. Lectures: 1 Joan 1:1-4 / Salm 96 / Joan 20:2-8. TORTOSA: Aniv. ord. episc. bisbe Lluís Martínez.
 ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Teodor, mjo.; Teòfanès, b.; Godofred, mjo.
 Festa Major: a Marçà.

28. Dissabte

Els Sants Innocents (F) *Vermell*. Lectures: 1 Joan 1:5-2:2 / Salm 123 / Mateu 2:13-18
 ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Castor, Víctor, Indes, i Cesari, mrs.; Abel el Just; Teòfila i Domma, mrs.; Beata Iolanda (Violant).
 Festa Major: a Bellmunt del Priorat.

Lectures bíbliques

IV Diumenge d'Advent
Cicle B

Lectura primera 2S 7:1-5, 8b-11, 16

*El regne de David es perpetuarà davant
del Senyor*

Lectura del segon llibre de Samuel

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagués deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natan: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelat.» Natan digué al rei: «Vés, fes tot el que es proposi el teu cor, tens amb tu el Senyor.»

Però aquella nit Natan rebé aquesta paraula del Senyor: «Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: ¿Tu m'has de fer un casal per residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble d'Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra.

He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares, et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill.

El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

Salm responsorial

88:2-3, 4-5, 27 i 29 (R.: 2a)

Senyor, cantaré tota la vida
els vostres favors,
d'una generació a l'altra anunciaré
la vostra fidelitat.
Vós heu dit: «El meu favor és
[indestructible,
mantinc la fidelitat en el cel.»

R. Senyor, cantaré tota la vida
els vostres favors.

He fet aliança amb els meus elegits,
jurant a David el meu servent:
«T'he creat per sempre una dinastia,
mantindré per tots els segles el teu tron.» R.

Ell em dirà: «Sou el meu pare,
el meu Déu i la roca que em salva.»

Mantindré per sempre el meu amor,
la meua aliança amb ell serà perpètua. R.

Lectura segona Rm 16:25-27

*Ha sortit a la llum el pla de Déu,
amagat en el silenci dels segles*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncia; en allò que proclamem de Jesucrist, i que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

Al·leluia Lc 1:38

Sóc l'esclava del Senyor: que es
compleixin en mi les teves paraules.

Evangeli Lc 1:26-38

Déu t'ha concedit el seu favor i tindrà un fill

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep; i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu.» Ella, es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava perquè la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindrà un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi.» Maria preguntà a l'àngel: «¿Com pot ser això si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible.» Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.»

I l'àngel es va retirar.

Pel Senyor, no pels homes

Joan Guiteras i Vilanova

Els homes, en moltes ocasions, fem de ploràmiques. Ens planyem que les coses no vagin com caldria. Lamentem la manca de solucions davant determinats problemes. Llagrimegem i sanglotem perquè no ens donen les gràcies de la tasca que fem. Possiblement, concedim-ho, estem revestits de la vertadera raó. Però cal el verisme de la realitat, connaturalment tossuda. I, que per altra banda, ens vol evitar el desànim.

No fa gaire temps, un bon amic m'exposava una situació similar a les que acabo de descriure. L'home estava en baixa forma. Tenia les seves raons. Crec —no li vaig dir— que tenia tota la raó. Vaig escoltar l'amic i li vaig recordar —perquè ho havia llegit a la Litúrgia de les Hores— el text de Colossencs 3:23-24: «En qualsevol treball, poseu-hi tota l'ànima. Feu-ho pel Senyor, no pels

homes, sabent que la vostra recompensa serà l'herència que rebreu del Senyor. L'amo que serviu és el Crist.»

El text val la pena. És, alhora, deliciós i dur. Molt realista i profundament veraç. Demana una gran purificació del cor. Requereix una ascètica de profund domini personal. Situa, de cop, en la humilitat. De manera que, malgrat les dificultats, cal posar tota l'ànima en la tasca. I cal aprendre la lliçó: comptat i debatut fem les coses pel Senyor; la recompensa serà la seva herència; som servents del Crist, el millor Amo que podem tenir.

Quan el meu amic se'n va anar, vaig recordar el Salm 16 (15). Himne que es recitava quan, per la tonsura, hom entrava a l'estat clerical i que fa així: «Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi. / Jo dic al Senyor: "Sou el meu Senyor, / ningú com vós no em fa feliç." (...) Senyor, heretat

meva i calze meu, / vós m'heu triat la possessió; / la part que m'ha tocat és deliciosa / i m'encisa la vostra heretat. (...) Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no caure.»

Els creients de totes les èpoques han hagut d'experimentar com s'esfondraven els punts de recolzament humà. Prou que l'Escriptura ho recorda constantment. Però, ja se sap, fins que no topem i sagnem una mica, els humans restem presoners d'un idealisme infantívol. Després solem adonar-nos que el fracàs ja ens havia estat anunciat. Llavors no han de venir ni els desànims ni la desconfiança. Senzillament cal relativitzar les persones i els esdeveniments, sabent que sempre hi ha l'Absolut que ens estima i que ens donarà la recompensa. Quan arribem a aquest punt es reaviva l'esperança i es prossegueix la feina amb tota l'ànima. Sabent que tot es fa pel Senyor, no pels homes.

Aquest grup porta el seu sacerdot...

P-J Ynaraja, capellà del Montanyà

La frase l'he sentida moltes vegades a diverses persones i, lamentablement, també a eclesiàstics d'alt rang, qui llegeixi que entengui. Em fa la impressió, quan la sento, que el sacerdot és per a aquestes persones com els animals-mascota que veiem a la tele, quan desfilen els terços legionaris, i això és molt trist. Un grup no té «el seu» sacerdot, ni un sacerdot té «el seu» grup. ¿Som cristians catòlics o un grapat de sectes?

Si l'article no s'inscrivís en l'àmbit bíblic hi afegiria moltes coses, però haig de ser fidel a l'orientació de la columna.

He pensat en aquestes qüestions, que en altres moments ja he denunciat, rellegint el llibre dels Jutges en el capítol 17.

A les muntanyes d'Efraïm hi vivia un bon home anomenat Mikà. Li havia robat a la seva mare els estalvis que havia acumulat i ella, sense saber qui era el lladre, havia llançat una esgarriosa maledicció sobre el delinqüent. Mikà, mig penedit, mig covard, va confessar-li a la seva mare la mala acció i el seu propòsit de tornar els diners. Amor maternal, malediccions, penediments... La cosa era complexa i ella, sense pensar-ho gaire, va decidir fer servir la seva fortuna en la fundició d'un déu, a comprar ornaments litúrgics i a col·locar el seu fill en una bona

posició religiosa i social, dins del corresponent santuari que també edificà a càrrec seu. Invertir en religió en èpoques tèrboles és un bon negoci, que ho diguin si no els del Palmar de Troya. La desorientació de l'Israel d'aquell temps era conseqüència de no tenir rei que unís i orientés el poble, diu el versicle 6. La desorientació de molts grups i grupets d'avui, encara que pomposament avui se'ls diu comunitats, és a causa de no viure la comunió viva amb l'Església universal. El «sentir amb l'Església» ignasià, crec jo, hauria de convertir-se avui en «sentir l'Església» en profunditat.

En temps enterbolits, camps qui pugui. I en aquell temps un santuari no és que fos un gran negoci, però es podia anar tirant d'ell, encara més si les inversions, els oficis i els beneficis es repartien entre els de casa. Però una família pot tenir diners, terreny per edificar, fills per treballar, però també és necessari que tingui un enginyer tècnic. Mikà coneixia bé les seves mancances i necessitats, i així un dia que un levita va passar per casa seva va oferir-li el càrrec de sacerdot, en substitució del seu fill, que no sabia portar el negoci amb gaire èxit. La cosa va quallar, però un dia passaren aquells espies dels quals parlava la setmana passada i s'emportaren amb ells el levita-sacerdot amb els seus estris i uniformes. Va ser com fixar un jugador de quarta

regional perquè sigui capità de l'equip d'un estat petit. Com que aleshores no existia la Fifa, perdó!, la Bíblia allò que repeteix és que no existia un rei, la cosa continuava sense traves.

El conseller delegat, fill de l'accionista majoritària, va sortir en persecució dels fugitius, però els conqueridors se'l carregaren al seu gust. A la ciutat del nord que crearen, i que ja vaig dir que es deia Dan, hi hagué temple, sacerdot, ofrenes i amb tota seguretat que hi celebrarien unes esplèndides «misses boniques». Perdó per l'anacronisme. Ells deien i creien que sacrificaven Jahveh, però s'equivocaven. Déu havia disposat que el lloc de trobada i acceptació de sacrificis era el santuari de Siló i la voluntat del Senyor ha de ser acceptada. Però això a ells no els importava gaire, i el que pretenien era quedar bé i que el poble se'n anés satisfet. Pobra gent! Va venir la deportació i mai més ningú no va tenir notícies d'ells, en canvi, dels que no inventaren res i senzillament foren fidels, encara en queda una bona pila, si comptem entre jueus i cristians.

Que la diatriba contra els grups que es porten «el seu» capellà és forta? Llegiu la Bíblia i després ja em direu què ensenya el llibre. L'important no són les «genialitats» ni les meravelloses reunions. Déu té projectes fabulosos per aquells que li són fidels.

retrats bíblics
intencionats

ROVELLATS, S.A.

CAVA

Rovellats té la seva etimologia (segle x) en un adjectiu del llatí *robiculu* («rovell») probablement per la ubicació de la finca, que està situada en un meandre del riu Foix, amb un alt grau d'humitat.

La masia està formada per un conjunt d'edificacions, amb elements arquitectònics medievals (segles x-xv) que constitueixen un recinte tancat i enjardinat. És topinímic des dels inicis del segle xiv (fur de 1303).

S'han complert ja els cinc-cents anys de l'heretat Rovellats com a toponímic, la continuïtat en el prestigi i la seriositat d'aquesta empresa familiar estan assegurades, perquè es troba en la seva tercera generació dedicada a l'elaboració de cava.

Continuant la inapel·lable filosofia de buscar la qualitat òptima, Rovellats es regeix per un control estricte de producció, que comença per l'exclusiva utilització de collites pròpies, procedents de les seves 210 ha de vinyes de Parellada, Xarel·lo, Macabeu i Chardonnay. La finca té bons *crús* que ofereixen una producció limitada d'una qualitat excepcional.

A les finques Rovellats els ceps de les varietats tradicionals com són el Macabeu, el Xarel·lo i la Parellada tenen una edat compresa entre els 30 i els 60 anys; i la mitjana de producció d'aquestes vinyes és d'uns 7.500 kg/l, molt inferior a la productivitat mitjana del Penedès, i per això, qualitativament, excel·lent.

Totes dues premisses justifiquen la permanent qualitat del producte perquè els ceps vells tenen una gran extensió radicular que fan d'amortidors dels déficits meteorològics anuals, i autoequilibren el raïm de les nostres collites.

Les parcel·les de Chardonnay, que tenen una edat de 15 anys, ofereixen raïms de gran vistositat, que aporten aromes extres a les reserves de més edat (*crús* amb ampelles numerades, reserva limitada).

La verema es fa, manualment, quan el raïm aconsegueix la seva maduresa i la relació sucre-acidesa adequades, amb la qual cosa s'eviten correccions posteriors a la bodega, i s'obté un producte totalment natural des del seu origen.

Seguint amb la rigorosa selecció dels mostos flor i només primera premsada per obtenir la màxima

qualitat, se sacrifica la quantitat de la producció. El rendiment de premsada és del 45% de la collita —en una premsa pneumàtica de bandes.

Naturalment, la millor tecnologia està present en tot el procés de vinificació (premsat suau i molt ràpid, per evitar oxidacions, fermentació a temperatura controlada, equips de fred, filtratges, etc., on el control de la temperatura adquireix un paper rellevant durant tot el procés amb la finalitat de mantenir

Cap ampolla no surt de les caves sense haver estat els 21 dies de rigor als pupitres per suportar el remenat a mà per a un òptim clarificat. Per últim, es fa la degolla i el posterior etiquetatge i la introducció a les caixes.

La implantació de mercat a Espanya es concentra en l'alta i mitjana restauració i tendes especialitzades —*delikatessen*, no anant a les grans superfícies; i cobrint la major part del territori espanyol. La nostra seriositat comercial i el prestigi s'han vist avalades per

nombroses distincions enològiques internacionals a Alimentaria, Vinexpo, Vinitaly, etc., descrites a continuació en el currículum de productes. Així mateix, és per a la nostra família un orgull haver estat proveïdors de la Casa Reial Espanyola en diverses ocasions (a Espanya no hi ha proveïdors oficials) i tenir entre els nostres clients nombroses personalitats i firmes de reconegut renom.

Tradició, constància i una exclusiva dedicació a l'elaboració de caves genuïns són les bases que fa servir Rovellats per mantenir el prestigi als seus mercats, especialment als països de la CEE (com França, Alemanya, Suïssa, Bèlgica, Holanda i Dinamarca); el Canadà i el Japó.

El 1994, amb motiu de l'excepcionalitat de la collita, van decidir llançar al mercat una nova línia de vins tran-

quil·ls, i van començar per un Blanc de Blancs. Naturalment es tracta d'un vi amb DQ Penedès on, des del cep, s'ha diferenciat un raïm destinat a elaborar un bon vi de taula, a d'altres destinats a elaborar un bon vi base per a cava; perquè es tracta d'obtenir vins de característiques diferents. La nova collita 1995 també ha estat un èxit.

Durant les passades olimpíades d'Atlanta'96 el Comitè Olímpic Espanyol va seleccionar el cava Chardonnay Brut Nature així com el Blanc de Blancs de Rovellats per servir-lo en exclusiva a les recepcions oficials.

Dies de visita de dilluns a divendres de 10.00 a 13.00 i de 16.00 a 19.00. Caps de setmana visites preconcertades al tel. 488 05 75.

Rovellats, Sant Martí Sarroca, Alt Penedès

al màxim els aromes i la frescor dels vins base).

Els *coupagés* dels diferents caves han estat estudiats de tal manera que, en el cas dels Grans Reserves Bruts i Bruts Nature, no cal l'addició de licor d'exportació per obtenir un encaix òptim, aconseguint productes aromàtics, frescos i elegants, amb personalitat pròpia.

Per últim, l'envelliment o maduració a les caves subterrànies (15°C) d'original i única estructura arquitectònica radial —a 12 m de profunditat—, a temperatura i humitat constants (98%) es fa seguint la més pura tradició xampanyera.

Tots els productes porten el segell de gran reserva i envelliment que oscil·la d'un mínim de dos anys fins a cinc, que permeten desenvolupar totalment els aromes i el *bouquet*, i condueix a l'optimització organolèptica del producte.

EL MENÚ DE LA SETMANA

1r PLAT

Carbassons farcits

Ingredients:

300 gr de carbassó, 50 gr de vedella picada, 1 cullerada de ceba picada, 10 gr d'oli, 10 gr de formatge ratllat, farigola

Preparació:

Talleu els carbassons per la meitat i buideu-los una mica. Piqueu els trossos de carbassó que heu tret i barregeu-los amb la ceba picada. Fregiu-los una mica amb una cullerada d'oli, afegiu la farigola. Amb una altra cullerada d'oli fregiu la carn picada, saleu-la i afegiu-la a la barreja de carbassó i de ceba. Col·loqueu les barques de carbassó en una safata per anar al forn i coeu-les uns 15 minuts. Traieu-les i ompliu-les amb el farciment, assaoneu-ho amb el formatge ratllat i poseu-ho al forn 10 minuts més.

2n PLAT

Truita a les fines herbes

Ingredients:

200 gr de truita, suc de llimona, sal, pebre, 1 tira de pela de llimona, julivert i alfàbrega, 5 gr de mantega

Preparació:

Netegeu les truites i assaoneu-les amb el suc de la llimona, la sal i el pebre. Col·loqueu dins de les truites la pela de la llimona i les herbes picades. Unteu-les amb mantega per les dues bandes i emboliqueu-les en paper d'alumini. Poseu-les sobre la graella 8 minuts per cada banda o al forn 15 o 20 minuts.

POSTRES

Albercocs

Ingredients:

200 gr de albercocs

CAVA ROVELLATS MASIA S. xv
(Gran Reserva Numerada) (1990)

ROVELLATS
CAVA

Felicitació de Nadal

Per Nadal ens felicitem els uns als altres. Una cosa bona i lloable, més enllà d'un simple costum rutinari. Ens felicitem de debò. Sabeu per què? Perquè celebrem el naixement de nostre Senyor Jesucrist, el Fill de Déu.

Ens adonem, quan arriba Nadal i mirem el pessebre, de l'amor de Déu. Recordem les paraules evangèliques: «Déu estima tant el món, que ens ha lliurat el seu propi Fill.» Això ho ha fet per nosaltres i per la nostra salvació.

Heus aquí, doncs, la raó de la nostra alegria i, per tant, de la felicitat que ens desitgem. Som realment afortunats! El Fill etern de Déu s'ha encarnat. Ha nascut de Santa Maria Verge per obra de l'Esperit Sant. Misteri admirable! Els pastors de la Cova sentiren cants d'àngels. Nosaltres, si parem bé la nostra oïda espiritual, encara escoltarem l'eco i l'emoció del primer *Glòria a Déu a dalt del cel i pau a la terra*. Només ens caldrà cantar-lo a l'església i mirar el Noi del pessebre amb l'esperit ben obert. El cant ha d'anar acompanyat d'un gest amable. Es tracta de lliurar-nos a Jesús, Fill de Déu i únic Salvador.

Nadal ens mena a assistir a l'Eucaristia, a compartir els béns amb els necessitats, a pregar per la pau, a dir al Senyor que l'estimem, a donar gràcies al Pare celestial... En un mot: a tenir una gran alegria i contagiar-la arreu.

Bon i sant Nadal, amics lectors d'aquesta pàgina! Feu un lloc a Jesús en el vostre cor. I, com els pastors, poseu cara ben riallera i digueu a tothom que ha nascut el Salvador del món.

Mossèn Joan Guiteras

Les figuretes del pessebre

L'àngel de Betlem

Rosa M. Borràs Piñol

«Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau...»

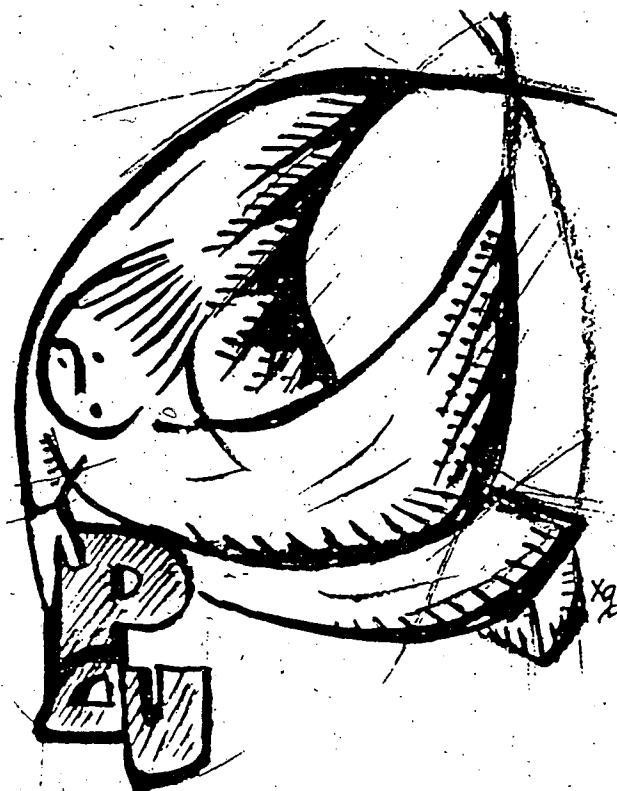
Això cantava l'àngel de Betlem, però ara no té ganes de cantar perquè en una terra sense pau... ¿com és la Glòria a dalt del cel?

L'àngel va trobar ànimes senzilles, pastors oberts a la Paraula, a qui anunciar-los la Glòria, a qui cantar-los la Pau.

Però... dos mil anys després, ¿on són els pastors? On són els homes de bona voluntat?

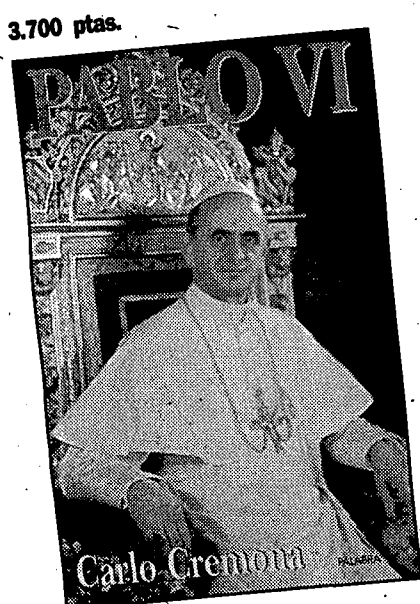
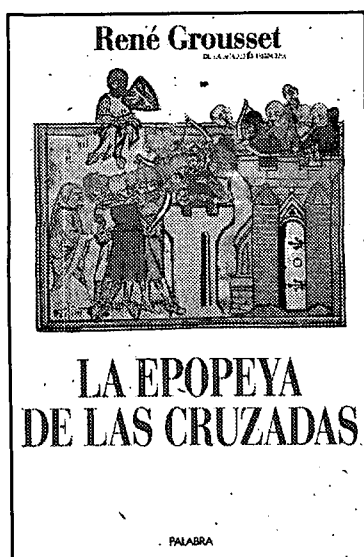
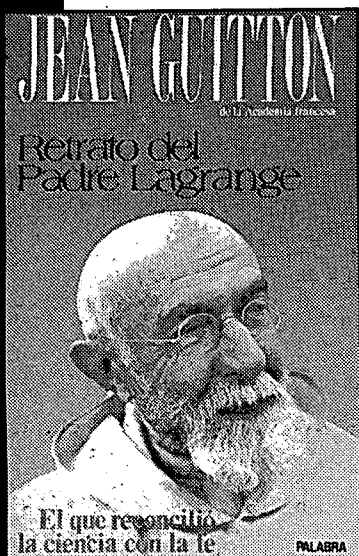
Bòsnia, Ruanda, Txetxènia, l'Afganistan, Chiapas, Israel... On aniràs, àngel de Betlem, a cantar la pau?

Ara ve Nadal! I mira, el món ho espera: escampa arreu el misteri de la Glòria del Nen que obre les orelles i estova el cor. «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau...»

ediciones
palabra

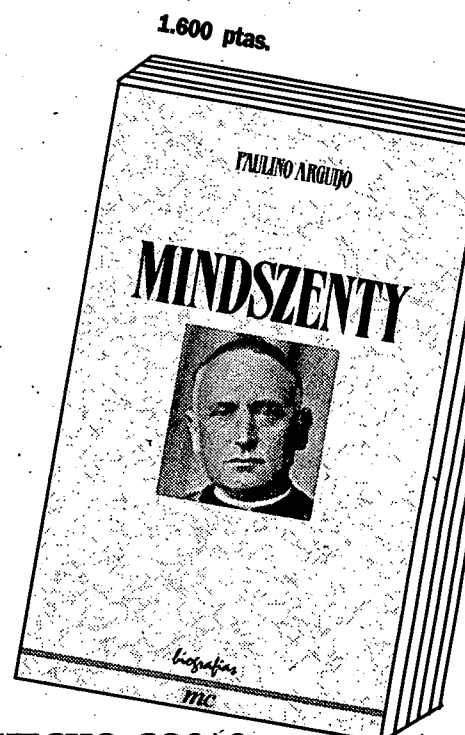
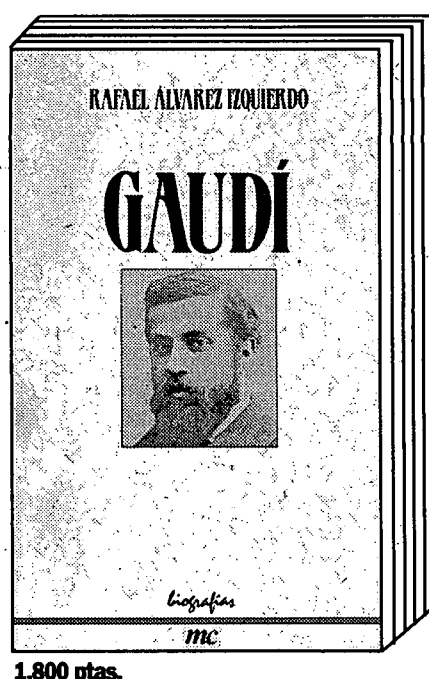
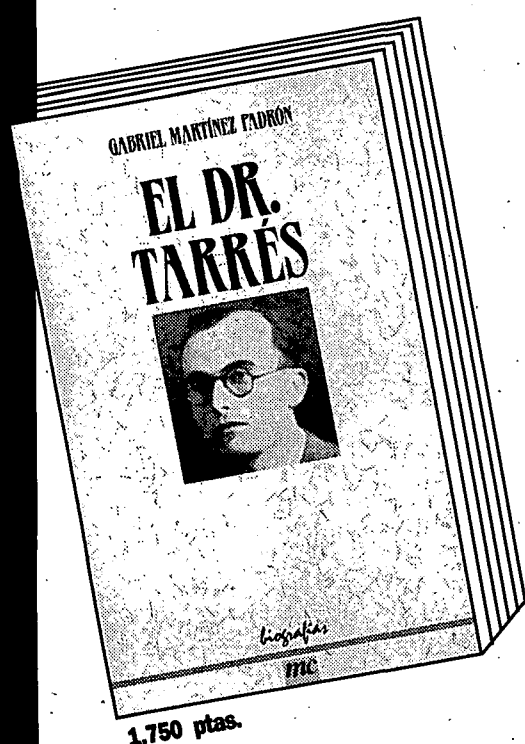
SU REGALO
PARA ESTAS
FIESTAS

UNA COLECCIÓN CON
AUTORES DEL MÁXIMO
PRESTIGIO EN SU MATERIA

Encuadernación en cartóné con sobre-
cubierta a color, plástica.
Formato 14,5 x 23 cm.

biografías
mc

SEMBLANZAS DE QUIENES HAN HECHO COSAS
EXTRAORDINARIAMENTE BUENAS A SU PASO POR LA TIERRA

EDICIONES PALABRA S.A.

Pº de la Castellana, 210 • 28046 Madrid Tfnos. 350 77 20 / 39 FAX 359 02 30

cultura

El llibre de la setmana

Una altra vegada els espies

Frederick FORSYTH,

El manifiesto negro.

Plaza & Janés, Barcelona 1996, 518 pàg.

Els amants de les noveles d'acció i d'espionatge estan servits. Una vegada més Forsyth pot donar-los prou aliment per uns quants dies de lectura apassionant, per la qual podran entrar en els més sofisticats ambients d'aquests baixos fons de la política i de les estratègies inconfesables.

Perquè *El manifiesto negro*, el darrer llibre de l'autor de *Chacal*, *Los perros de la guerra* y de *El puño de Dios* ens porta de nou a la sensació de pànic que envaeix les potències occidentals davant del perill rus.

No es tracta, és cert, de la tradicional trama nascuda entorn a les tensions bèl·liques mai superades, quan el teló d'acer dividia Europa. El món vivia amb temor el maniqueisme de la lluita entre «bons i dolents», segons de quina banda del conflicte s'observava la cosa. Aquesta vegada tot és més simple, perquè potser l'enemic que inventa Forsyth està més definit, encara que és d'esperar que la seva visió no tingui res de profètic.

A *La Casa Rusia* ja insinuava John Le Carré el que podia ser la primera part de l'argument de *El manifiesto negro*. L'escenari era el mateix, i el que allí se'n explicava, encara que amb un argument alambinat per voler ser essencialment el reflex d'un

drama interior, ens situava en l'ambient.

El món occidental està contemplant des de fa temps, inicialment amb una certa satisfacció la descomposició de l'URRS. En el seu frívol egoisme no es va adonar sinó més tard del perill que això suposava. El submón de les màfies, de la droga, de la misèria d'un poble es convertia en una amenaça, no solament per al poble rus, sinó també per al món anomenat capitalista. Massa misèria pot engendrar molts mals, sobretot si entra el caos en un país que estava habituat a un ordre rígid, característic d'un estat totalitari. Semblava no recordar el que va succeir amb Alemanya després de la Primera Guerra Mundial. Hitler no va ser fruit de l'atzar, sinó la conseqüència d'un estat de coses que va ser caldo de cultiu per a la seva exaltació al poder.

El manifiesto negro ens explica el pànic de les cancelleries occidentals davant l'aparició de Komàrov, un salvador del poble que amagava darrere la seva careta de benefactor popular el rostre dur del dictador. I tota la novel·la ens parla de la perplexitat dels governs, incapaçs d'actuar sense riscos greus, però amb la volun-

tat decidida de fer impossible la pujada al poder d'aquest nou Hitler. Hi ha, tanmateix, qui pot fer alguna cosa, i seran els americans i els anglesos que sempre tenen el recurs d'acudir a personatges importants que, sense ser oficialment representants dels governs, estan disposats a defensar la «civilització occidental».

Per descomptat tot acabava bé, a pesar de tots els perills, les amenaces i les pors ben fonamentades. Només ens fa la impressió que, una vegada més, se'ns ha fet viure el tremend maniqueisme que impera en el món. És cert que l'amenaça d'un dictador és motiu suficient per classificar-lo entre els «dolents», però queda en peu la sospita que els «bons» no són tan bons tampoc, perquè potser Komàrov ha sorgit per la desídia dels que haurien d'haver fet alguna cosa més que fomentar la caiguda d'un règim i només assistir a l'espectacle. La qüestió de la solidaritat internacional, que tant es cloqueja, és quelcom que no es resol mai. I a pesar d'haver passat unes hores entretingut, i interessat amb *El manifiesto negro*, el teló de fons és desolador, sobretot perquè és el poble rus al que, una vegada més haurem de nomenar «el sofert poble rus».

Cristobal Sàrrias

PER VIURE MILLOR
L'ADVENT I EL NADAL

Novetat:

L'Advent i el Nadal a Isaïes

Josep Lligadas presenta, a través dels textos del profeta Isaïes que es llegeixen a la litúrgia durant aquestes setmanes, el sentit més pregon i viu i actual de l'Advent i el Nadal.

Col. Emaús, 72 pàg., 650 ptes.

A la mateixa col·lecció, del mateix autor, dos llibrets ja en la seva segona edició:

■ **Advent: el Senyor ve** (68 pàg., 625 ptes.)

■ **Nadal: Déu amb nosaltres** (68 pàg., 625 ptes.)

Per seguir les lectures bíbliques de cada dia:

Enséñame tus caminos:
Adviento y Navidad día tras día

J. Aldazábal situa i comenta cadascuna de les lectures bíbliques del leccionari ferial de la missa de cada dia, en aquests temps tan rics de contingut. Per facilitar l'homilia i també la pregària diària.

Dossiers CPL, 144 pàg., 990 ptes.

CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA
Rivadeneyra, 6, 7 - 08002 BARCELONA
(Tel. 93 / 302 22 35 - Fax 93 / 318 42 18)

La sardana i la dansa

El pubillatge de Sant Joan de les Abadesses

Els sardanistes de la patronal vila de Sant Joan de les Abadesses, ja han llançat una crida entusiasta: «Posa't en dansa» i disposa't a participar dels actes que, quan arribi la primavera vinent, s'han de celebrar amb motiu de la proclamació d'aquesta vila com a Ciutat Pubilla de la Sardana. De moment ja s'ha donat a conèixer el logotip del pubillatge, obra del dissenyador Jordi Canelles, amb el qual es vol fer palès que la sardana és un símbol d'unió i obertura a tothom; amb aquest logotip s'encapçala un tríptic informatiu que s'ha de començar a difondre en els actes sardanistes més destacats que se celebren aquesta tardor a diferents indrets de Catalunya. I conseqüents amb la intenció que totes les creacions artístiques relacionades amb el pubillatge siguin encomanades a creadors amb una estreta vinculació amb Sant Joan de les Abadesses, la comissió organitzadora ja ha demanat el cartell oficial del pubillatge al pintor Gerard Sala. Igualment, ja s'està treballant per donar contingut a aquesta celebració i s'han contractat les cobles que han d'actuar en la festa del Pubillatge de Sant Joan de les Abadesses; així, es compta amb les cobles Els Montgrins, Sant Jordi i La Flama de Farners.

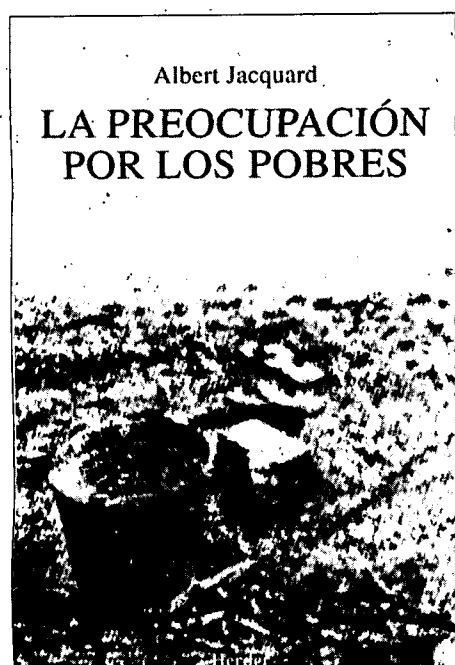
Totes les persones i entitats que vulguin posar-se en contacte amb la Comissió organitzadora de Sant Joan de les Abadesses-Ciutat Pubilla de la Sardana, han d'adreçar-se a la coordinadora Rita Torrent, a través del telèfon 972 / 72 01 00.

Josep Ventura

LIBROS HERDER EN NAVIDAD

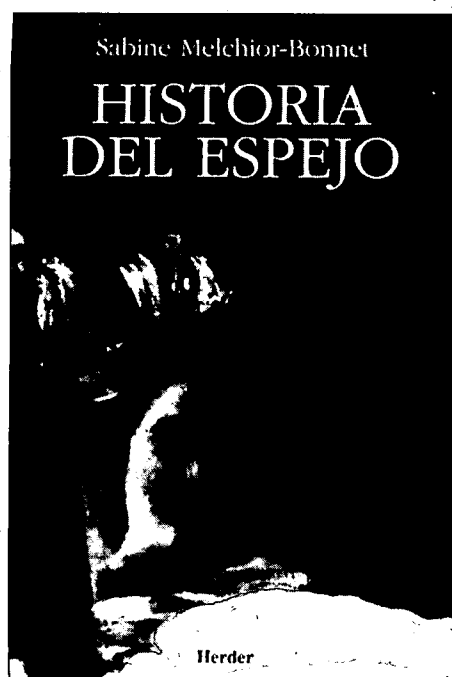

**40.000
ejemplares vendidos
en FRANCIA**

Habla la actualidad

Historia del espejo

«Un libro deslumbrante»

JEAN DELUMEU

- Marie-Benoite Angot
LAS CASAS DE ADORACIÓN
PVP 1700 ptas.
- Eugen Drewermann
**LA PALABRA DE SALVACIÓN
Y SANACIÓN**
La fuerza liberadora de la fe
PVP 2700 ptas.
- Eugen Drewermann
EL MENSAJE DE LAS MUJERES
La ciencia del amor
PVP 2100 ptas.
- Klaus Schreiner
MARÍA. VIRGEN, MADRE, REINA
PVP 4800 ptas.
- Dorothee Sölle
REFLEXIONES SOBRE DIOS
PVP 1500 ptas.

En versión catalana y castellana. PVP 2000 ptas.

Empresa Editorial HERDER, S.A.
Provenza, 388 • 08025 BARCELONA
Tel. (93) 457 77 00 - Fax (93) 207 34 48

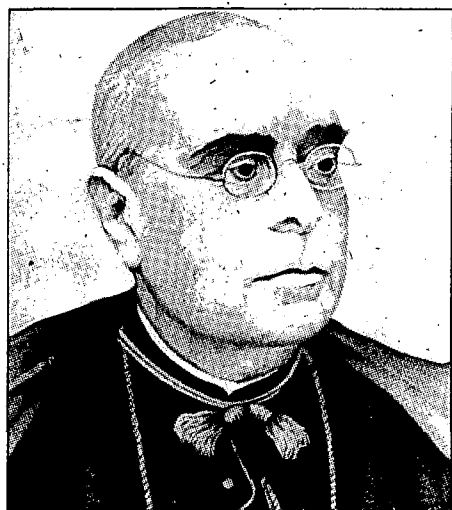
Elogi de Torras i Bages i Oriol Martorell

■ El caputxí Jordi Llimona ret homenatge a dos homes que van consagrar les seves vides a defensar Catalunya

BARCELONA.— El caputxí i escriptor Jordi Llimona va oferir recentment una conferència en record de dues grans figures del catalanisme: Josep Torras i Bages, bisbe de Vic; i Oriol Martorell, director i fundador de la Coral Sant Jordi.

El pare Llimona va voler recordar al seu auditori del Cercle Artístic de Sant Lluc, que sempre estaria en deute amb Torras i Bages, ja que els bons oficis del prelat van redimir la dreta conservadora catalana i els catòlics conservadors catalans de caure en mans de la dreta espanyolista. En aquest mateix sentit, Llimona va fer una reflexió sobre la necessitat i la importància d'emmarcar la figura i la persona del bisbe de Vic en el seu temps no «únicament per fer-li justícia», sinó també per entendre l'abast del seu llegat en un moment històric ple de convulsions polítiques i tensions socials enmig del canvi industrial. L'acció de Torras i Bages «va ser doblement meritòria», en la mesura que segons Llimona, va saber pactar amb «els integristes dels països contraris a cedir davant de les demandes socials de la classe obrera, i a la vegada, encaminar aquesta classe obrera cap a la doctrina social de l'Església».

La ponència de Llimona va discórrer a continuació cap a les relacions d'amistat i de suport que el prelat sempre va mantenir amb els teòrics, escriptors, artistes i polítics de la Renaixença més situats a la dreta del moviment. Aquesta bona entesa conservadora catalanista queda confirmada més endavant, el 1892, en el transcurs de la redacció de les Bases de Manresa, quan Torras i Bages va rebre l'encàrrec de la Unió Catalanista, encapçalada per Enric Prat de la Ribera i Domènech i Montaner, de redactar una carta dirigida a tots els bisbes de Catalunya demanant-los que celebressin els actes litúrgics en català.

Josep Torras i Bages, bisbe de Vic.

Llimona va deixar clar que l'ideari moderat de Torras i Bages es canalitzava a través d'un pensament regionalista i no pas separatista, tal com se'l va acusar equivocadament arran del discurs d'ingrés que va pronunciar a l'Acadèmia de les Bones Lletres (1898).

L'ideari catalanista i catòlic de Torras i Bages

A tall d'anècdota, Llimona va parlar esmentant en el terme despectiu *mestís* fet servir, entre altres, per l'eclésiàstic i escriptor Sardà i Salvany (1844-1916) per anomenar tots aquells sacerdots o catòlics liberals que no eren carlins. Tampoc Torras i Bages no va escapar-se —va ironitzar el ponent— de rebre

Oriol Martorell, fundador de la Coral Sant Jordi.

aquest sobrenom, ja que tant ell com el bisbe Joan Morgades (bisbe de Vic entre 1882 i 1899, i de Barcelona entre 1899 i 1901) i el canonge Jaume Col·lell (1846-1932) van ser tres figures cabdals de la restauració catalanista en àmbits eclesiàstics.

El pare Llimona va citar Torras i Bages en les següents paraules: «L'Estat i l'Església són per a l'home; no l'home per a l'Estat i l'Església», com a «testimoni del valor i de la maduresa» del pensament de l'il·lustre bisbe de Vic en un moment en què el carlisme va ser el millor terreny adobat que podien trobar els sacerdots integristes que estaven perjudicant la majoria del clergat català i l'Església espanyola en general. «Ni els insults, ni les crítiques, ni les acusacions van debilitar la fide-

litat de Torras i Bages al seu ideari catalanista i catòlic —va concloure Llimona— i ara només espero que la seva beatificació sigui un fet.»

El profeta Oriol Martorell

Els records que té Jordi Llimona d'Oriol Martorell es remunten a la seva joventut, quan va ser alumne del mestre Artur Martorell, pare del fundador i director de la Coral Sant Jordi i un dels pedagogs pioners de la reforma escolar. Les imatges que Llimona guarda d'aquells temps són les d'un Oriol nen assajant per tots els racons de casa seva amb la flauta travessera, mentre el jove Llimona rebia classes del mestre A. Martorell.

Una altra imatge posterior que se li ha quedat molt gravada és «la d'un Oriol Martorell enèrgic, entregat, que aixecava els braços just abans de que sonessin les primeres notes del *Cant dels Segadors*. En aquells moments, em feia talment pensar en el retrat d'un profeta». Llimona va voler recordar un cop més, que el fundador i director de la Coral Sant Jordi va ser sempre un bon català i un bon cristià. «La fe d'Oriol Martorell era una cançó que comença en els nostres espais i acaba en l'enllà de l'eternitat i en el misteri —va dir— i és que Martorell pregava cantant.»

Raquel Planas i Silva

Premis Humanisme i Esport 1996

Aquest mes de desembre s'acaba el termini de presentació dels treballs per al I Premi periodístic i literari i per al II Premi esportiu, organitzats per l'Associació Humanisme i Esport, corresponents a l'any 1996. L'acte d'entrega dels premis i distincions es farà els primers dies de març de 1997, en data encara no fixada i seguint els criteris de l'anterior celebració.

Al I Premi periodístic i literari podran optar els treballs que facin referència a la pràctica i la difusió dels valors d'una activitat esportiva humanitzada i racional, considerant l'esport com una escola de pluralisme, tolerància i respecte mutu. Hi podran participar articles sobre el tema objecte del premi, publicats o emesos durant aquest any —amb un premi de 50.000 pessetes— i treballs d'assaig, biografia, reculls d'articles inèdits, etc., d'un mínim de 50 pàgines d'extensió i de mida foli a una sola cara —amb

una dotació de 50.000 pessetes.

Amb el II Premi esportiu es vol distingir, mitjançant un trofeu original, el jugador, l'equip, el tècnic o el directiu que s'hagi destacat en la pràctica, promoció o difusió dels valors humans en l'esport. La recerca es podrà fer en els diferents nivells i especialitats que es donen en el món de l'esport (alta competició; clubs i esportistes semiprofessionals; esports de plaer, de salut, de lleure, de participació individual o d'equip). El premi esportiu vol ressaltar uns valors en les actuacions de l'esportista, l'equip, el tècnic o el directiu i no premiar títols i marques.

La tramesa dels treballs i propostes durant el mes de desembre cal fer-la al domicili de l'Associació Humanisme i Esport, Av. Meridiana, 168-170, 1r 2a - 08026 Barcelona, o a l'Apartat de Correus, núm. 7039 - 08080 Barcelona. Per a més informació, truqueu al telèfon 93 / 423 28 51, els dilluns no festius de 19.00 a 21.00.

C.C.

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places.
Tel. 427 44 53.

XV Jocs Florals de Calella

■ Organitzats pels Amics de la Poesia

Sis són els premis que s'atorgaran durant els XV Jocs Florals de Calella, corresponents a l'edició de 1997. Són els següents:

• **Flor Natural.** Al millor poema que canti l'amor; dotat amb 30.000 pessetes concedides per l'Ajuntament de Calella i trofeu atorgat per la Caixa de Girona.

• **Englantina.** Al millor poema que enalteixi la nostra terra; amb una dotació de 25.000 pessetes concedides per la Caixa de Catalunya i trofeu atorgat per la Caixa de Girona.

• **Viola.** Al millor poema que enalteixi els valors espirituals; dotat amb 25.000 pessetes concedides per la Caixa Laietana i trofeu atorgat per la Caixa de Girona.

• **Premi Maria Cardona.** Al millor poema que canti les fonts; amb una dotació de 25.000 pessetes concedides per diverses col·laboracions anònimes i trofeu atorgat pel Grup Pa, Vi i Moltó de Calella.

• **Premi Francesc Castells.** Al millor poema que gloriï la humanitat; dotat amb 25.000 pessetes i trofeu concedits per la família Castells-Jofre.

• **Premi juvenil La Llopa.** Sols per a autors menors de 16 anys. Al millor poema de tema lliure; amb una dotació de 10.000 pessetes concedides per l'Ajuntament de Calella i lot de llibres atorgat per la llibreria La Llopa de Calella.

Tots els originals inèdits i/o no premiats en altres certàmens literaris hauran de ser escrits en llengua catalana i presentats a màquina a doble espai, per una sola cara i per triplicat. Cal que les obres es presentin sense signatura, amb títol i lema. En un sobre a part, tancat, s'inclourà una targeta amb el nom, l'adreça i el telèfon de l'autor; i a la part de davant s'hi repetiran el títol i el lema.

Els originals hauran de ser lliurats, abans del 12 de febrer de 1997, a mà o per correu al Secretariat dels Jocs Florals de Calella, a l'atenció del Sr. Josep Miracle i Collmaliver, c/ Sant Pere, 36, 1r 1a - 08370 Calella. Per a més informació, cal adreçar-se al telèfon 769 05 22. El veredicté es donarà a conèixer el 9 de març de 1997, a les 12.30, a la Sala Mozart, c/ Església, 91 - Calella.

C.C.

Una novetat catequètica

Jesucrist, el nostre Salvador

Segon volum del Curs de Catequesi d'Adults iniciat l'any passat. Segueix el programa traçat pel papa Joan Pau II en preparació del Jubileu en el Tercer mil·lenni de l'Encarnació. Enguany s'escau el tema «Jesucrist, el nostre Salvador», que és desenvolupat en set capítols. Hi ha unes pregàries a escollir per a l'inici i el final de les sessions. Aquesta obra cerca redescobrir el Crist, Mestre i Salvador, per esdevenir-ne veritables deixebles i saber comunicar amb convenciment aquesta experiència interior.

Aquest volum el podeu adquirir a la Formiga d'Or i a les llibreries habituals. També a la Delegació diocesana de Catequesi de Barcelona.

ADULTS EN LA FE

Catequesi vers el tercer mil·lenni

II- Jesucrist, el nostre Salvador

per
Joan Guiteras i Vilanova

ARXIDIÒCESI DE BARCELONA
Delegació Diocesana de Catequesi

Claret

LA BÍBLIA

Un poble a l'escolta de Déu

Projecte: Ignasi Ricart • Text: Joan Baró • Il·lustració: Maria Rius

La Bíblia: Un poble a l'escolta de Déu s'adreça als nois i noies de 8 a 14 anys, amb uns objectius pedagògics molt definits, amb els quals es vol destacar d'altres publicacions bíbliques per a infants que hom pot trobar en el mercat.

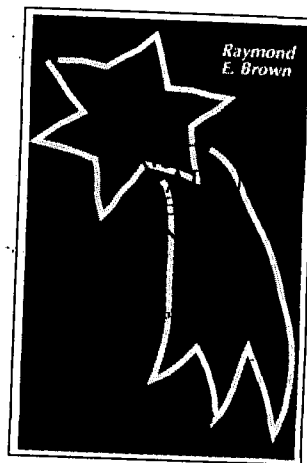
- És un **text didàctic** que ajuda a entendre la Bíblia.
- És una **preparació per a la lectura** i comprensió de la Bíblia "dels grans", i no cap mena de substitut.
- Es presenta com una **història**, i no com un conjunt d'histories. La història d'un poble que escoltant / acollint la Paraula esdevé el Poble de Déu: la història d'un **poble a l'escolta de Déu**.
- Un llibre **visualment agradable**, l'acurada qualitat artística del volum cerca que la història que transmet es revesteixi de dignitat.
- Finalment, tant el text com la il·lustració responen equilibradament als gustos, necessitats i capacitats dels nois i noies a qui s'adreça.

Mides: 22 x 28,5 cm. 352 pàgines. PVP: 2.950 ptes.

COL·LECCIÓ PARÀBOLA TEMPS D'ADVENT I NADAL

Raymond E. Brown, membre de la Pontificia Comissió Bíblica de Roma, és un dels grans biblistes de l'actualitat. Editorial Claret, en la col·lecció Paràbola, ha publicat els seus llibres sobre els cinc grans temps de l'any litúrgic: Advent, Nadal, Quaresma, Pasqua i Pentecosta.

UN CRIST QUE ARRIBA EN L'ADVENT

Paràbola 1, 70 pàg. PVP: 685 ptes.

El Messies no vingué sense un període preparatori de la història d'Israel o sense les respostes de fidelitat preparatòries de Josep i de Maria. La litúrgia ofereix en l'Advent un tercer temps de preparació, a la qual aquest petit llibre vol ajudar a donar forma.

UN CRIST ADULT PER NADAL

Paràbola 2, 54 pàg. PVP: 665 ptes.

Tot allò que envolta el naixement del Messies en les Escriptures, la historicitat de les narracions del naixement i la infància de Jesús i la seva significació teològica.

Crítica de cinema

Meritxell Cucurella Jorba

Títol original: Sleepers
Nacionalitat: EUA, 1996
Director: Barry Levinson
Guió: Barry Levinson basant-se en una novel·la de Lorenzo Carcaterra
Intèrprets: Robert De Niro, Dustin Hoffman, Vittorio Gassman, Brad Pitt, Jason Patric, Kevin Bacon
Durada: 152 minuts

Venjança del passat

Durant les festes de Nadal la cartellera cinematogràfica acostuma a estar plena de propostes interessants. Un any més, no ens quedem curts: hi ha pel·lícules per a tots els gustos: grans produccions americanes, entre les quals també s'inclouen les pel·lícules d'animació, i interessantíssimes produccions europees.

Sleepers és una gran producció que ens arriba dels EUA de la mà de Barry Levinson, prestigiós director de films com *Rain Man*, *Good Morning, Vietnam*, *Bugsy*, *Toys* o *Acoso*, per esmentar-ne només uns quants. A més a més, és tracta d'una pel·lícula amb un excel·lent elenc d'actors: és tot un luxe veure en una mateixa cinta Vittorio Gassman fent de mafiós, Robert De Niro fent de capellà, i Dustin Hoffman i Brad Pitt enfrontats, ni que sigui falsament, per un judici. Tot amb tot, Levinson no se'n surt. La segona meitat flueixa i tornem a veure per enèsima vegada judicis, advocats, fiscals i altres exem-

plars de la fauna que sovinteja els tribunals, tot un tòpic de les pel·lícules americanes. Barry Levinson abusa de les imatges retrospectives en blanc i negre —fàcil recurs narratiu del *flash back*— que només compensa amb els bruscos i impactants canvis de pla.

L'argument d'*Sleepers*, basada en *Hijos de la calle*:

sleepers, una novel·la de Lorenzo Carcaterra, té un potencial dramàtic considerable. Se'ns conta la història d'uns adolescents que creixen marcats per l'entorn social en què viuen, controlat per la xusma i la corrupció. Som als anys seixanta i en un dels barris més durs de Manhattan: la Cuina de l'Infern.

Hi ha un personatge, el sacerdot Bobby, encarnat amb contenció per un expert. Robert De Niro, que ajuda aquests quatre adolescents maltractats per la vida: dirà una mentida per salvar-los. El personatge de De Niro retrocedeix en el temps i recorda Spencer Tracy a *La ciudad de los muchachos*, on també es tracta el tema de les dificultats que tenen els joves per créixer en un món hostil.

Tot un dilema ètic on el tàndem Levinson & Carcaterra ha donat cabuda al patiment resignat i a la venjança premeditada d'uns personatges marcats per l'entorn social.

Secció a càrrec de: Telespectadors Associats de Catalunya (TAC) Balmes, 92, 1r 1a A - 08008 Barcelona Tel. i fax (93) 488 17 57

Pel·lícules
recomanades

Divendres 20 de desembre

La 2
10.45 **Siete novias para siete hermanos** (1954)
Director: Stanley Donen. **Intèrprets:** Howard Keel, Jane Powell, Jeff Richards.
Argument: Seguint l'exemple del seu germà gran, que s'acaba de casar, sis germanes llenyataires decideixen imitar-lo, però com que viuen aïllats a la muntanya, no coneixen cap noia. Quan finalment coneixen unes noies al ball, totes estan compromeses amb homes del poble. Aleshores la solució és raptar-les. ****

Dissabte 21 de desembre

TV3
15.20 **Assassinat a l'Orient Express** (1974)
Director: Sidney Lumet. **Intèrprets:** Albert Finney, Lauren Bacall, Martin Balsam, Ingrid Bergman, Jacqueline Bisset.
Argument: El 1930 esclata un drama amb el segrest de la nena Daisy Armstrong. El pare paga el rescat però la nena mor. Detenen i condemnen el raptor i, al cap d'un temps, els Armstrong moren i la cangur se suïcida. Cinc anys després Poirot es troba en un tren on podrà resoldre l'antic cas. ***

C 33
22.00 **Ballant neix l'amor** (1942)
Director: William A. Seiter. **Intèrprets:** Fred Astaire, Rita Hayworth, Adolphe Menjou.
Argument: Robert Davis és un ballari de clubs nocturns apassionat per les curses de cavalls. Maria és la filla gran d'Eduardo Acuña, un magnat argentí, propietari d'un hotel, que vol que les seves filles es casin segons l'ordre d'edats. Eduardo vol despertar en Maria el desig de casar-se i crea un pretendent fictici. ***

Diumenge 22 de desembre

TV3
23.40 **L'experiment Filadèlfia** (1993)
Director: Stephen Cornwell. **Intèrprets:** Brad Johnson, Marjean Holden.
Argument: El 1943, a conseqüència d'un experiment de la marina que va fallar, David Herdeg va ser transportat, per mitjà de la màquina del temps, a l'any 1983. Ara, deu anys més tard, un científic militar ansiós de poder, el doctor Mailer, ha canviat la història de manera que el present queda alterat. **

Valoració de les pel·lícules: *Aceptable **Bona ***Molt bona ****Obra mestra
 Per a una valoració diària de les pel·lícules podeu trucar al telèfon del cinema del TAC 488 17 37.

TELE ZAPPING

TV1

Dissabte
07.30 **Sábado fiesta**
 Inclou: Los trotamúsicos
 La banda de Mozart
 La princesa Starla

09.00 **Club Disney**
 Inclou: ¿Quétecuéntas?
 Patoaventuras
 Chip y Chop, aventureros del aire
 El dibujo clásico
 El juego del chaparrón

Diumenge
07.30 **Domingo fiesta**
 Inclou: Los trotamúsicos
 Los cuentos de papá castor
 Casparín y los ángeles
 La banda de Mozart
 La gata Kitty y sus amigos
 La princesa Starla

10.35 **Bugs Bunny y sus amigos**

La 2

De dilluns a divendres
07.15 **Con mucha marcha**
 Inclou: Las fábulas del bosque verde
 La volta al món de Willy Fog
 Animaniacs

09.00 **Buenos días Disney**

13.10 **Con mucha marcha**
 Inclou: Erase una vez las américas
 El inspector Gadget

Programació infantil

17.45 **Para nosotros**
 Inclou: Barri Sesam
 Las aventuras del rey Arturo

Antena 3

De dilluns a divendres
07.30 **Club Megatrix**
 Inclou: Rascal el mapache
 Peter Pan
 Heidi

Tele 5

Dissabte i diumenge
07.55 **El show de Alvin**
08.35 **Las aventuras del joven d'Artagnan**
09.05 **Cazafantasmas**

De dilluns a diumenge
09.55 **Ven con nosotros**
 Inclou: Batman

De dilluns a divendres
07.40 **El lobo Hokey**

Canal 33

De dilluns a divendres
07.30 **Club Super 3**
 Inclou: Els caçafantasmes
 Aloï el ninja
 El món fantàstic d'en Minus
 Pingu

17.30 **Club Super 3**
 Inclou: 10+2
 Les maquilletes
 En Harry, el monstret

Crònica televisiva

Una línia de compromís ciutadà

Miquel Àngel Codina

Línea 900 és un espai de reportatges d'investigació, de periodicitat setmanal, que pretén acostar al televident la realitat social espanyola i que posa un èmfasi especial en les qüestions d'educació, treball, sanitat, marginació, ecologia, consum i relacions humanes així com en la defensa dels valors democràtics enfront de la xenofòbia, la violència i la intolerància. Recentment el programa ha encetat, amb l'èxit i la professionalitat que el caracteritza, la seva sexta temporada en pantalla.

Aquesta producció catalana de gran qualitat periodística es nodreix principalment de les trucades dels telespectadors al telèfon gratuït del programa. La gent hi dona el seu valuós testimoni, comenta allò que els ha agradat i allò que els ha desagradat dels monogràfics emesos, proposa noves matèries d'interès per desenvolupar en una pròxima ocasió o planteja interessants suggeriments. Per exemple, el 90% dels reportatges s'ha pogut dur a terme gràcies a la inestimable col·laboració dels ciutadans que han contestat a la crida que es fa al final de l'espai, on s'informa dels diferents temes que es troben en fase de preparació.

El programa va néixer sota la iniciativa del periodista Jaume Vilalta el 3 d'abril de 1991 en el circuit català de Televisió Espanyola, en llengua catalana. Però mig any després, concretament el 9 d'octubre, el seu àmbit territorial era ja estatal i s'emetia en castellà. Vilalta va ser el director de *Línea 900* fins a les darreries de l'any 1993. Després, Antoni Esteve, i actualment Joan Sella n'és el director, amb Lluís Remolí com a presentador.

L'emissió de prop de dos-cents documentals d'elaboració pròpia, setanta mil trucades al telèfon del programa, vuit mil cintes de vídeo, mil set-cents hores d'enregistrament de pel·lícula, tres mil entrevistes i vuit-cents quilòmetres de desplaçaments dels equips tècnics que fan possible cada setmana la seva emissió ha estat el positiu balanç d'aquests sis anys de vida de *Línea 900*. Les càmeres de televisió han esdevingut una peça clau per treure la bena dels ulls a moltes persones perquè descobrissin la crua realitat quotidiana que ens envolta —la més immediata i, de vegades, paradoxalment, la més desconeguda. Una autèntica línia de compromís ciutadà.

UN BON REGAL PER ALS NOSTRES INFANTS:

SEGUIM JÈSUS

Col·lecció de 3 volums amb estoig

ELS MANAMENTS DE DÉU**LES BENAURANCES****LES OBRES DE MISERICÒRDIA**

Textos catequístes exposats en llenguatge de fàcil comprensió. Nombroses il·lustracions a tot color, de caire summament atractiu i orientador.

BÍBLIA INFANTIL

2 volums amb estoig

ANTIC TESTAMENT I NOU TESTAMENT

Comprendi de tots els llibres bíblics en un llenguatge adient a la mentalitat infantil. Il·lustracions a color en totes les pàgines, que fan la lectura més amena i entenedora.

DE VENDA A LES LLIBRERIES**EDITORIAL REGINA, SA**

Mallorca, 87-89 · Tel. 322 17 11 · Fax 322 53 69 · 08029 Barcelona

Veus d'Església**TELEVISIÓ****La 2****Diumenge** 08.45 *Tiempo de creer.*09.30 *Pueblo de Dios.*10.00 *Últimas preguntas.*10.25 *Testimonio.*10.30 *La Missa:* amb la participació de la Coral Amics del Cant de la Múnia (Alt Penedès, Arquebisbat de Barcelona), sota la direcció de Frederic Prat (director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa).11.20 *Santuaris de Catalunya.***Dilluns** 17.15 *Pueblo de Dios.***Dimarts** 23.55 *Missa del Gall* (sense confirmar).**Dimecres** *Missa de Nadal* (sense confirmar).**C 33**

Ds. 21/12 09.05 *Signes dels Temps:* estarà dedicat a «El consumisme». L'experiència integradora del col·lectiu Engrunes contraposada al consum de la nostra societat, amb una enquesta dels alumnes de l'Escola d'FP Sant Ignasi.

En el programa oferirem espais d'actualitat, agenda, presentació de llibres i el comentari de l'evangeli per Mn. Josep M. Ballarín.

(Dirigit per Ramon Safont-Tria i presentat per Teresa Pou.)

Ds. 28/12 09.05 *Signes dels Temps:*

En el programa oferirem espais d'actualitat, i el comentari de l'evangeli per Mn. Josep M. Ballarín.

(Dirigit per Ramon Safont-Tria i presentat per Teresa Pou.)

Dimarts 24 *Missa del Gall* (sense confirmar).**TV de Mataró (Canal 64)****Dv. 20/12** 20.30 *Creure avui.* (Dirigit per Ramon Safont-Tria.)**Dv. 27/12** 20.30 *Creure avui.* (Dirigit per Ramon Safont-Tria.)**CTV (Centre Televisiu Vaticà)**

Retransmissió via satèl·lit europeu Eutelsat II-16° E. 37V. freq. 11.575 GHz, 6.60 italià, 7.50 anglès.

Diumenge 12.00-12.30 *Angelus* (directe)**Dimecres** 11.00-12.30 *Audiència general* (directe)**De dilluns a divendres** 18.10-18.25 *Informació.***Dissabte** 18.10-18.25 *Speciale Lumen 2000.*

Ràdio

FUNDACIÓ MISSATGE
HUMÀ I CRISTIA

RÀDIO ESTEL (Barcelona: FM 106.6)

Cada dia:

—de 02.00 fins a les 21.00 h Radiofórmula musical amb butlletins informatius cada quart d'hora.
—Comentaris de l'Evangeli a les 7.30 i a les 15.30.

De dilluns a divendres:

21.00 - 22.00 *Vet aquí que...* (conte)
En un dia com avui.
Punt i Comà.
22.00 - 23.00 *Nit d'Estels* (magazine d'Església i solidaritat)

Dilluns

23.00 *Joc Net*.
24.00 *Estima la vida*.
01.00 *Fila 7*.
Cova de Clàssics.

Dimarts

23.00 *Anem per feina*.
24.00 *Versió original*.
Sons i ressons.
01.00 *El perquè de tot plegat*.

Dimecres

23.00 *Temps d'acció*.
24.00 *Àgora*.
01.00 *De la lletra i de la música*.
Amb molt de gust.

Dijous

23.00 *En família*.
24.00 *Calaix de Sastre*.
01.00 *Dos quarts de nit*.
So de cine.

Divendres

23.00 *Panorama cultural*.
24.00 *Amb llum pròpia*.
00.00 *Cova de Jazz*.

Dissabte

21.00 *Catequesi*.
Contemporània.
22.00 *Quart món*.
23.00 *Panorama de cinema*.
24.00 *La veu del campanar*.
01.00 *Novetats a cau d'orella*.

Diumenge

09.00 *Tot sardana*.
18.45 *Eucaristia des de la Catedral*.

21.00 *Estels de colors*.

22.00 *Nomades*.

23.00 *Temps de paraula*.

24.00 *Gran Clàssic*.

01.00 *A cel obert*.

CATALUNYA MÚSICA (Barcelona: FM 101.5)

Diumenge

09.00 *Músiques místiques: Missa Regina caeli*, de Cardoso; *Missa brevis*, KV 275, de Mozart; *Christ lag in Todesbanden*, cantata BWV 4, de Bach; *Te Deum*, de Bruckner; *Te Deum per a l'emperadriu Maria Teresa*, Hob. XXIIIc:2, de Haydn.
11.00 Retransmissió de la missa conventual des de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8)

Diumenge

07.30 *Paraules de vida*: conversa sobre un tema d'actualitat des de l'òptica de la fe (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 702)

21.00 *El espejo de la Iglesia*.

Diumenge

09.00 *Santa Missa*.

09.45 *Informatiu diocesà*.

10.00 *Iglesia es noticia*: informació diversa de les diòcesis, de la Conferència Episcopal Espanyola i de l'activitat del Sant Pare i de la Santa Seu.

22.00 *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3)

Diumenge

08.15 *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503)

Divendres

17.38 *Fets i criteris*: paraules de l'arquebisbe Torrella, de Tarragona.

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2)

De dilluns a divendres

07.05 *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda.

Diumenges i festius

09.00 *Santa Missa*.

RÀDIO BALSARENY (FM 105.7)

Diumenge

10.30 *La veu de la parròquia*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO BARCELONA (OM 666)

Diumenge

De 22.05 a 23.00h. *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista amb: el missioner barceloní, Mn. Joan Vives Surià, exdirector nacional de Càritas de Veneçuela; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe Ricard M. Carles, de Barcelona (director: Josep-Maria Alimbau).

RÀDIO CERVERA (FM 99.2)

Diumenge

08.00 *Cristians*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO CIUTAT DE BADALONA (FM 94.4)

Diumenge

09.45 *Vida i esperit*.

RÀDIO MARICEL (Sitges FM 107.7)

Divendres

De 20.00 a 20.30h. *La punta*: (director: Jordi d'Arquer i Terrasa).

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2)

Dissabte

09.00 *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez).

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224)

Dissabte

13.40 *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

RÀDIO POPULAR DE TARRAGONA (OM 1.143)

De dilluns a divendres

19.30 *Església viva* (producció de l'arquebisbat).

Dissabte

13.50 *Fets i criteris*: paraules de l'arquebisbe Torrella.

Diumenge

09.45 *Església viva* (producció de l'arquebisbat).

PROGRAMES PER A MÉS D'UN MITJÀ

PRODUCCIÓ DE L'ARQUEBISBAT DE TARRAGONA

ESGLÉSIA VIVA: informacions, comentaris i entrevistes. L'emeten: **Ràdio Popular de Tarragona**, **Ràdio Valls**, **Tarragona Radio**, i també: **Calafell Ràdio** (FM 107.7) dissabte 12h. **Ràdio La Canonja** (FM 102.3) divendres 20h. **L'Espluga FM Ràdio** (FM 107.4) dissabte. **Ràdio Falset** (FM 107.0) dissabte, a partir de les 14h. **Ràdio El Morell** (FM 105.7) dilluns, a partir de les 21h. **Ràdio Montblanc** (107.0) diumenge, a partir de les 11h. **Ràdio Santa Coloma de Queralt** (FM 107.5) dissabte 13h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (FM 101.0) dissabte, a partir de les 20h. **Ràdio La Vilella Alta** (FM 102.3) dissabte 12h. i diumenge a les 13h.

FETS I CRITERIS: missatge setmanal de l'arquebisbe Torrella (es publica a «Catalunya Cristiana»). L'emeten:

Ràdio 5, **Ràdio Popular de Tarragona**, **Ràdio Valls**, **Tarragona Ràdio**, i també: **Calafell Ràdio** (FM 107.7) dissabte 12h. **Ràdio La Canonja** (FM 102.3) divendres 20h. **L'Espluga FM Ràdio** (FM 107.4) dissabte. **Ràdio Falset** (FM 107.0) dissabte, a partir de les 14h. **Ràdio El Morell** (FM 105.7) dilluns, a partir de les 21h. **Ràdio Montblanc** (107.0) diumenge, a partir de les 11h. **Ràdio Santa Coloma de Queralt** (FM 107.5) dissabte 13h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (FM 101.0) dissabte, a partir de les 20h. **Ràdio La Vilella Alta** (FM 102.3) dissabte 12h. i diumenge a les 13h.

EL MIRALL: **Cadena Cope-Reus** (OM 1143) dilluns 21h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT DE GIRONA

Departament de Ràdio: c/Albareda 15 pral 1a 17004 Girona;
Tel (972) 22.27.75; Fax: 20.18.55.

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe* (comentari setmanal del Bisbe de Girona), *Costumari cristià* (costums i tradicions de l'Església; a càrrec de Mn. Joan Baburès), *La veu dels joves* (a càrrec de Mn. Jaume Reixach), *Entrevistes*; i una vegada al mes *Crítica de Cinema* (a càrrec de Toni Bardera). Presenta: Àngel Rodríguez. L'emeten:

Cope Costa Brava (90.3 FM) diumenge 9.45h. **Cope Figueres** (1269 AM) diumenge 9.45h. **Ona Jove Riudellots** (104 FM) dissabte 20.00h. **Ràdio Arbúcies** (107.6 FM) dissabte 10.00h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.30h*. **Ràdio Arenys de Munt** (107 FM) diumenge 11.30h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Canet de Mar** (107.6 FM) dissabte 10.30h. **Ràdio l'Escala** (107.6 FM) dissabte 14.00h. **Ràdio la Vall** (107.6 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) diumenge 8.30h. **Ràdio Pineda de Mar** (106.1 FM) diumenge 14.00h. **Ràdio Salt** (97.7 FM) diumenge 8.00h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.7 FM) diumenge 10.30h. **Ràdio Santa Coloma de Farners** (103.6 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Shalom Palau Sacosta** (106.6 FM) diumenge 10.30h. **Ràdio Sarrià de Ter** (87.6 FM) diumenge 10.00h. **Top Gironès-Cassà de la Selva** (92.8 FM) dissabte 19.30h.

* (Inclòs dins el programa parroquial local).

EL CAFÈ INTERNACIONAL: programa setmanal de 30 minuts de durada que recull els grans artistes i grups de la música melòdica i lleugera dels últims anys amb frases, missatges humans i paraules de reflexió, i també música de ball de qualitat. Presenta: Àngel Rodríguez.

LA COVA DEL COUNTRY: selecció de música: country cristiana y country en general, amb la col·laboració de l'Associació Europea del Country. Presenta: Rafael Corbí.

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3)

Diumenge

09.30 *Reflexió*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO SALUD (FM 89.1)

Dissabte

De 07.00 a 09.00h. *Rosari*: meditat per joves, entrevistes a catòlics en el món, concurs de Cultura religiosa, meditació mariana, herois del segle XX, etc.

Diumenge

De 07.00 a 09.00h. Presentació de l'Evangeli del dia i meditació, tema marí, etc.

RÀDIO SANTA COLOMA DE FARNERS (FM 103.6)

Dimecres

De 22.15 a 23.00h. *Maranatha*: un programa per descobrir i compartir el nostre tarannà cristià com a catòlic avui.

RÀDIO VALLS (FM 103.2)

Dissabte

09.05 *Fets i criteris*: paraules de l'arquebisbe Torrella, de Tarragona.

Diumenge

09.00 *Església viva* (producció de l'arquebisbat de Tarragona).

RÀDIO VATICANA (OM 1.530, entre d'altres)

Cada dia

20.40 *Rosari*: en llatí des del Vaticà.

22.10 *Noticiario*.

RÀDIO LA VEU DE NAVARS (FM 107.9)

Diumenge

10.15 *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

TARRAGONA RÀDIO (FM 102.6)

De dilluns a divendres

15.30 *Cafè i pastes*: informacions, comentaris i entrevistes.

Dissabte

08.15 *Església viva* (producció de l'arquebisbat).

LA PARAULA DEL BISBE: microespai setmanal de 5 minuts de durada presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira.

PUNT DE TROBADA: magazine setmanal de 55 minuts de durada, que compta amb temes d'actualitat cristiana, humana i social. Presenten: Carles Sánchez i Àngel Rodríguez.

TARDA DE TOTS: magazine d'Onda Rambla Girona (89.9 FM) que inclou cada dijous a les 17.30 una secció d'actualitat cristiana i de notícies de l'església de Girona.

TOTS ELS CAMINS PORTEN AROMA: programa mensual de 30 minuts de durada. Es tracta d'un espai de debat sobre temes d'interès, moderat pels periodistes Anna Estartús i Josep Casellas.

Retransmissió en directe de la Missa dominical. L'emeten:

Catalunya Música (96.7 FM) Girona- (101.5 FM) Maresme: diumenge 11.00h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.00h. **Cope Figueres** (1269 AM) diumenge 9.00h. **Ona Jove de Riudellots de la Selva** (104 FM) dissabte 20.30h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.05h. **Ràdio Shalom de Palau Sacosta** (106.6 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio 1 de Ràdio Nacional** (738 AM-93.3 FM) diumenge 8.15h. **Top Gironès de Cassà de la Selva** (92.8 FM) dissabte 20.00h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT DE SOLSONA

CONVERSA SETMANAL: missatge del bisbe Deig (es publica al «Full diocesà»). L'emeten: **Ràdio Balsareny**, **Ràdio Berga**, **Ràdio Cervera**, **Ràdio Puig-reig**, **La Veu de Navars**, i també: **Ràdio Súrria** (FM 107.8) diumenge 11.00h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT DE TORTOSA

FE I VIDA: missatge setmanal del bisbe Martínez Sistach (es publica al full «Vida diocesana»). L'emeten:

Ràdio Antena Caro (Roquetes, FM 96.0) diumenge 09.00h. **Ràdio La Cala** (l'Ametlla de Mar, FM 99) diumenge 12.00h. **Ràdio Deltabre** (FM 107.6) dissabte de 9.00h. **Ràdio Flix** (FM 102) dissabte de 9.30h. **Ràdio Gandesa** (FM 107.9) dissabte de 13.00h. **Ràdio Infant** (l'Hospitalet, FM 107.9) dissabte 10.00h. **Ràdio Joventut de Masdenverge** (FM 100.7) diumenge 10.00h. **Ràdio Mora d'Ebre** (FM 87.6) divendres 10.00h. **Ràdio Nueva Vinaròs** (FM 98.2) dissabte 22.30h. **Ràdio Onda Cero** (Tortosa, FM 98.0) dissabte 13.05h. **Ràdio els Ports** (Morella, FM 89.0) dissabte 12.15h. **Ràdio Ràpita** (FM 107.9) diumenge 12.00h. **Ràdio Ulldecona** (FM 95) diumenge 09.05h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT D'URGELL

RESSO: entrevista amb personatges o sobre fets diocesans. L'emeten: **Ràdio Pirineu** (Puigcerdà, FM 89.8) diumenge 09.30h. **Ràdio Seu** (FM 107.2) diumenge 9.00h. **Ràdio Valira** (FM 98.1) dissabte 13.00h.

Donem notícia de les emissions religioses, tant per ràdio com per televisió, que ens són comunicades. Agraïrem la recepció de controls d'emissió.

Passatemps

La Borsa.

Des del carrer

Amics per tota la vida

■ El club NAU, una institució a favor dels disminuïts psíquics lleugers

Aconseguir amics per tota la vida és l'objectiu del club NAU, una institució a favor de nois disminuïts lleugers. El club va ser fundat fa 28 anys per la mare d'un afectat, Adela Rabola de Gibert i Queralto, que havia estudiat en profunditat el problema dels discapacitats psíquics.

El centre ocupa unes dependències del convent dels franciscans del c/ Calaf, 16, de Barcelona. Al NAU hi ha apuntats uns 30 nois disminuïts (avui, adults) i un grup de monitors i monitores que s'afegeixen i col·laboren voluntàriament en totes les activitats. Maria del Carme Coderch n'és la seva directora i coordinadora.

—Maria del Carme, com definiríeu els nois del vostre centre?

—Són joves —i no tan joves— amb un grau de discapacitat de mig a lleuger. Amb gran sensibilitat emotiva i afectiva i amb una espiritualitat remarcable. La major part, durant la setmana, desenvolupen diverses tasques en centres ocupacionals o especials; d'altres col·laboren en les feines de casa, i un parell o tres treballen en empreses privades.

—Quins són els vostres objectius?

—Ajudar-los a créixer i a formar-los, no només perquè siguin acceptats per la nostra societat, sinó també perquè entre ells puguin promoure's, gaudir d'un enriquiment cultural i fruit d'alegria i companyonia fent amics per la vida.

—Algunes de les vostres activitats en el club?

—Ens reunim cada dissabte a la tarda per fer

tertúlies, manualitats, jocs, teatre, premsa, etc. Fins i tot s'ha constituït una coral, perquè els captiva cantar i tocar algun instrument musical. També fan esport; un diumenge al mes és tot un dia d'excursió i visitem coses d'interès cultural, històric o artístic. A l'estiu anem de viatge o a una casa de colònies.

—Tinc entès, Maria del Carme, que passeu per un problema que us preocupa.

—Certament. Hem de resoldre la manca que tenim de monitors i monitores. Avui, el voluntariat juvenil s'aboca amb preferència a obres socials i assistencials a favor dels infants i dels avis. En el nostre club hi ha una disfunció entre els nois disminuïts i els seus monitors, a causa de la diferència d'edat entre uns i altres, tot i que els discapacitats —per bé o per mal— sempre seran nens, encara que

s'estiguin fent grans.

En nom dels pares i de tots els membres del club, la directora, Maria del Carme Coderch, fa una crida al jovent de Barcelona —nois i noies— que puguin estar interessats a ajudar a aquesta institució. Per a més informació, adreceu-vos a Maria Rosa Sans, tel. 265 77 30.

Francesc Gamissans

Respir

Miquel Estradé

Quina generositat!

Si algú em veu fer mala cara i em pregunta, sol·lícit, què tinc, intento de somriure i li dic senzillament: «Res de greu; un simple empatx de fulls de calendari.» Va ser en un d'aquests fulls de calendari, abans que m'empatxessin, que hi vaig llegir la historieta següent: «Es troben dos amics i l'un demana a l'altre: "Si tenies deu milions de pessetes, me'n donaries un?" La resposta fou ràpida: "De seguida!" El primer continua: "I si tenies tres cases, me'n donaries una?" La mateixa resposta: "No m'hi pensaria pas gens!" "Suposem que tinguessis tres cotxes..." Sense ni deixar-lo acabar, li respon generosament: "Un seria per a tu." Tímidament, encara demana: "I si tenies quatre camises, me'n donaries una?" Resposta inesperada: "Ah, no! Això no!" L'altre encara té esma de preguntar, estranyat: "Per què no?" "No veus que quatre camises, les tinc?"» Em va fer riure i em va fer pensar. D'això fa més de trenta anys; ara no ric, però la cosa encara em fa pensar més.

Ara mateix

Joan Carrera Planas

Bisbe auxiliar de Barcelona

Nadal amb mossèn Cinto

Ara mateix passen moltes coses... com sempre. Però, barrejat amb totes elles, ve Nadal.

Entrem, com si diguéssim, en una nova dimensió de la nostra existència que ens permet d'integrar la multitud incoherent, contradictòria, dels fets de cada dia en una mena de retaule barroc dins el qual totes prenen sentit.

M'adono prou —no cal insistir-hi— de la banalització d'aquesta festa a mans d'unes generacions de sensibilitat plana, displicent en matèria d'altures, les altures on esclata la glòria. M'entesto a creure, tanmateix, que la petjada, borrosa i sollada, que ha deixat el pas de Jesús pel nostre planeta, per la nostra història, la perceben encara més ulls que no sembla. Ara la hipocresia s'ha girat: molts hipòcrites de nova planta malden per semblar més perversos que no són...

En qualsevol cas, m'agrada, aquests dies, de sortir, momentàniament, del vertigen dels incessants «Ara mateix» i centrar-me en l'actualitat de la salvació de Jesús que els comprèn tots. Res més adient a aquest exercici que el recurs a la poesia. Us proposo, per a aquest Nadal, unes instantànies de mossèn Cinto.

Maria ha rebut l'anunci de l'àngel. Ha preguntat. Ha escoltat. A la fi, ha acceptat. Tot, «en sa càmbreta humil». És el moment suprem. Aleshores,

*Sobre Ella un blanc Colom / ses ales estenia,
i amb la claror del Verb / la Verge resplendia.*

Quatre versos cenyits —sobretot els dos darrers— per a fer-nos assaborir el fruit de l'encarnació: la nostra opacitat esdevé resplendent, no pas per ella mateixa, sinó per transparència de la claror del Verb. Maria figura de l'Església: una Església que no volem opaca. Ni resplendent a causa de res que no sigui la claror del Verb. (La rosa de Jericó)

Jesús és nat. Maria, en besar-lo, té, tal vegada, un pressentiment de mal averany. En qualsevol cas, és veritat que, temps a venir, uns altres llavis besaran amb traïdoria el mateix rostre que ella ara besa amb amor.

*Ella està besant / l'amorós Infant; / i ses galtes mira
que els llavis de Judas / també besaran, / i plora i sospira.*

Verdaguer veu tothora la infantesa de Jesús a la llum de la creu. Així no fragmenta el missatge de la salvació, no se n'evadeix. Remarca, en canvi, el misteri dels dos camins que són al nostre abast: la fidelitat i la traïció que poden, a més, compartir una mateixa forma externa d'expressió. (Espines)

El poeta concreta —i fa punyent— allò que, dit genèricament, podria passar-nos per alt. Ho concreta en dos versos clars i rotunds que reprendrà a cada estrofa del poema.

L'infant Jesús demana pa / i sant Josep no li'n pot dar.

Entra en escena el patriarca de la fidelitat discreta, a les antípodes d'allò que ara anomenem tenir imatge... I ho fa en una circumstància duríssima que l'apropa a tantes tragèdies humanes, passades i presents. (Captant)

Nadal: un mosaic d'esperança

Els infants de la llar són els protagonistes d'un pessebre vivent molt singular.

Tornar la il·lusió als infants més desvalguts

L'Obra de Nostra Senyora de Fàtima és una fundació canònica de l'arxidiòcesi de Barcelona, de caràcter benèficsocial, que va ser instituïda a començaments dels anys quaranta. L'objectiu inicial d'aquesta entitat altruista va ser atendre el malalt tuberculós marginat i la seva família. Amb el pas dels anys va ampliar les seves activitats i serveis perquè les persones poguessin aconseguir una més gran qualitat de vida. El 1971 va crear, al barri barceloní del Carmel, una llar infantil per a nens amb greus problemes familiars.

La Llar Infantil Nostra Senyora de Fàtima, atesa per les Religioses Mercedàries de la Caritat, té cura de nens i nenes d'edats compreses entre els 4 mesos i els 5 anys, en règim permanent, que provenen de famílies desestructurades i amb forta situació de risc. La capacitat del centre és de 30 infants. Actualment n'hi ha 23 d'acollits. La directora de la llar, sor Adela Garrido, és la responsable de la guarda dels nens, l'estada mitjana dels quals en el centre és aproximadament d'un any i mig.

Campana sobre campana és una de les nades que els infants de la Llar Infantil Nostra Senyora de Fàtima canten amb més goig i entusiasme, alhora que acompanyen els seus cants amb la pandereta i la simbomba, durant les festes nadalenques. Es guarneixen amb motius nadalencs diverses estances del centre com el menjador, els passadissos o la sala de jocs. A la porteria s'instal·la un pi molt ben abillat i a sota de l'arbre es col·loca un Naixement. Els infants fan murals sobre temes relacionats amb el Nadal.

Cal esmentar que l'activitat cabdal que es du a terme durant aquests dies a la llar és la realització d'un pessebre vivent molt singular, els protagonistes del qual són els mateixos infants. Pocs dies abans del 25 de desembre, s'organitza, pels volts de les cinc de la tarda, el pessebre vivent on col·laboren tots els treballadors del centre. Un nen fa de sant Josep; una nena, de Verge Maria; un dels nadons, de Nen Jesús; un altre nen, d'àngel; i la resta de la mainada, de pastorets, molts d'ells amb barretina inclosa, que ofereixen diferents ofrenes al Messies. Els xais i les ovelles són representats mitjançant ninots de peluix o de drap. Certament, un pessebre d'una bellesa encisadora difícil d'oblidar. La celebració del naixement de Jesús es viu amb joia i esperança, amor i tendresa, en aquesta residència infantil.

Diés enrere els infants més grans, amb l'ajut de l'equip educador del centre, elaboren amb paper una cova com a escenografia principal del pessebre. Hi acut tot el personal de la casa i el patronat de la fundació. Després, hi ha un berenar-sopar per a tots els assistents. La Direcció General d'Atenció a la Infància autoritza en aquesta època nadalenca que alguns infants puguin visitar la seva família durant dos o tres dies. Gràcies a aquesta mesura, dos germanets podran viure aquest any el Nadal junt amb els seus pares. Jesús va dir als seus deixebles: «Qui acull un d'aquests infants en nom meu, m'acull a mi» (Mc 9,37).

Miquel Àngel Codina

Bitllets d'anada i tornada

Arriba el Nadal i és temps de recolliment. Els que són lluny de casa han de tornar per ser a prop dels seus. Els que puguin tornar tornaran i els que no, viuran les festes enmig de la nostàlgica evocació de records i anhels, somnis del passat i somnis de l'esdevenidor. El refranyer català diu que per Nadal cada ovella al seu corral i, any rere any, un espot publicitari ens recorda que tornem, que tornem a casa per Nadal. Tot plegat és molt bonic, sembla de cotó-fluix, però a l'hora de la veritat les coses no són tan fàcils. Per Nadal també hi ha gent que treballa, potser més gent de la que podríem imaginar. I és que malgrat la vinguda de les festes nadalenques, la vida de cada dia continua. Hem volgut mirar pel forat del pany d'una estació de trens per veure com es viu el Nadal entre tantes anades i vingudes, entre «rails i més rails», per dir-ho a la manera de Papasseit.

La gent també arriba i se'n va per Nadal, per tant tots els serveis ferroviaris no es poden aturar i són molts els treballadors que inverteixen les dates senyalades entre les quatre parets d'una atrafegada estació de trens. Treballar aquests dies s'ha d'acceptar amb resignació, «no hi ha més remei», ens diu un encarregat de l'oficina d'atenció al client, on s'atenen els passatgers que perden el seu equipatge, els que es fan mal o, senzillament, la gran massa de despistats que pol·lula per aquest món. La gent que acostuma a fer servir els ferrocarrils en dates nadalenques són els que els toca treballar i els que s'han de

desplaçar per veure els seus parents. Malauradament, però, l'estació sempre és plena de gent: indigents que tant si és festa com si no deambulen, amb totes les seves pertinences al damunt, per l'estació quan és oberta i a les portes quan és tancada. Els treballadors de l'estació veuen cada dia els indigents que vaguen pel recinte; els dies que els trens van a deshora i els toca plegar tard, els veuen instal·lant la seva rècula de cartrons per passar la nit arrecerats del fred, «fan molta, moltíssima pena», ens diu un ferroviari. El fenomen dels *homeless*

«no és ben bé el símptoma d'un país que no funciona prou bé, em sembla que passa a tot arreu; he sentit dir que als EUA és on hi ha més gent sense casa», diu un guarda de seguretat de l'estació.

Una estació de trens és un cau d'anècdotes divertides i d'anècdotes que de vegades no són tan divertides. Una dona de la neteja ens explica que «quan ets a l'andana i algú arriba amb el tren i la seva família l'espera i s'abraça, aquesta abraçada, ni que la veiessis mil cops, és emotiva, no té preu». Són els bitllets d'anada, per anar a veure la família i perquè cadascú es retrobi amb els seus. Els bitllets de tornada es vendran quan Ses Majestats els Reis d'Orient ja hagin deixat el seu rastre i sigui hora de tornar al quefer de cada dia. I és que entre anades i tornades la vida fa el seu curs.

Meritxell Cucurella Jorba

Els diners que s'aconsegueixen en el basar són per a obres socials.

Un Nadal entranyable lluny de casa

«El dia de Nadal és una festa molt alegre, malgrat la distància que ens separa del nostre país i de la gent estimada, no hi ha lloc per a l'enyorança», comenta Klaus Wenzel, membre de la comunitat evangèlica de parla alemanya, que va venir fa 18 anys a Barcelona destinat per la seva empresa i ara, ja jubilat, ha decidit quedar-s'hi a viure amb la seva esposa.

Unes 370 famílies formen aquesta comunitat que es reuneix per celebrar el culte i també per fer un munt d'activitats culturals que reforcen la seva identitat i les seves arrels, en una església molt acollidora situada al carrer Brusi de Barcelona.

La cerimònia litúrgica del primer diumenge d'Advent marca l'inici de la preparació per al Nadal, per una gran majoria, la festa cristiana més important de l'any. El pastor de la comunitat, Karl Haverkamp, amb la seva esposa Didi, una dona molt activa, i diversos voluntaris, munten un basar amb plats tradicionals i altres objectes. Els ingressos que aconsegueixen es destinen per a obres socials. Haverkamp em comenta que tenen entre mans un projecte conjunt amb l'Església catòlica alemanya de la ciutat per construir habitatges a les zones més pobres de Nicaragua. També ajuden el grup Globus Mundi, que publica una revista per ajudar els sense sostre. «En aquesta societat hi ha molts problemes i pobresa —explica el pastor—, per això volem ajudar on calgui i no quedar-nos tancats en el nostre ambient.» Un grup de joves de la parròquia aprofita aquestes festes per fer una estona de companyia a un grup de minusvàlids del Hogar de la Amistad.

Units per la fe

El dia 24 de desembre tenen un primer culte a les quatre de la tarda per als nens i a les sis per als adults. Unes 400 persones omplen de gom a gom l'església per participar en aquesta celebració solemne en què es llegeixen les lectures del naixement de Jesús amenitzat amb els bonics cants del cor. Les famílies llueixen els seus millors vestits i contemplen amb emoció l'enorme avet de més de deu metres decorat amb espelmes al peu de l'altar. Jesús torna a néixer en els nostres cors, un any més és Nadal.

Encara se senten més units per la fe i per les seves arrels en un dia tan especial en què són lluny dels seus llocs d'origen. Tornen aviat a casa per cantar nades tradicionals i menjar una amanida d'areng, una mica de massapà i algun pastís típic. A més a més aquesta nit és màgica per als nens, ja que santa Klaus ve carregat de regals per als que han fet bon dat. L'endemà segueixen les celebracions, algunes famílies conviden persones grans de la comunitat que acusen especialment la soledat aquests dies. Klaus Wenzel prefereix seguir menjant el plat típic que assaboria de petit a Alemanya: oca farcida de castanyes, prunes i carn, encara que la majoria s'han passat al gall dindi perquè és més lleuger.

Un petit retrat de com viu el Nadal la comunitat evangèlica de parla alemanya de Barcelona. Una comunitat unida i a la vegada oberta amb els que vulguin visitar-los, que s'esforça per créixer en la fe i al mateix temps organitza activitats lúdiques per aprofundir les relacions d'amistat.

Glòria Carrizosa

	LOS SÍMBOLOS BÍBLICOS (2ª Ed.) <i>Maurice de Cocagnac</i> Un glosario de símbolos comentados que nos muestra la riqueza simbólica de la Biblia, desde el Génesis al Apocalipsis.		PSICOANÁLISIS Y TEOLOGÍA MORAL (Vol. I) ANGUSTIA Y CULPA <i>Eugen Drewermann</i> Comprometido e informado, el autor sondea el sentido profundo de la doctrina del pecado original y la angustia del cristiano ante su sentimiento de culpa.
EL DESEO DE DIOS Y LA CIENCIA DE LA CRUZ <i>Antonio Mª Martín</i> Biografía del Beato Rafael Arnaiz, que pone de relieve los rasgos más sobresalientes de la experiencia espiritual de un hombre cuyo atractivo se agranda día a día.		EL PROCESO DE JESÚS (Vol. II). LA PASIÓN EN LOS CUATRO EVANGELIOS <i>Simon Légasse</i> Un estudio minucioso de los textos bíblicos que relatan el proceso de Jesús, que reflejan a su vez las personalidades y preocupaciones de cada uno de sus autores.	
	¿ES NECESARIO AÚN HABLAR DE RESURRECCIÓN? <i>Marie Emile Boismard</i> Una obra para comprender cómo se ha planteado el problema de nuestra victoria sobre la muerte, a la luz de los datos bíblicos.		EL EVANGELIO DEL RESUCITADO. UNA LECTURA DE PABLO <i>Chantal Reynier</i> Una lectura de los escritos de Pablo que pone además de relieve su personalidad y los grandes ojos de su pensamiento.
EL NEOCATECUMENADO. UN CAMINO DE INICIACIÓN CRISTIANA <i>Andrés Fuentes</i> Un párroco "de a pie" nos relata su experiencia de 25 años en la senda del Camino neocatecumenal.		ESCRUTAD LAS ESCRITURAS. CICLO B. (Ed. revisada y aumentada) <i>Miguel Flamarique</i> Edición ampliada de estos comentarios a la Escritura que nacen del convencimiento de que en ella está la Sabiduría.	

desclée

Henao 6, 3º • 48009 Bilbao
Tel.: (94) 424 68 43 • Fax: (94) 423 75 94

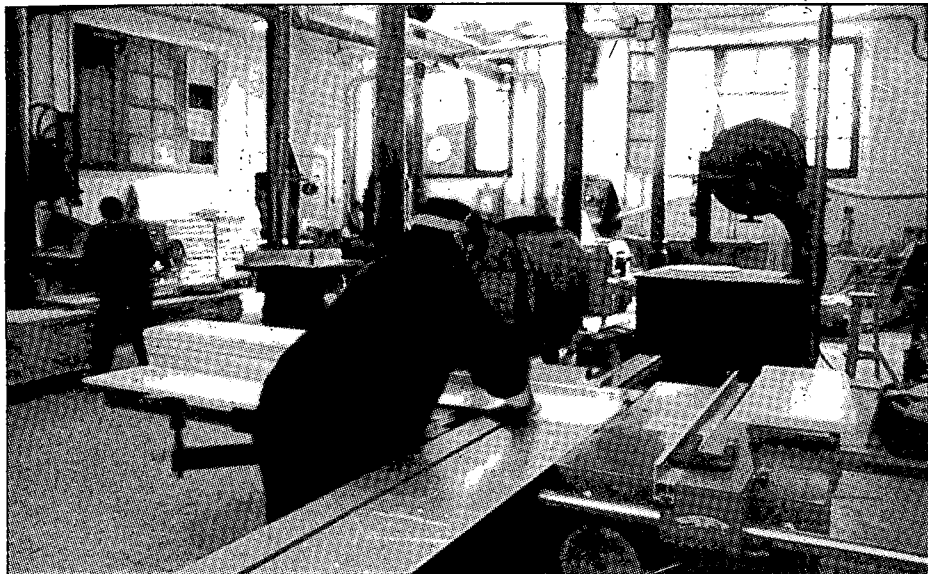
Testimonis d'unes celebracions sense llibertat

El Nadal per als presos és una època més emotiva i carregada de nostàlgia que per a la gent del carrer, ja que a ells se'ls afegeix el fet que no poden passar-lo amb la família. Alguns reclusos que són estrangers i tenen la família a milers de quilòmetres en aquestes dates se'ls fa més punyent la distància que els separa dels seus éssers estimats.

Els presos reben un petit lot que consta de torró, pastes de massapà i neules, que normalment el Centre Penitenciari de la Modelo de Barcelona dona uns dies abans de Nadal. El voluntariat de la capellania de la presó organitza una festa al departament d'infermeria amb un grup de gent que vénen de fora per passar una bona estona i cantar nades. Després es fa una mica de xerinola i es mengen torrons. Als presos malalts, a més a més, se'ls obsequia amb una petit present que aquest any serà una agenda. Aquesta petita deferència es fa perquè estar a l'infermeria és com estar en una presó dins d'una altra presó, ja que és especialment dur estar reclus i que la salut no t'acompanyi.

Abans de Nadal, per ambientar aquest temps i intentar alleugerir la nostàlgia, els educadors del Centre Penitenciari porten a terme una setmana cultural per crear un clima al més normalitzat possible, on s'acostumen a donar conferències de diferents temes com esport, cultura..., i es fa teatre i actuacions de grups musicals.

En general els presos tenen visita al locutori de mitja hora els caps de setmana. Acostumen a estar separats de la família o dels amics per un vidre. També tenen dret

Per als presos el Nadal és una època emotiva carregada de nostàlgia.

al vis a vis dos dies al mes, la trobada té lloc en una petita habitació on pot passar la dona amb els nens, o bé la parella i és un espai més íntim.

Els presos durant els festius de l'any per torns rotatius poden dinar amb els seus familiars i el dia de Nadal, seguint aquest sistema, uns deu presos dinaran amb la seva família. Cal que hagin estat tres mesos a la mateixa galeria i que tinguin un bon comportament.

El dia de Nadal el grup que anima la missa els diumenges també ve per compartir l'Eucaristia amb els presos que van als tres torns establerts. La participació no es gaire gran, són un centenar en total, però la celebració es viu amb intensitat. Un cop acabada la missa es fa una mica de festa on

es canten nades i es mengen torrons recollits per l'obra mercedària a través de donacions particulars. El més bonic d'aquest fet és que hi ha escoles confessionals que col·laboren en la campanya de Nadal i en un col·legi religiós, els alumnes de Cou donen alguns torrons i dolços que compren amb els diners que tenen estalviats, i d'aquesta manera el gest és molt més enriquidor.

Aquests dies es fa més palesa la separació dels éssers estimats i la tristor que aquest fet suposa. Particularment trobo que dir la típica frase de «Bon Nadal» a la presó és una mica dur, perquè fins a quin punt els presos passen un bon Nadal lluny de la família i privats de llibertat?

Són unes dates especialment difícils per als reclusos que intenten acomodar-se a la situació, fan el cor fort i proven d'alegrar-se, donar una imatge de normalitat per fora, però la processó va per dintre. Un fet que pot ajudar a pal·liar momentàniament aquesta pena és la presència dels voluntaris del departament d'infermeria el dia de Nadal i dels que participen en la missa d'aquest dia, que reconforta els presos perquè amb la seva tendresa intenten suplir la falta de la família; i veuen que els voluntaris no deixen d'anar a la presó en un dia que tothom vol estar amb els seus.

Marta Puyol

El telèfon que sempre escolta

Vint-i-quatre hores al dia, tres-cents seixanta-cinc dies a l'any, cent-vuitanta voluntaris. I un número telefònic: 93 414 48 48. El telèfon de l'esperança reparteix continuament acolliment i comprensió a tots aquells que es troben sols,angoixats,deprimits o que simplement necessiten parlar amb algú. I un dia en què la soledat es fa més palesa és precisament la nit de Nadal. Durant aquesta nit i al llarg de tota la jornada nadalenca, els voluntaris d'aquest servei telefònic atenen moltes trucades, ja sigui per rebre la

«una veu amiga». Els locals d'aquest servei estan condicionats amb cabines privades en què cada voluntari té una taula amb informacions sobre centres assistencials, d'atenció a la vellesa, a drogodependències... i també té un sofà-lit i l'eina clau: un telèfon. Dia i nit persones de totes edats i professions estableixen torns per atendre les trucades de persones també de totes edats i professions. Els voluntaris han de tenir com a mínim 23 anys i un compromís de dedicació no inferior a les vuit hores setmanals. Els voluntaris del telèfon de l'esperança atenen tot tipus de trucades, que van des de la demanda d'informació fins a escoltar l'angoixa del qui truca, sense oblidar les bromes.

El suïcidi va ser el motiu que va provocar el primer telèfon de l'esperança que es coneix, a Anglaterra, i a partir d'aquest moment, el 1953, es va ampliar l'atenció a altres països. A Barcelona es creà fa una vintena d'anys i des de fa una dècada hi ha la Fundació Ajuda i Esperança que el promou.

Saben que moltes vegades la resposta no pot ser la que demanen els que truquen, que voldrien solucionar tots els seus problemes amb una trucada. En els darrers nou anys i escaig que té el telèfon en la nova etapa, hi ha hagut gairebé noranta-tres mil trucades, la majoria de les quals es produeixen a la tarda o en dies amb una significació social rellevant, com el Nadal.

Miriam Díez

El telèfon de l'esperança reparteix continuament acolliment i comprensió a tots aquells que es troben sols,angoixats,deprimits o que simplement necessiten parlar amb algú

felicitació de Nadal o per parlar amb algú en una data en què els que estan sols se senten encara més sols. Per al dia de Nadal ja hi ha preparat un àpat especial, amb escudella i carn d'olla, cava i torrons per les persones que s'han compromès a fer aquesta tasca telefònica en aquesta dada tan senyalada. A més d'un menjar especial, hi ha una panera que es rifarà entre els membres d'aquesta entitat, que s'anomena popularment

28è Pessebre Vivent de Sant Fost

El Pessebre Vivent dels efectes especials de Catalunya

El Primer Pessebre Vivent del Vallès

DIES DE REPRESENTACIÓ

15, 22, 25, 26 i 29 de desembre 1996

1, 5, 6 i 12 de gener 1997

A les 6 i a les 7 de la tarda

Obsequi de pa torrat, amb all i oli i vi del poble a tots els assistents abans de les representacions

Nadal és vida

Si ens fa escruixir la imatge d'Auschwitz, predisposat camp per matar ràpidament homes i dones, torturats pitjor que bèsties.

Avui, també en camps africans, estem deixant morir —com mosques afamades— homes i dones, cloent el cor amb freda sang.

I, què direm dels nens i nenes plens d'innocència angelical que es troben argollats pel vici d'uns cafres corromputs que els «maten»?

Senyor Déu! Tingues pietat ara que ens retornes a néixer. Tu, Font de Vida, vida ens vols. Fes que no ens matem, ans fem néixer.

Fem néixer com Tu a Betlem expandint llar —caliu de vida. Si ens estimem viurem amb Tu i el Nadal ens serà naixença.

A llum la Verge ens donaria: esdevenint fills amb el Fill, germans verídics d'un sol Pare, gaudint l'oreig de l'Esperit.

P. Jordi M. Bou i Simó

La «Verge amb el Nen», del segle XV, d'autor anònim florentí.

El naixement de Jesús

Per les referències que es tenen, sembla que va ser al segle XIII quan es va iniciar la festa del Nadal a Catalunya. En ser una commemoració festiva podia llavors, fins i tot, celebrar-se al temple, amb cants de joia al·lusius a l'Infant —segons consta en el Concili Provincial dels anys 1239 i 1242—, que era quan s'agencava la pròpia llar i es festejava el naixement de Jesús a l'Església.

Si evoquem ara el gran poeta Joan Maragall, té un breu escrit en el qual diu: «L'Infantó ha tornat i tots ens sentim infants de nou i no se senten del fred... El nin rialler que hi ha a l'altar és l'Etern Infant que hi ha a la nostra ànima. No el sentiut algun cop i fins sempre si voleu...? Recordeu la taula del dinar de Nadal. Tots son nins en aquella taula. Oh! quina alegria la del Nadal etern...»

I un altre poeta, Mn. Francesc Planas, antic rector de Sant Josep del Po-ble Nou, de Mànresa, diu així d'aquesta festa tan hermosa:

«És a la falda d'una mare bona que Déu aquesta nit bressa el Fill seu: Misteri de Nadal! Un Déu fet home perquè cada home sigui un Fill de Déu.»

Pietat Campmajó

Cantoral

UNA VEU EXULTANT

(Lo mis-mo en castellano.)

CD NOVETAT

Cassette

UNA VEU EXULTANT

1.b

UNA VEU EXULTANT

UNA VOZ JUBILOSA

CD NOVETAT

1.b

Cantoral amb 275 cançons. Hi ha dues edicions: una amb solfa i lletra i una altra solament amb la lletra.

Repertori, a l'abast dels fidels, per a participar en les celebracions litúrgiques.

Totes les cançons les trobareu enregistrades en 17 CD o cassettes.

Venda a les llibreries religioses.

CALENDARI DE BUTXACA 1997

REGALAR UN BON ALMANAC DE BUTXACA... ¡POT CONVERTIR-SE EN UNA SUGGERÈNCIA ESPIRITUAL PER A TOT L'ANY!

OBRA CULTURAL-ROGER DE LLÚRIA, 4 08010 BARCELONA, TEL. 318 18 96

¡FACI REGALS EN CRISTIÀ A LES SEVES AMISTATS!

Preus: fins a 500 exemplars 12 pts./unitat. Més exemplars: 10 pts./unitat. Si a més voleu imprimir un pensament o text breu al revers: 6 pts./unitat

CALENDARI MURAL PER A 1997

AMB EL CALENDARI MURAL DE OBRA CULTURAL TÉ A LA VEGADA; UNA PLACA DE MOTIU RELIGIÓS, EL SANTORAL DE TOT L'ANY I TEMES DE REFLEXIÓ PER CADA MES.

OBRA CULTURAL-ROGER DE LLÚRIA, 4 08010 BARCELONA, TEL. 318 18 96

REGALI'L I OBSEQUII EN CRISTIÀ TOTES LES SEVES AMISTATS!

Models: Sagrada Família; Immaculada; Anunciació, Sgt Cor; V. Fátima; V. Lourdes; Coronació de la Verge; Jesús i els nens.

Preu: 250 ptes. unitat
A partir de 25 ex.: 215 ptes/unitat.
A partir de 100 ex.: 200 ptes/unitat

Ajuda'ns a salvar una vida!

TELÈFONS DE LA VIDA
204 71 11 i 417 39 64

- Centres d'acolliment de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

PRO VIDA

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA
BONAPLATA, 42, 1º, TEL. 204 71 11 08034 BARCELONA

COL-LABORA FENT-TE SOCI

☐ **SÍ A LA VIDA, DESITJO REBRE EL BUTLLETÍ INFORMATIU PRO-VIDA**

NOM.....

Adreça.....

Població.....

Província.....

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA- Bonaplata, 42, 1º, Tel. 204 71 11 08034 BARCELONA

Duran i Lleida: «Conec i llegeixo Catalunya Cristiana»

Josep Antoni Duran i Lleida, president del Comitè de Govern d'Unió Democràtica de Catalunya, és advocat, està casat i té tres filles. Cursà estudis de Ciències Polítiques i Ciències de la Informació i fou professor de Dret Civil a la Facultat de Dret de Lleida.

L'any 1980, el Sr. Duran i Lleida fou elegit a Roma membre del Comitè Executiu de les Joventuts Democristianes Europees (JDCE). Entre molts càrrecs de responsabilitat política a Catalunya, a l'Estat espanyol i a l'estranger, ha estat president portaveu de la Delegació democristiana espanyola a la Cambra Europea. És també president de l'Institut d'Estudis Humanístics «Miquel Coll i Alentorn» (INEHCA), que té com a objecte estudiar i difondre el pensament demòcrata cristià. El 2 de juny de 1995 en el Congrés de Brussel·les va ser elegit vicepresident de la Internacional Demòcrata Cristiana (IDC), organització que

reuneix prop de 90 partits d'aquesta tendència política de tot el món.

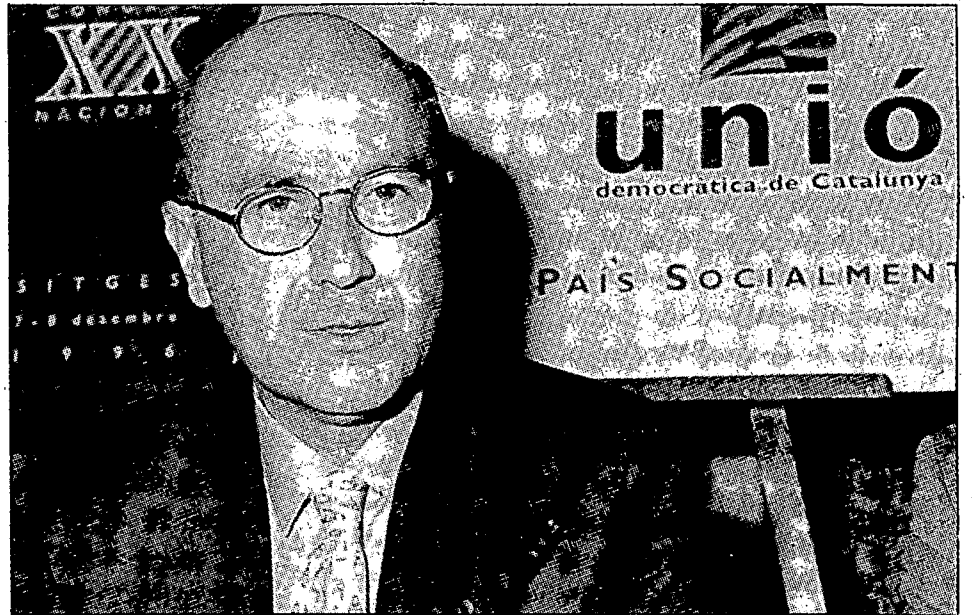
Hem volgut saber com el senyor Duran i Lleida, que assumeix l'ideari cristià en els seus plantejaments polítics, celebra el Nadal en l'àmbit privat i familiar. Amb amabilitat ha constatat les meves preguntes.

—**Sr. Duran i Lleida, com celebra vostè el Nadal en família?**

—Doncs com he après a celebrar-ho a casa dels meus pares, compartint el caràcter religiós de la festivitat del Naixement de Jesús, i la part lúdica, lligada a la reunió dels pares, els germans, esposa i filles, un any; i l'altre, els sogres, cunyats i també esposa i filles.

—**Acostuma a anar a Missa del Gall?**

—Sí, acostumo anar-hi cada any amb la meua esposa i ara, també amb la meua filla gran, a banda d'altres familiars.

—**Què voldria que el Nadal portés al nostre país?**

—Educació, i, amb ella, serà més fàcil el respecte, la tolerància i la solidaritat.

—**Essent d'un partit demòcrata i cristià, coneix i llegeix Catalunya Cristiana?**

—Sí, en sóc lector i conec el setmanari perquè també en sóc subscriptor. Durant molt temps, fins i tot, hem estat

veïns, perquè la seu social de Catalunya Cristiana era al costat del nostre despatx.

El concepte de matrimoni i família és un punt bàsic del programa polític d'Unió Democràtica. El seu president, el Sr. Josep Antoni Duran i Lleida, és coherent amb l'ideari del seu partit.

Francesc Gamissans

El Nadal dels sacerdots jubilats

La primera institució per a sacerdots ancians es va erigir a Barcelona l'any 1868, per impuls del bisbe de Barcelona Dr. Pantaleó Montserrat que va llegar els seus béns personals perquè es construís una casa dedicada a l'atenció dels sacerdots que, arribats a la vellesa, no tenien família i havien de viure en solitud. El bisbe Lluch, després cardenal, va encarregar-se de dur a terme el projecte, i posteriorment, el bisbe Català va fer una nova reglamentació, fent desaparèixer el nom d'Asil per a sacerdots ancians que en un principi se li havia donat. Passant a nomenar-se Seminari Major per a sacerdots retirats. La història seria molt llarga de contar, i actualment és la Residència de Sant Josep Oriol, la que compleix la intenció inicial.

El seu director, Mn. Francesc Raventós, ens parla del Nadal a la resi-

dència, que comença a la vigília, després de sopar, amb la celebració de l'Ofici de lectures. Hi ha alguns sacerdots residents que a causa de l'edat, no poden assistir-hi, i romanen a les seves habitacions. A les dotze se celebra l'Eucaristia de mitjanit, la Missa del Gall, que presideix el Dr. Ramon Daumal, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona, i president de la Fundació de la residència que, a més, bé pot considerar-se el jubilat número u... Després de la missa un petit ressopó en el qual regna la més autèntica alegria nadalenca, on no falten torrons i neules, i tampoc les cançons tradicionals.

I passem al dia de Nadal, amb la solemne Missa del dia, que també presideix el bisbe Daumal, en què hi participen gairebé tots els sacerdots residents, excepte els que no poden moure's de l'habitació, com, per exemple el Dr. Joan Tusquets, que té 95 anys... i algun altre que està als noranta o en passa.

No manca a la residència el Pessebre, del qual en té cura Mn. Ester, un veritable artista. I tampoc el concert de Nadal, que aquest any serà a càrrec de la Schola Cantorum de Barcelona, que dirigeix Joan Aragonès.

En una casa on només hi resideixen venerables sacerdots que s'han acollit allí després de tants anys de bregar apostòlicament, a les parròquies, escoles, institucions, etc., l'alegria de Nadal s'hi deixa sentir plenament, diria que amb una serena plenitud, íntimament, i allí ressona joiosament el Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau als homes que estima el Senyor, aquests homes que li han lliurat la vida per servir-lo i portar-lo a tots aquells que el necessiten.

Oriol Camps

NADAL

El Pessebre Vivent dels Prats de Rei

Poema simfònic coral per a orquestra, cor i soprano solista,
de **Valentí Miserachs**

ORQUESTRA:

Jove Orquestra Simfònica de l'Anoia
Dir. David Riba

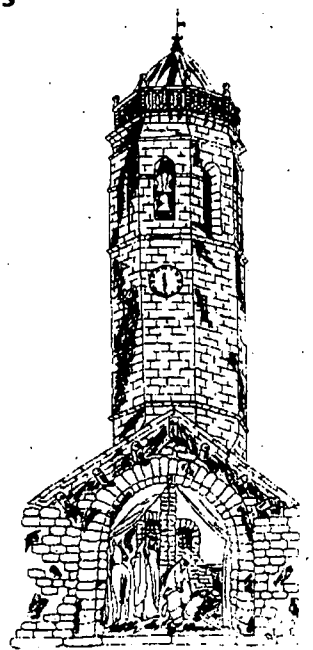
CORS:

Cor Artesenc
Dir. Pere Soldevila
Coral Eswèrtia
Dirs. Imma Serra i Joan M. Bozzo
Coral Mare de Déu del Portal
Dirs. Mercè Carbonell i Jaume Casamitjana
Coral Interanoia
Dir. Concepció Ramió

SOPRANO: **Núria Mas**

DIRECCIÓ: **Concepció Ramió**

Organitzat per l'ACR. SIGARRA dels Prats de Rei amb motiu de la commemoració del 25è aniversari del seu Pessebre Vivent.

Faran possible aquest gran concert, més de 150 cantants i de 50 músics de les comarques de l'Anoia i el Bages.

REPRESENTACIONS:

IGUALADA (Anoia)

25 de desembre de 1996, Nadal, a 2/4 de 9 del vespre a l'Ateneu Igualadí
ARTÉS (Bages)

26 de desembre de 1996, Sant Esteve, a 2/4 de 8 del vespre a l'església parroquial
ELS PRATS DE REI (Anoia)

28 de desembre de 1996, a les 9 del vespre a l'església parroquial de Santa Maria
MANRESA (Bages)

30 de desembre de 1996, a les 9 del vespre a l'església parroquial de Crist Rei

L'avi Quim no va anar a Cuba

Història d'una nit de Nadal

L'avi Quim era fill dels Hostalets de Pierola, un poblet als peus del Montserrat. Quan era jove ajudava el seu pare a les feines del camp i de la vinya, i a les hores lliures feia dibuix i estudiava per a mestre de minyons. Un dia, arribaren als nostres pobles males notícies. Cuba, unida a l'imperi de Castella des del 1492, volgué proclamar-se «independent» i el trencament amb Espanya originà una guerra llarga i penosa. El govern reclutava joventut per embarcar-la a lluitar al mar de les Antilles.

—Què se'ns ha perdut a Cuba?
—exclamava l'hereu Quim als seus companys—. Per què hi hem de dar la sang? El febrer compliria vint anys i no volia fer-hi el soldat. Cuba és una terra lliure, té dret a la llibertat!

La seva àvia recordava la guerra del 1808 que els soldats de Napoleó deixaren per mort l'avi, que era l'alcalde, i aconsellà al seu nét que no embarqués cap a Cuba. —Que hi vagin els governants! —deia enfadada—. —Digueu que no, catalans!

En Quimet també va decidir amagar-se. El mossèn li donà una carta per a un parent seu que vivia a Gombren, un poble adossat als Pirineus, entre Ripoll i Berga. I el va animar, dient:

—Qui deserta de la guerra, porta la pau en el cor.

La seva mare li preparà un farcell amb mudes i amb menjar per fer camí. I abrigat fins a les orelles, amb tapaboques i barretina, la nit de Nadal, després de la Missa del Gall, enfilà el camí de Manresa, i després el de Borradà, mentre pels aires ressonaven, encara, el cant dels escolanets *Al·leluia, pau a la terra als homes de bon cor!* L'endemà, en caure la tarda, arribà al quietó poblet de Gombren i trucà a la casa a la qual anava

recomanat. Era a finals del 1888.

Varen acordar amb l'amo, propietari de vastes terres, que el Quim faria de pastor als cims d'aquelles esplèndides

muntanyes pirinenques on s'amaguen als ulls dels humans frescos prats d'herbes que serveixen d'aliment a centenars de xais i d'ovelles.

El ramat conegué prompte la veu del seu nou patró. El majoral li proporcionà un gos intel·ligent i viu, que responia al nom de Valent i que l'ajudà en una tasca fins aleshores per ell desconeguda. I en la solitud de la muntanya Quim li confiava les seves intimitats i neguits i hom diria que el gos comprenia mot per mot allò que el seu amo i amic li explicava. I sempre estaven atents que el llop no se'ls mengés cap ovella.

Foren uns jorns de placidesa i de pau. Quim rodejat de la verdor serena, de la celstia argentada, de la música de les fonts, dels rierols i la del cant dels ocells, la seva ànima se sentia assossegada i veia lluny la guerra de Cuba, com si només fos un somni.

En arribar un nou hivern, les nits llargues i fredes li feren sentir enyorança. S'acostava Nadal i recordava les festes familiars, guarnides de cançons i d'alegria. Aquella nit, la més joiosa de l'any, l'hauria de passar sol i altres joves,

com ell, sentirien també melangia des de Cuba, i unes mares plorarien l'absència o qui sap la mort d'un fill.

La mestressa, per al sopar de Nadal, li preparà una olleta amb talls de rostit, botifarra, formatge, confitura i una ampollita de vi de la bóta del racó. Ell, com a bon pastor, es faria un tupí de sopes de pa amb una cebeta. Encengué a la pleta un paternal de foc i explicà al Valent que les famílies cristianes tenien el costum de guardar un bon caliu, la nit de Nadal, per si Maria i Josep es volguessin escalfar abans d'anar al Portal de Betlem, i escollien un gros boscall perquè la Verge hi descansés a la vora del foc. Era el tíó que l'endemà els nens i nenes li feien «cagar» llaminadures.

I es posà a tocar el flabiol entonant cançons de Nadal. El gos l'escoltava amb un pam de boca oberta i obria els narius flairant l'oloreta del bon sopar que l'esperava.

Quim, havent sopat, cantant nades, es quedà adormit. I somnià que uns àngels baixaren a anunciar-li el naixement de l'infant, en el pessebre. Era els volts de mitjanit.

De sobte, el despertaren els lladrucs del seu gos. Molt intel·ligent, el Valent va sentir de lluny les campanes d'una ermita que tocaven a Missa del Gall. Sabia que el seu amo sentia nostàlgia aquella nit. El gos remenava la cua, com dient: Què esperes? Per què no anem a Missa del Gall? Quim donà una mirada al ramat que dormia plàcidament, com si fos una nit d'àngels. A fora hi havia quatre dits de neu. Havien de fer mitja hora llarga de camí. Es calçà els esclops, s'abrigà amb la samarra, el tapaboques i la barretina, agafà el xaiet més tendre de la cleda, i seguit del gos, empenqueren el camí de l'ermita. Les campanes no paraven de convocar els fidels. Els estels brillaven com mai.

Quim arribà al temps just que el sacerdot cantava *Glòria in excelsis Deo*. El gos, ben educat, es quedà a la porta de l'església. Quim entrà amb l'anyell als braços. Una bufona pageseta, amb caputxeta blanca i mans de serafí, es tragué una cinta vermella dels cabells i la posà al coll del xaiet. I li va somriure. Quim, quan va fer el petó al Jesuset, li va demanar, baixet, pels pobres soldats de Cuba, per tots els desertors, per les seves famílies i per la pau del món.

L'hereu Quim no va anar a Cuba.

Va anar a Missa del Gall.

Jesuset, jo us demano
per als homes, salut i pau.

Francesc A. Picas

(Dibuix: Maria Teresa Siñol)

Quim va anar a Missa del Gall amb el seu gos Valent.

PELEGRINATGE A LISIEUX DEL 15 AL 19/7/97

Amb motiu del centenari de la mort de santa Teresina, la parròquia de Santa Teresina organitza un pelegrinatge a Lisieux

Per a més informació i inscripcions:

VIATGES POLITUR
C/ Capellans, 2 (Avinguda de la Catedral)
08002 Barcelona
Tel. (93) 301 06 08

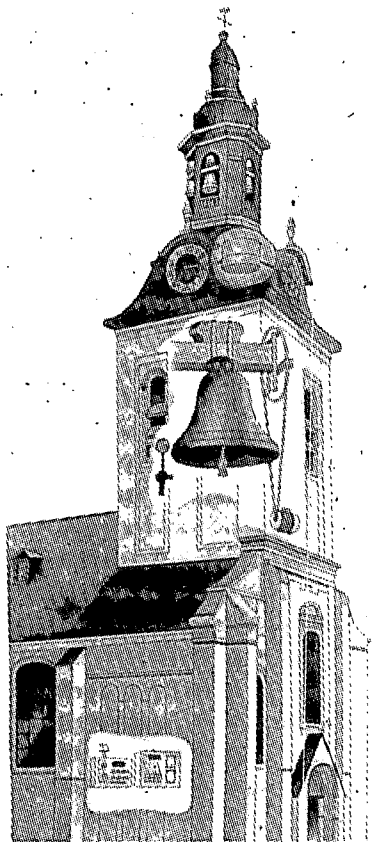
*Parròquia Santa Teresa del Nen Jesús
Via Augusta, 68 - 08006 Barcelona - Tel. 237 31 53

ERMIEC

Alcalde de Móstoles, 42, baixos (Metro Alfons X)
08025 BARCELONA Tel.: (93) 450.16.00
Fax : (93) 433.08.86

CAMPA
PACCARD

RELOTGERIA
Esferes de rellotge
de tot tipus i estils
(n^{es} romans, àrabs,
pals, esquelet)

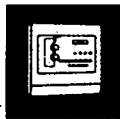
TOCS HORARIS
Electromartells universals
per campanes de 40 a
5000Kgr. Muntatge interior
o exterior.

VOLTEIG I BALANCEIG
Motors de balanceig
volteig amb control
electrònic.

EQUIPS DE CONTROL
radiosincronització,
amb programació set-
manal, mensual, periò-
dica, anyal. Sempre es
pot modificar per part del
client.

TOCS MANUALS
Mitjançant l'equip de
control o sistema
tradicional.

JOUS amb fusta de roure
o iroko tractada. Diferents
formes segons tradició.
Models metàl·lics a definir.
Batalls amb ferro dolç.

CAMPANES de qualitat
carilló amb nota musical
garantitzada. Més de tres
mil imatges a escollir.

**Restauració i modernització de campanars
i rellotges, sempre respectant els tocs
manuais i tradicionals de la Vila.**

T. Serra Roca

AL SERVEI DE L'ESGLÉSIA

CASA CENTENÀRIA

NAIXEMENTS - ÀNGELS - IMATGES - RETAULES - MARCS -
LÀMINES - QUADRES A L'OLI - FABRICACIÓ -
RESTAURACIÓ - IMPORT - EXPORT EMBALAM I ENVIEM A
LA DESTINACIÓ QUE ENS INDIQUIN (NACIONAL I ESTRANGER)

Romandrà obert els dies:
22 de desembre i 5 de gener de 11 a 2 i de 5 a 8

**Si veniu amb aquest anunci, us atendrem
de manera especial**

Canuda, 33 - 08002 Barcelona
Tel. 3014496 Fax 3179134

Tercer misteri joïós

El naixement de Jesús a Betlem

Maria va infantar el seu fill primogènit; ella el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat cap lloc on hostatjar-se.

A la mateixa contrada hi havia uns pastors que vivien al ras i de nit es relevaven per guardar el seu ramat. Un àngel del Senyor se'ls va aparèixer, i la glòria del Senyor els envoltà de llum. Ells es van espantar molt. Però l'àngel els digué: No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut el Salvador, que és el Messies, el Senyor. Això us servirà de senyal: Trobareu un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora (Ll 2,7-12).

Ens ha nascut un redemptor.

Consideració extreta de la litúrgia bizantina

El que va néixer del Pare, sense mare, abans de l'estrella del matí s'ha fet avui home en tu, Maria, sense pare. Per això l'estrella ho va anunciar als savis d'Orient, i els àngels canten amb els pastors la teva immaculada maternitat, oh Tu, plena de gràcia.

Petició

Deu i Pare nostre, el teu Fill, que era ric, ha nascut pobre al pessebre de Betlem, per fer rica la humanitat caiguda mitjançant la seva pobresa. Concedeix als pobles rics d'Occident el coratge de fer-se pobres, i als pobles d'Orient dona'ls la gràcia de no avergonyir-se de la seva pobresa sinó de reconèixer en ella la força i la riquesa de Déu.

AJUDA A L'ESGLÉSIA NECESSITADA
Lluís Antúnez, 24, 2n 2a
08006 Barcelona - Tel. (93) 237.37.63

EDITORIAL REGINA, S.A.

Mallorca, 87-89 - Tel. 322 17 11 - 08029 Barcelona

EDICIONS BÍBLIQUES
PRIMERES COMUNIONS
AGENDES I DIETARIS
ESPECIALITATS DE PAPERERIA
JOCOS D'ESCRITORI
ÀLBUMS FOTOGRAFIES

N A D A L ' 9 6

A Déu, ningú no l'ha vist mai:

el seu Fill únic, que és Déu

i està en el si del Pare,

és qui l'ha revelat

Jn. 1, 18

*La Fundació
Blanquerna
i els seus centres
us desitgen un
Bon Nadal
i un feliç 1997*

Facultat de Psicologia i Ciències de l'Educació

Escola Universitària d'Infermeria i Fisioteràpia

Facultat de Ciències de la Comunicació

Càtedra Ramon Llull Blanquerna

Nad**al'96****Universitat Ramon Llull**

Vaticà

Ofrena del Papa a la Immaculada

■ Va recordar la tragèdia dels refugiats al Zaire

ROMA.— El 8 de desembre passat, festa de la Immaculada, Joan Pau II va fer la tradicional ofrena de flors al monument a la Mare de Déu que hi ha a la plaça d'Espanya, enfront de l'ambaixada espanyola davant la Santa Seu. El Papa va dirigir una sentida pregària mariana als peus del monument, davant la presència de centenars de fidels.

Va ser càlida la rebuda que van tributar al Sant Pare els congregats sota la imatge de la Immaculada, entre ells el seu vicari a la diòcesis de Roma, cardinal Ruini, i l'alcalde de la capital, Francesco Rutelli. Joan Pau II va depositar als peus del monument una corona de cent roses tallades el mateix matí als jardins del Vaticà.

El Papa va pronunciar unes brèves paraules en què va demanar a la Mare de Déu que ajudés els romans a «renovar el seu compromís personal de participació a la missió ciutadana» en vista del Gran Jubileu de l'any 2000, que ell havia proclamat l'any passat en aquesta mateixa festivitat i en el mateix lloc.

Després de l'acte, el Papa va saludar

el cos diplomàtic espanyol destacat davant de la Santa Seu que, com és tradicional, surt a rebre'l a la porta de l'ambaixada espanyola, situada enfront de la columna de la Immaculada. La columna dedicada a Maria va ser erigida el 1854 pel papa Pius IX per commemorar la proclamació del dogma de la Concepció de Maria, aprovat dos anys abans.

La representació diplomàtica espanyola estava encapçalada per Pedro López Aguirrebengoa, que celebrava el seu últim acte oficial com a embaixador davant la Santa Seu.

En les seves paraules als presents, el Sant Pare es va referir al dogma de la Immaculada Concepció. Va assegurar que aquesta veritat de fe s'inscriu

en el marc «del projecte universal de Déu; projecte perjudicat desgraciadament pel pecat de l'home, però que el Redemptor ha restaurat admirablement en Maria, la plena de gràcia».

En el seu missatge va recordar una vegada més la tragèdia dels refugiats al Zaire i va convidar la comunitat internacional «a no oblidar el drama que s'està consumant a Àfrica, amb les tràgiques conseqüències de fam, atrocitat i horrors». I va afegir: «Renovo una apremiant invitació als que estan implicats en el conflicte perquè insisteixin en el cessament immediat de

la violència i la recerca d'una solució pacífica.»

P.C.

Moment en què el Sant Pare beneeix la imatge de la Immaculada a la plaça d'Espanya a Roma.

NOVETATS PPC

ACONTECIÓ TARANCÓN

José M. Javierre

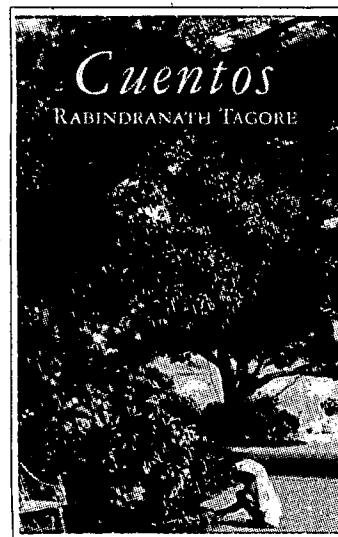
Una visió peculiar de Tarancón, sense repetir la seva biografia pas a pas. Un intent de combinar la vida del cardenal amb la vida dels espanyols. Una revisió sobre el que va suposar la seva prefectura espiritual durant tants anys. José M. Javierre ha triat «ràfegues biogràfiques» com a enquadrament per sotmetre a una anàlisi incitant la influència de Tarancón sobre els creients de la comunitat catòlica en el trànsit del segle xx al xxi.

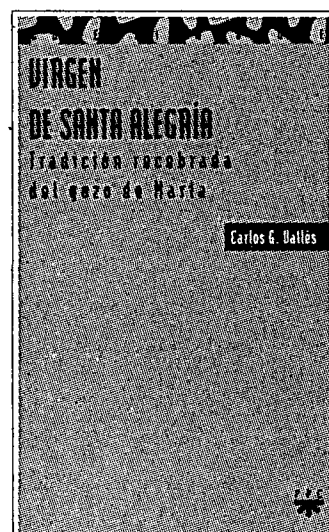
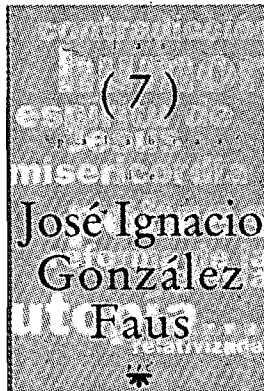
CUENTOS

Rabindranath Tagore

A la qualitat literària de Rabindranath Tagore (Premi Nobel de Literatura el 1913) s'uneix la seva decidida opció per la dignitat i la llibertat humanes. Les tradicions seculars de l'Índia, les relacions entre la burgesia i els seus criats; la situació dels camperols, l'afany de riquesa constitueixen alguns dels temes altament representatius de la realitat social de l'Índia sobre els quals Tagore construeix els contes d'aquesta antologia inèdita.

LAS SIETE PALABRAS
de José Ignacio González Faus

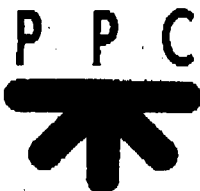
Contradicció,
humor,
esperit de Jesús,
misericòrdia,
pobres,
reforma de l'Església,
utopia... relativitzada:

VIRGEN DE SANTA ALEGRÍA

Carlos G. Vallés

Carlos G. Vallés rescata una faceta gairebé oblidada a la vida de la Mare de Jesús i a la nostra: l'alegria. Enfront de la «Mare dolorosa» cal recordar la «Causa de la nostra alegria». Des de la salutació de l'àngel a l'anunciació al magníficat, de les noces de Canà a la trobada amb el Fill ressuscitat, l'alegria va marcar la vida de Maria.

PPC. Editorial i Distribuidora, S.A.
c/ Enrique Jardiel Poncela, 4
28016 - Madrid
Tel. (91) 359 23 00 / Fax 345 0282

**Que la Flor de Nadal ens ajudi
a ser més fidels a Déu i al Poble.**

Mons. Antoni Deig,
bisbe de Solsona

LA FLOR DE NADAL

Autor: Francesc A. Picas

ELS PASTORETS DE L'AMETLLA DE MEROLA

**PER NADAL, VÉNEN ELS FREDS,
I ELS CAMINS SÓN PLENS DE GEBRE,
MISSA DEL GALL, EL PESSEBRE,
EL TIÓ I ELS PASTORETS.**

(Preludi de «La Flor de Nadal»)

Un espectacle musical simpàtic, alegre i popular, representat amb totes les novetats tècniques, que captiven i emocionen.

La Flor de Nadal de Francesc A. Picas expressa sobre l'escenari tota l'essència del Nadal bíblic, evangèlic i tradicional en uns quadres plens de llum i de color.

La Flor de Nadal !Un nou estil de Pastorets.

ELS SUPER-PASTORETS de CATALUNYA.

DIES DE REPRESENTACIÓ

SANT ESTEVE	26 DESEMBRE	1996
DIUMENGE	29 DESEMBRE	1996
REIS	6 GENER	1997
DIUMENGE	12 GENER	1997
DIUMENGE	19 GENER	1997
DIUMENGE	26 FEBRER	1997

HORA DE LES REPRESENTACIONS:

Tarda a 2/4 de 5

LOCALITATS

INFORMACIÓ, VENDA I RESERVA

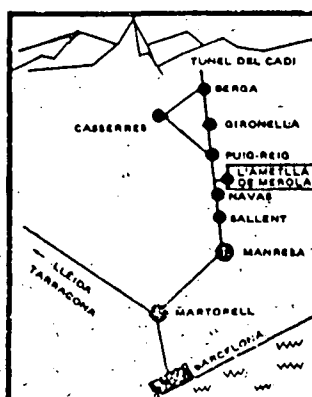
A L'AMETLLA DE MEROLA

RAMON RIERA: c/ Vell, 18 - Tel. 839 02 36

Cada dia de 7 a 9 del vespre. Dissabtes d'11 a 2 de la tarda.

A MANRESA

VIATGES BAIXAS, S.A.: Carretera de Cardona, 2 - Tel. 872 35 69

Prefix telefònic de Barcelona (93)

**Situació geogràfica: carretera de Manresa a Berga,
quilòmetre 21**

LA LIBRERÍA SAN PABLO

y SAN PABLO Grupo Editorial

LE DESEAN UNA FELIZ NAVIDAD
Y LE AGRADECEN SU COLABORACIÓN

Traducción de los textos originales por 15 especialistas dirigidos por el Dr. Evaristo Martín Nieto. Con introducciones, citas de pasos paralelos, notas explicativas, índices de nombres propios y de conceptos bíblicos y siete claves de lectura

- Modelo 1: Guaflex acolchada, estampaciones en oro. 1.696 págs. 2.500 ptas.
- Modelo 2: Guaflex, estampaciones en oro, láminas a color + estuche. 4.500 ptas.
- Modelo 4: Piel, encuadernación lujo, estampaciones y cantos en oro, láminas a todo color, cinta de registro y estuche. 8.000 ptas.
- Modelo 5: Piel de cabra, gran lujo, estampaciones y cantos en oro, láminas a color, cinta de registro y estuche. 11.000 ptas.
- A - Modelo "Escolar": Tapas en plástico, ed. bolsillo 1.856 págs. 1.550 ptas.
- B - Ed. Lujo: Guaflex, estampaciones en oro + estuche, ed. bolsillo, 3.500 ptas.
- C - La Santa Biblia. Palabra de Dios ilustrada: Guaflex, encuadernación lujo, estampaciones y cantos en oro, ilustrada a todo color. Letra grande, (tamaño familiar 17 x 24 cm.), 1.856 págs. 9.500 ptas.

Nueva colección compuesta de 12 títulos que tiene como única misión ayudarte a conocerte mejor, a aceptarte a ti mismo y ayudarte a ser feliz

- Celebrar el cumpleaños
- Elogio de la amistad
- Saber perdonar
- El trabajo bien hecho
- Ser felices en el matrimonio
- Elogio de la paz
- Estar bien consigo mismo
- La oración de cada día
- Tiempo de jugar
- Saber aceptarse
- Sabiduría del cuerpo
- Elogio de una vida sencilla

PARA
JÓVENES Y
ADULTOS

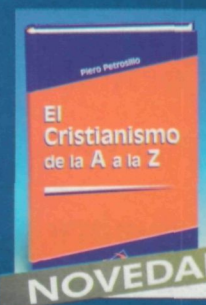
Ilustraciones:
R. W. Alley
80 págs.
450 ptas. c/u.

AMICS,
PARLEM-NE
Esteve Sala
136 págs.
1.000 ptas.

NOVEDAD

Libros

EL
CRISTIANISMO
de la A a la Z
Piero Petrosillo
528 págs.
2.500 ptas.

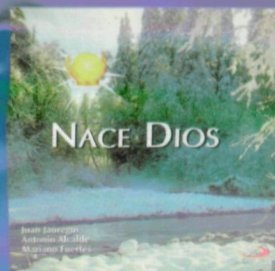
NOVEDAD

Música

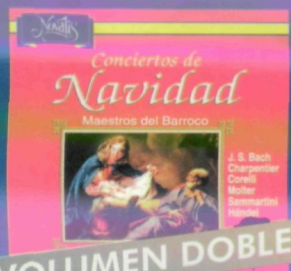
Villancicos de ayer y hoy

Los Maestros del Barroco
nos deleitan con sus
conciertos navideños

Obras de:
J. S. Bach - Charpentier
Corelli - Molter - Sammartini

Casete: 1.340 ptas.
CD: 2.200 ptas.
Folleto: 395 ptas.

Casete Vol. 1 y Vol. 2: 2.495 ptas.
CD doble: 3.400 ptas.

Esmerada selección de música clásica para disfrutar como
los propios ángeles

Obras de:
Mozart - Beethoven -
Tchaikovsky - Haydn - Chopin -
Schubert - Pachelbel - Rubinstein -
Schumann - Händel - Bach -
Mendelssohn - Vivaldi - Albinoni...

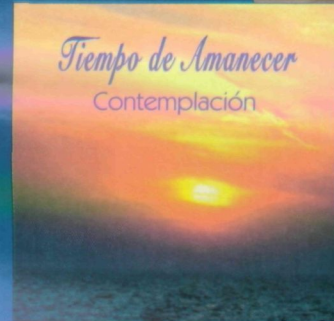

Casete: 1.340 ptas. c/u.
CD: 2.495 ptas. c/u.

Música instrumental para la relajación y contemplación
que ayuda a escuchar la belleza del amanecer

Obras de:
Astor - Blanke -
Höddinghaus
Löhner - Rüßmann -
Schwarz...

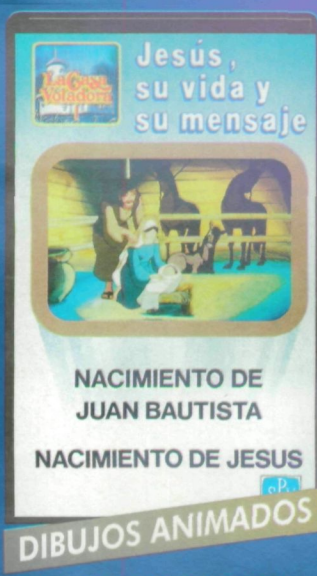
Casete: 1.340 ptas. c/u.
CD: 2.200 ptas. c/u.

Vídeo

Y HABITÓ ENTRE
NOSOTROS
Misterios Gozosos
89' de duración.
3.995 ptas.

LA CASA VOLADORA
Jesús, su vida y su mensaje
Nacimiento de Juan Bautista.
Nacimiento de Jesús.
50' de duración.
2.995 ptas.

Grandes obras de grandes
maestros que nos hacen vibrar
desde lo más profundo de
nuestro ser

Obras como:
Exsultate, Jubilate (W. A. Mozart)
English Chamber Orchestra

Missa Solemnis (W. A. Mozart)
Wiener Akademie

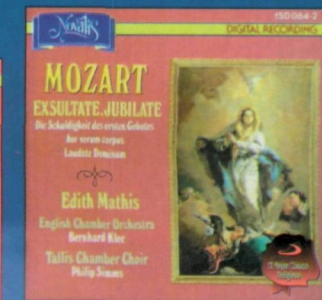
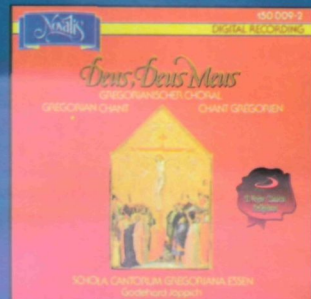
Misa de Coronación (W. A. Mozart)
Wiener Akademie

Deus, Deus Meus (Canto Gregoriano)
Schola Cantorum Gregoriana Essen

Cantatas (Johann Sebastian Bach)
Württembergisches Kammerorchester Heilbronn

Cantatas - Vol 2 (Johann Sebastian Bach)
Württembergisches Kammerorchester Heilbronn

Misas para Órgano (Joseph Haydn)
Salve Regina
Wiener Akademie

Casete: 1.340 ptas. c/u.
CD: 1.995 ptas. c/u.

LIBRERÍA SAN PABLO

Vía Laietana, 38 - 08003 Barcelona
Tel.: 93-268 12 54
Tel y Fax: 93-268 37 30

DIVISIÓN COMERCIAL

Resina, 1 - 28021 Madrid
Tel.: 91-798 74 26/27
Fax: 91-505 20 50

SAN PABLO

VIATGES I PELEGRINATGES 1997

Avanç de programació

Del 2 al 9 de maig
Del 4 a l'11 d'agost
Del 8 al 15 de
setembre

Del 3 al 10 d'octubre

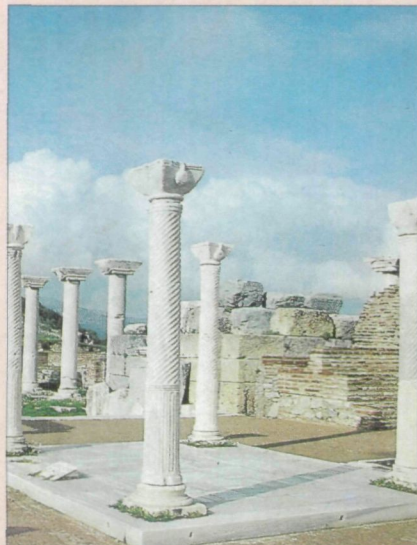
Del 20 al 27 d'octubre

Del 29 de desembre
al 5 de gener

TERRA SANTA **El país de Jesús**

Anar-lo a conèixer és una preparació ben eficaç per celebrar el Jubileu de l'any 2000.

Del 3 al 20 de març
RUTA SANT PAU
Síria i Turquia

Per terres de l'expansió inicial del cristianisme.

Del 24 al 31 de maig
CASTELLA I LLEÓ
«Las Edades del Hombre»

Civilitzacions i cultura de les esglésies hispàniques.

Del 13 al 20 de juny
ATENES i
creuer per les
illes gregues

Una incursió al món clàssic, bressol del saber humanístic.

AMB ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE

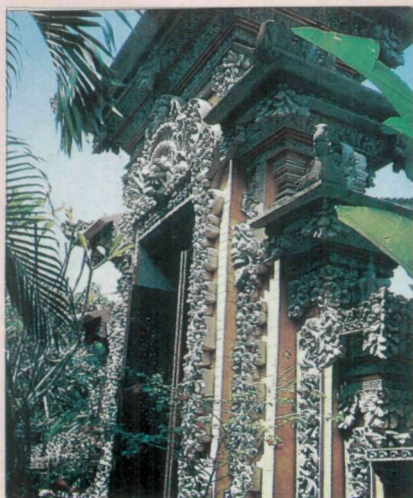
MERCATRAVEL S.A.

Del 14 al 23 de juliol
BRETANYA /
LISIEUX

Pels camins on la santedat fa que es trobin terra i cel.

Del 4 al 14 d'agost
BALI / JAVA /
LOMBOK
(Indonèsia)

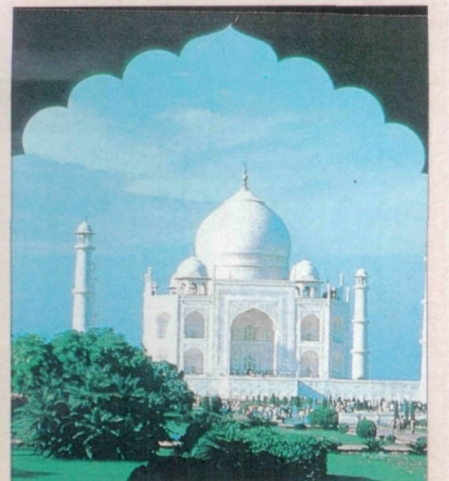
Un viatge molt exòtic per terres de l'Orient.

Del 3 al 8 de novembre
ROMA i el seu
port d'Òstia

La ciutat per antonomàsia, clau de volta de tot un món.

Del 27 novembre al
14 desembre
L'ÍNDIA i el
Nepal

Tot un mosaic de pobles, llengües, cultures, creences...

DEMANEU MÉS INFORMACIÓ JA DES D'ARA

Per telèfon, per correu o bé personalment a l'Associació AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA
Plaça Urquinaona, 11, 3r 3a A - 08010 BARCELONA Telèfon: 301 37 18